

IZ NAŠE BIBLIOTEKE:

1. **Služenje autoriteta i posluš**, 2008.
2. **Apostolsko pismo svetoga oca Franje svim posvećenim osobama u prigodi Godine posvećenoga života**, 2015.
3. **Radujte se!**
Okružnica posvećenim muškarcima i ženama, 2015.
4. **Istražujte**
Posvećenim muškarcima i ženama u hodu za Božjim znakovima, 2015.
5. **Kontemplirajte**
Bogu posvećenim muškarcima i ženama na tragovima Ljepote, 2015.
6. **Identitet i poslanje brata redovnika u Crkvi**, 2016.
7. **Vultum Dei quaerere**
Apostolska konstitucija o ženskom kontemplativnom životu, 2016.
8. **Naviještajte**
Posvećenim muškarcima i ženama, svjedocima evanđelja među ljudima, 2017.
9. **Za novo vino nove mješine**
Posvećeni život nakon Drugog vatikanskog koncila i još uvijek prisutni izazovi, 2017.
10. **Ekonomija u službi karizme i poslanja**
Boni dispensatores multiformis gratiae Dei, 2018.
11. **Cor orans**
Provedbena uputa apostolske konstitucije "Vultum Dei quaerere" o ženskom kontemplativnom životu, 2018.

Njihovo je kraljevstvo nebesko - radni listovi

Radni listovi su namijenjeni djeci predškolske dobi s ciljem poticanja njihova cjelovitog razvoja, uključujući i duhovnu dimenziju. Zamišljeni su kao radni materijal odgojiteljima u vjeri i roditeljima u pripremi djeteta za polazak u školu.

Cijena radnih listova je 20,00 kn (+ poštarina), a mogu se naručiti na: 099/2123 191 ili kupi@redovnistvo.hr

ISSN 1846-8497

VIJESTI

HRVATSKE REDOVNIČKE KONFERENCIJE I
KONFERENCIJE VIŠIH REDOVNIČKIH POGLAVARA
I POGLAVARICA BOSNE I HERCEGOVINE

Zagreb - Sarajevo • lipanj • 2020. • br. 2. (2020.) • god. XLVIII

SADRŽAJ

RIJEČ UREDNIŠTVA

POSVEĆENI ŽIVOT: U CRKVI I SVIJETU

- Poruka pape Franje povodom LVII. svjetskog dana molitve za zvanja ... **2**
- UISG - UCESM: video-konferencija ... **5**

HRVATSKA REDOVNIČKA KONFERENCIJA: NEDJELJA DOBROG PASTIRA

- Poruka mons. dr. Marina Barišića ... **12**
- Molitveni priručnik ... **14**
- Pismo mons. dr. Antuna Škvorčevića ... **15**

HRVATSKA REDOVNIČKA KONFERENCIJA: DJELATNOSTI

- Čestitka predsjedništva HRK povodom svetkovine uskrsnuća Gospodnjega ... **17**
- Završetak ljetnog semestra nastave u Školi za novakinje ... **18**
- Sjednica Vijeća HRK ... **19**
- Knjige o biskupu mons. dr. Miji Škvorcu, SJ ... **20**
- Sastanci Radne skupine HRK ... **21**
- Predstavljanje knjige „Razumijevanje i ostvarivanje poslanja kod redovnica u Hrvatskoj danas“ ... **22**
- Sjednica Povjerenstva HRK za početnu formaciju ... **23**
- Završio prvi ciklus emisije „Pozvani i poslani“ ... **24**
- Studij TPŽ-a nije zaustavila ni pandemijska 2020. godina ... **25**
- Primopredaja predsjedništva HRK ... **26**
- Statistički podatci o redovničkim zajednicama u Hrvatskoj (31. prosinca 2019.) ... **27**

KONFERENCIJA VIŠIH REDOVNIČKIH POGLAVARA I POGLAVARICA BIH:

NEDJELJA DOBROG PASTIRA

- Duhovna priprava ... **38**
- Priručnik ... **39**
- Molitva za duhovna zvanja u Mostaru ... **40**
- Molitva za duhovna zvanja u Sarajevu ... **41**

KONFERENCIJA VIŠIH REDOVNIČKIH POGLAVARA I POGLAVARICA BIH:

DJELATNOSTI

- Čestitka predsjednika KVRPP BiH povodom svetkovine uskrsnuća Gospodnjega ... **42**
- Poruka predsjednika KVRPP BiH povodom primopredaje predsjedništva HRK ... **43**
- Statistički podatci o redovničkim zajednicama u BiH (31. prosinca 2019.) ... **44**

KRONIKA REDOVNIŠTVA U HRVATSKOJ

KRONIKA REDOVNIŠTVA U BIH

VIJESTI

HRVATSKE REDOVNIČKE KONFERENCIJE I KONFERENCIJE VIŠIH REDOVNIČKIH POGLAVARA I POGLAVARICA BIH

ODGOVARAJU: S. ANA Marija Antolović, ASC • FR. Slavko Slišković, OP
• Fra Jozo Marinčić, OFM • S. Zdenka Kozina, ŠSF

UREDILI: S. Krista Mijatović, SCSC • S. Jadranka Obućina, ASC

GRAFIČKO OBLIKOVANJE: BANIAN ITC

LEKTURA: MARKO GREGORIĆ

TISAK: TISKARA ŽELINA

NAKLADA: 700 PRIMJERAKA

ISSN 1846-8497

ZAGREB – SARAJEVO • LIPANJ, 2020. • BR. 2. (2020.) GOD. XLVIII

UL. SLAVOLJUBA BULVANA 4 • HR – 10 000 ZAGREB

TEL.: +385 1 3764 281 • FAKS: +385 1 3764 280

WWW.REDOVNISTVO.HR • KONFERENCIJA@REDOVNISTVO.HR

FOTOGRAFIJA NA NASLOVNICI:

DON ELVIR TABAKOVIĆ

Drage sestre i braćo u redovništvu, dragi čitatelji!

Ovogodišnji drugi broj „Vijesti“ prikupio je manji broj stranica nego prethodnih godina. Pandemija koronavirusa COVID-19 uzrokovala je otkazivanje mnogih planiranih događanja u organizaciji Hrvatske redovničke konferencije kao i u organizaciji Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica Bosne i Hercegovine. Otkazani su susreti s dugogodišnjom tradicijom održavanja: susret biskupa Hrvatske biskupske konferencije i redovničkih poglavara i poglavara, vijećanje redovničkih odgajateljica i odgajatelja, susret sestara s privremenim zavjetima, seminari za sestre pod vodstvom o. Jakova Mamića, OCD (dva termina)... Nisu održane niti korizmene duhovne obnove za osobe posvećenog života u okviru (nad)biskupija, niti uobičajena uskrсна čestitanja redovnica i redovnika (nad)biskupima. Ljetni semestar Škole za novakinje završen je „na daljinu“.

Četvrta vazmena nedjelja – Nedjelja Dobrog Pastira, odnosno LVII. svjetski dan molitve za duhovna zvanja, obilježena je skromno, unutar vlastitih samostanskih zajednica, bez inicijativa za veća okupljanja zbog protupandemijskih mjera predostrožnosti. To, dakako, ne znači nužno da se manje molilo Gospodina da Crkvi svojoj podari dobrih novih duhovnih zvanja, a one koji su se odazvali da učvrsti na putu doživotnog predanja.

Kronika redovništva u Hrvatskoj te Bosni i Hercegovini također je, zbog netom navedenih razloga, ali i zbog nužne zauzetosti

oko materijalne obnove samostana i crkvi oštećenih u potresu, siromašnija brojem stranica u odnosu na isto vremensko razdoblje prethodnih godina. Ipak, iako ne brojne, zajednice bilježe vrlo značajne događaje. Naime, minulih tjedana u mnogim su se redovničkim zajednicama održavali provincijalni kapituli, vrednovalo se prethodno razdoblje u povijesti provincije, izglasavale se smjernice za budućnost, imenovalo se novo vodstvo zajednica. I Hrvatska redovnička konferencija u tom je pogledu doživjela promjenu. Dosadašnja predsjednica Hrvatske redovničke konferencije, s. Ana Marija Antolović, ASC predala je vodstvo Konferencije dosadašnjem potpredsjedniku, fr. Slavku Slišković, OP. Sestra Gordana Igrec, FDC preuzela je službu potpredsjednice. Otac Srećko Rimac, OCD zbog isteka mandata za provincijalnog poglavara više nije član Vijeća HRK. U iščekivanju smo Izborne skupštine Hrvatske redovničke konferencije koja će se, ako Božja Providnost dopusti, održati u listopadu.

I dok budimo zahvalnost, koja drijema u srcu svakog čovjeka, za sve odgovorne osobe u redovničkim zajednicama (i u Hrvatskoj redovničkoj konferenciji) pod čijim su vodstvom zajednice utirale putove u Crkvi i svijetu, molimo Gospodina da (novo)izabrane poglavarice i poglavare zajedno sa cjelokupnim redovništvom u Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini nastavi i nadalje voditi uskim stazama kreposti!

Papa Franjo

Poruka

povodom LVII. svjetskog dana molitve za zvanja (Nedjelja Dobrog Pastira)
Vatikan, 3. svibnja 2020.

D*raga braćo i sestre!*
Dana 4. kolovoza prošle godine, na 160. obljetnicu smrti Arškog župnika, odlučio sam uputiti Pismo svećenicima koji svakodnevno posvećuju svoj život služenju Božjem narodu kao odgovor na Gospodinov poziv. Tom prilikom odabrao sam četiri ključne riječi – bol, zahvalnost, hrabrost i hvala – kako bih zahvalio svećenicima i podupro ih u njihovoj službi. Vjerujem da se danas, na ovaj 57. Svjetski dan molitve za zvanja, te riječi mogu ponovno dozvati u svijest i uputiti čitavom Božjem na-

rodu na temelju evanđeoskog odlomka koji nam govori o jedinstvenom iskustvu koje su doživjeli Isus i Petar tijekom olujne noći na Tiberijadskom jezeru (usp. Mt 14,22–33).

Nakon umnažanja kruhova, koje je zadivilo mnoštvo, Isus je naredio svojim učenicima da uđu u lađu i prijeđu na drugu obalu, dok se on oprosti s narodom. Slika tog prelaska jezera na stanoviti način evocira naše ovozemaljsko putovanje. Lađa našega života, naime, polagano plovi, uvijek nemirna jer traži sigurno пристаниште, spremna suočiti se s opasnostima i mogućnostima na moru, ali i željna da je kormilar konačno usmjeri kamo treba ići. Kadikad joj se, međutim, može dogoditi da zaluta, da dopusti da je zaslijepe opsjene umjesto da prati sjajni svjetionik koji je navodi prema sigurnoj luci ili pak da se njome poigravaju protivni vjetrovi teškoća, sumnji i strahova.

Isto se događa u srcu učenikâ koji se, pozvani slijediti Učitelja iz Nazareta, moraju odlučiti prijeći na drugu obalu hrabro se odlučujući napustiti vlastite sigurnosti i krenuti putom nasljedovanja Gospodina. Ta pustolovina nije laka: spušta se noć, puše protivan vjetar, lađu udaraju valovi, strah od neuspjeha i osjećaj da nisu dorasli tom pozivu prijeti da ih nadvlada. U Evandelju se, međutim, kaže da na tom izazovnom putovanju nismo sami. Gotovo poput svitanja zore u srcu noći, Gospodin hoda po nemirnim vodama i dolazi učenicima; poziva Petra da mu dođe ususret na valovima, spašava ga kad ga vidi da tone i na kraju ulazi u lađu i zapovijeda vjetru da se umiri.

Prva riječ zvanja je, dakle, zahvalnost. Ploviti u pravome smjeru nije zadaća povjerena isključivo našim snagama niti ovisi isključivo o rutama kojim odlučimo putovati. Ostvarenje nas samih i naših planova u životu nije matematički rezultat onoga što odlučimo u stanovitom izoliranom „ja“; naprotiv, to je prije svega odgovor na poziv koji nam dolazi odozgor. Gospodin je taj koji nam pokazuje obalu prema kojoj trebamo ići i koji nam, još prije toga, daje hrabrost da uđemo u lađu. On je taj koji, pozivajući nas, postaje također naš kormilar, On nas prati i pokazuje nam put, sprječava nas da se nasučemo na hridi neodlučnosti i čak nam omogućuje hodati po uzburkanim vodama. Svako zvanje rođeno je iz tog pogleda punog ljubavi kojim nam je Gospodin došao u susret, možda čak u času kad su nam se o lađu razbijali olujni valovi. „Više no naš vlastiti izbor to je odgovor na Gospodinov besplatni poziv“ (Pismo svećenicima, 4. kolovoza 2019.). Uspjet ćemo ga otkriti i prigrbliti kad otvorimo svoje srce zahvalnosti i osjetimo Božji prolazak u našem životu.

Kad učenici vide Isusa kako im prilazi koračajući po moru prvo misle da je to utvara i ispunjeni su strahom. Ali ih Isus odmah umiruje riječima koje bi nas trebale stalno pratiti u našem životu i na našem putu zvanja: „Hrabro samo! Ja sam! Ne bojte se!“ (Mt 14,27). Upravo to je druga riječ koju vam želim izručiti: hrabrost. Ono što nas često ometa na našem putu, u našem rastu, u našem izboru puta koji Gospodin obilježava pred nama jesu određene utvare koje se klate u našem srcu. Kada smo pozvani ostaviti našu sigurnu obalu i prigrbliti neko životno stanje – kao što je brak, zaređeno svećeništvo, posvećeni život – prvu reakciju često predstavlja „utvara nevjerice“: nije moguće da je taj poziv za mene; je li doista riječ o pravome putu? Traži li to Gospodin upravo od mene?

Pomalo se u nama sve više roje one misli, ona opravdanja i one računice zbog kojih gubimo zanos i odlučnost, koje nas zbunjuju i ostavljaju nas nepomičnima na obali s koje smo krenuli. Mislimo da se možda varamo, da nismo tome dorasli ili da smo jednostavno ugledali utvaru koju treba oterati. Gospodin zna da temeljni životni izbor – poput braka ili posebnog posvećenja njegovoj službi – traži hrabrost. Zna pitanja, sumnje i teškoće koje ljuljaju barku našega srca i zato nas umiruje: „Ne boj se, ja sam s tobom.“ Vjera u njegovu prisutnost, da nam ide u susret i da nas prati, pa i kada je oluja na moru, oslobađa nas one acedije koju sam nazvao „sladunjavom žalošću“ (Pismo svećenicima, 4. kolovoza 2019.), to jest one nutarnje obeshrabrenosti koja nas koči i onemogućava nam osjetiti ljepotu našeg poziva.

U Pismu svećenicima govorio sam i o boli, ali ovdje bih želio taj izraz prevesti drugačije, kao trud. Svako zvanje sa sobom nosi i odgovornost. Gospodin nas poziva zato što nas želi osposobiti, kao Petra, „hodati po vodi“, to jest da svoj život uzmemo u svoje ruke i stavimo ga u službu evanđelja na konkretne i svakodnevne načine koje nam On pokazuje, a posebno u različitim oblicima laičkog, svećeničkog i posvećenog zvanja. Ali nalik smo Apostolu: imamo želju i zanos, ali u isti mah nas muče slabosti i strahovi. Ako dopustimo da nas sasvim zaokupi misao o odgovornostima koje nas očekuju – bilo u bračnom životu bilo u svećeničkoj službi – ili protivštinama koje će doći, brzo ćemo odvratiti pogled od Isusa i, poput Petra, naći ćemo se u opasnosti da potonemo. Naprotiv, usprkos našim krhkostima i siromaštvu, vjera nam omogućuje ići ususret Uskrsnom Gospodinu i pobijediti također oluje. Kad nam zbog umora ili straha prijeti opasnost da potonemo, On nam pruža ruku i daje poletnost koja nam je potrebna kako bismo svoj poziv živjeli radosno i s oduševljenjem.

Kad Isus, na kraju, ulazi u lađu, vjetar prestaje i valovi se smiruju. To je prekrasna slika onoga što Gospodin izvodi u našem životu i u povijesnim previranjima. On zapovijeda protivnim vjetrovima da ušute i sile zla, straha i bezvoljnosti nemaju više moć nad nama. U posebnom zvanju koje smo pozvani živjeti ti nas vjetrovi mogu iscrpsti.

Tu mislim na one koji preuzimaju na sebe važne zadaće u građanskom društvu, na bračne parove koje rado nazivam „hrabrima“ i posebno na one koji prihvataju posvećeni život i svećeništvo. Poznat mi je vaš trud, samoća koja katkada opterećuje srce, opasnost navike koja malo-pomalo gasi žarki plamen poziva, breme nesigurnosti i neizvjesnosti našega doba, strah od budućnosti. Hrabro samo, ne bojte se! Isus je uz nas i ako ga priznamo jedinim Gospodarom našega života, On će ispružiti ruku, primiti nas i spasiti.

Dakle, i usred valova koje diže oluja, naš je život otvoren za hvalu. To je posljednja naša riječ što se tiče zvanja i želi biti također poziv da se njeguje unutarnji stav Blažene Djevice Marije: zahvalna što je Bog spustio svoj pogled na nju, predavši mu u vjeri svoje strahove i nemire, hrabro je prihvatila svoj poziv i od svog života učinila neprolaznu pjesmu hvale Gospodinu.

Predragi, posebno na ovaj dan, ali i u redovnom pastoralnom djelovanju naših zajednica, želim da Crkva nastavi promicati zvanja pomažući svakom pojedinom vjerniku da uzmogne u vlastitome srcu sa zahvalnošću otkriti poziv koji mu Bog upućuje, smoći hrabrosti reći „da“ Bogu, nadvladati sav napor vjerom u Krista i, na kraju, svoj život učiniti pjesmom hvale za Boga, za braću i sestre i za čitav svijet. Neka nas Djevica Marija prati i zagovara. (IKA)

foto: UCESM

UISG - UCESM: video-konferencija

(Rim – Bruxelles, 15. svibnja 2020.)

U petak, 15. svibnja 2020. godine, UISG (*Unione Internazionale delle Superiori Generali*) i UCESM (*Union of the European Conferences of Major Superiors*) zajednički su organizirali video konferenciju.

U konferenciji je sudjelovalo nekoliko desetaka redovnica i redovnika iz europskih zemalja. Cilj konferencije bio je informirati članove redovničkih zajednica o sadržajima o kojima se raspravljalo u okviru Devetnaeste skupštine UCESM-a održane u Roggenburgu od 9. do 13. ožujka 2020. godine. O Skupštini su govorili predsjednik UCESM-a, fr. Zsolt Labancz; tajnica UCESM-a, s. Marjolein

Bruinen, OP te predsjednica DOK-a (*Deutsche Ordensobernkonzferenz*), s. Katharina Kluitmann. Nakon njihovih izlaganja uslijedila je rasprava; sudionici video-konferencije mogli su postavljati pitanja.

Iz UCESM-a nedavno je pristigla i vijest o promjeni adrese sjedišta. Nakon dugogodišnjeg boravka na adresi Rue de Pascale 4, B-1040 Bruxelles, UCESM je krajem lipnja 2020. godine zbog povoljnijih materijalnih izdataka preselio na adresu Rue du Progrès 333 boîte 2, 1030 Schaerbeek/Bruxelles. (HRK)

UCESM

Rue du Progrès 333 boîte 2
1030 Schaerbeek/Bruxelles

foto: vaticannews.va

Papa molio za redovnice u Domu sv. Marte

Vatikan, 9. svibnja 2020.

Na jutarnjoj misi u kapeli Doma sv. Marte u Vatikanu papa Franjo je u subotu 9. svibnja 2020. godine molio za redovnice u vatikanskom gostinju u kojem i sam obitava. Inače, 9. svibnja Crkva se spominje sv. Lujze de Marillac, koja je zajedno sa sv. Vinkom Paulskim u Parizu utemeljila Družbu Kćeri kršćanske ljubavi. Tim povodom je i Papa molio za sestre milosrdnice, koje između ostaloga već cijelo stoljeće vode ambulantu u Vatikanu.

Francuska plemkinja sv. Lujza de Marillac (1591–1660), suutemeljiteljica Družbe Kćeri kršćanske ljubavi i prva poglavarica (1633–1660), rođena je 12. kolovoza 1591. godine, udala se za Antuna Le Grasa 5. veljače 1613, udovicom je ostala 21. prosinca 1625. godine, zavjetovala je udovištvo i za duhovnog vođu izabrala sv. Vinka Paulskog. Pod njegovim vodstvom predala se posve pomaganju siromasima i osnivanju i vodstvu bratovština kršćanske ljubavi. Zajedno sa sv. Vinkom osnovala je Družbu Kćeri kršćanske ljubavi 29. studenoga 1633. godine. Umrla je u Parizu 15. ožujka 1660. godine. Blaženom je proglašena 9. svibnja 1920. godine, a svetom 11. ožujka 1934. godine. Dana 10. veljače 1960. godine papa Ivan XXIII. proglasio ju je nebeskom zaštitnicom svih onih koji vrše djela kršćanske ljubavi. (IKA)

Bolnice Milosrdne braće u Belgiji više se ne smiju nazivati katoličcima

Belgija, 9. svibnja 2020.

Kongregacija za nauk vjere donijela je odluku da se psihijatrijske bolnice Milosrdne braće u Belgiji više ne smiju nazivati katoličcima jer omogućavaju eutanaziju pacijenata. U bolnicama Milosrdne braće (*Congregazione dei Fratelli della Carità*) u Belgiji omogućena je u ožujku 2017. eutanazija pacijenata. Bolnicama upravlja Odbor udruge *Provincialat des Frères de la Charité*, a većinu u njemu imaju laici.

Spor koji je od tada trajao između Kongregacije za nauk vjere i Odbora udruge okončan je odlukom da se te bolnice više ne smiju nazivati katoličcima. Odluka je stupila na snagu 30. ožujka 2020. godine, a

apostolski ju je nuncij u Belgiji predao belgijskim biskupima 7. svibnja 2020. godine. U odluci Kongregacija „s dubokom tugom“ određuje „da se psihijatrijske bolnice kojima upravlja udruga *Provincialat des Frères de la Charité* u Belgiji, ne mogu više, od sada, smatrati katoličkim institucijama“.

Odluci su prethodili mnogi razgovori i sastanci kojima se spor nastojao riješiti „u duhu iskrene crkvenosti“. Od udruge se zahtijevalo da potvrdi „pisanim putem i nedvosmisleno svoje pristajanje uz načela svetosti ljudskog života i neprihvatljivosti eutanazije, te posljedično, potpuno odbijanje njezina provođenja u bolnicama koje o njoj ovise“. Međutim ti naponi nisu urodili plodom, kao ni posredovanje apostolskog vizitatora nadbiskupa Jana Hendriksa. Odluka se ne odnosi na pedeset škola i petnaest ortopedagoških centara koji u Belgiji pripadaju Milosrdnoj braći, a koji su se usprotivili Odboru udruge.

Belgijska biskupska konferencija u svojem je priopćenju pozvala sve zainteresirane strane na nastavak dijaloga i zahvalila bolnicama na onomu što čine „u ovim teškim vremenima pandemije koronavirusa COVID-19“. Međutim, general Milosrdne braće fra René Stockman izrazio je sumnju u nastavak dijaloga ustvrdivši da su razgovarali „tri godine i dali sve od sebe“. Podsjetio je da su braća došla u Belgiju 1815. godine radi brige za bolesnike s psihičkim poremećajima, te je zbog toga za njih ova odluka bolna. Ustvrdio je kako će se zbog ovakvog okončanja spora Milosrdna braća morati odreći tih svojih bolnica. (IKA)

U Hrvatskoj katoličkoj misiji u Kölnu nedjeljom se slavi deset misa

Köln, 17. svibnja 2020.

Zbog velikog interesa vjernika od nedjelje 17. svibnja u Hrvatskoj katoličkoj misiji Köln slavi se deset misa. U Bonnu i Leverkusenu su po dvije mise u 9:00 i 10:00 sati. U Bielsteinu je jedna misa u 12.30 sati, a u Bergheimu u 16.00 sati. U Kölnu se slave čak četiri mise i to u 12.00, 13.00, 14.00 i 15.00 sati.

Premda je broj vjernika na misama ograničen, zbog većeg broja misa nedjeljom na njima sudjeluje između 850 i 900 vjernika. Ako se k tomu dodaju mise utorkom i petkom, tjedno na misama sudjeluje oko 1 000 vjernika, objavljeno je na mrežnim stranicama Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja. (IKA)

Dakonsko ređenje fra Andrije Majića, OFM

Jeruzalem, 24. svibnja 2020.

U nedjelju 24. svibnja 2020. u Franjevačkoj Kustodiji u Svetoj Zemlji, Jeruzalemu, Pierbattista Pizzaballa, OFM, apostolski upravitelj Latinskog patrijarhata u Jeruzalemu zaredio je za đakone šestoricu franjevačke braće, a među njima i bogoslova Hercegovačke franjevačke provincije fra Andriju Majića, OFM, koji već tri godine studira u Jeruzalemu. (www.franjevci.info)

Papa franjevcima konventualcima: Slijedite primjer svetog Antuna

Vatikan, 2. lipnja 2020.

Franjevci konventualci, čuvari groba sv. Antuna Padovanskog, ove godine slave 800. obljetnicu njegovoga pristupanja franjevačkom redu. Povodom tog jubileja papa Franjo uputio je 2. lipnja pismo generalnom ministru Reda, ocu Carlosu Albertu Trovarelliju.

Sveti Otac je, među ostalim, u pismu izrazio nadu da će ova obljetnica, posebno u franjevcima i vjernicima koji štiju svetog Antuna, razasutima po cijelome svijetu, pobuditi želju za istim svetim nemirom koji je toga sveca vodio po svijetu kako bi riječju i djelom svjedočio Božju ljubav. Istaknuo je primjer koji je sveti Antun dao sudjelujući u teškoćama obitelji, siromašnih i potrebitih, kao i njegovu gorljivost za istinu i pravdu, koji i danas mogu potaknuti na velikodušno sebedarje u znaku bratstva. U tom pogledu, misli su Svetoga Oca prije svega upravljene mladima, kako bi im taj stari svetac, tako

suvremen i genijalan u svojim spoznajama, mogao biti uzor da hod svakoga od njih urodi plodom. Red manje braće konventualaca organizirao je razne inicijative za proslavu 800 godina franjevačkog zvanja svetog Antuna, a Papa se spomenutim pismom također želio povezati sa svima onima koji će sudjelovati u tim događanjima te im je poželio da mogu sa svetim Antunom reći „Vidim svojega Gospodina!“, odnosno da s njime mogu ponoviti te riječi koje je „svetac svega svijeta“ izgovorio nekoliko trenutaka prije smrti u dobi od 36 godina. Sveti Otac pritom je istaknuo kako u licu svakog brata i sestre treba vidjeti Gospodina te svima nuditi utjehu, nadu i mogućnost susreta s Božjom Riječi, sidrištem života.

Osim toga, Papa je podsjetio da je 1220. godine u Coimbri, u Portugalu, mladi regularni kanonik Reda svetog Augustina, imenom Fernando, rođen u Lisabonu, saznajući za mučeništvo pet franjevaca ubijenih u Maroku 16. siječnja iste godine zbog ispovijedanja kršćanske vjere, odlučio učiniti preokret u vlastitom životu. Napustio je svoju zemlju i krenuo na putovanje, simbol puta duhovnog obraćenja. Isprva se uputio u Maroko, odlučan hrabro živjeti evanđelje, poput mučenika franjevaca koji su tamo podnijeli mučeništvo, no nakon brodoloma završio je na Siciliji, kao što se danas događa s brojnom našom braćom i sestrama – istaknuo je Sveti Otac i dodao je da je sa Sicilije providonosni Božji plan Antuna doveo do susreta sa svetim Franjom Asiškim i konačno u Padovu, grad koji čuva njegovo tijelo i koji će uvijek na poseban način biti povezan s njegovim imenom.

U Padovi se, u međuvremenu, priprema liturgijska proslava svetkovine svetog Antu-

na, koja se obilježava 13. lipnja. U nedjelju je u bazilici koja čuva posmrtni ostatke toga sveca započelo trinaest dana molitve koji prethode njegovom spomendanu, a ove su godine posvećeni liječnicima, medicinskim sestrama, socijalnim i zdravstvenim radnicima, ljekarnicima, zdravstvenim ustanovama, udrugama, volonterima, poduzetnicima, snagama reda i djelatnicima u komunikaciji koji se nalaze na čelu borbe protiv koronavirusa COVID-19. Uoči same svetkovine, 12. lipnja, trinaestodnevica će završiti u svetištu na mjestu gdje je svetac preminuo 1231. godine, u današnjem dijelu četvrti Arcella na sjeveru Padove, objavio je Vatican News. (IKA)

Godišnji susret europskih dominikanskih provincijala

Madrid, 9. lipnja 2020.

Godišnji susret IEOP – a (*Inter-European Order of Preachers*) održan je *online* u utorak 9. lipnja 2020. godine. Naime, ovogodišnji redoviti susret trebao se odviti u Madridu tijekom Uskrsnog tjedna, ali je zbog pandemije koronavirusa COVID-19 odgođen. Budući da epidemiološka situacija u svim europskim zemljama nije jednaka, te još uvijek vrijede ograničenja glede mogućnosti putovanja, nakon konzultacija sa svim europskim dominikanskim provincijalima dogovoren je susret posredstvom elektroničkih medija. Osim europskih provincijala susretu su nazočili Učitelj reda fr. Gerard Timoner i njegovi socijusi za europske regije fr. Alain Arnauld, fr. Krzysztof Poplawski i fr. Miguel Angel del Rio Gonzalez. Koordinator susreta bio je fr. Alain Arnauld, a prijevodi su bili na jezicima Reda: engleskom, francuskom i španjolskom.

Plenarno izlaganje održao je Učitelj reda, naglašavajući tri područja o kojima bi provincijali trebali razgovarati i donijeti odluke. Ponajprije je bilo riječi o promišljanju broja socijusa za Europu i mogućoj drukčijoj regionalnoj podjeli. Iduća točka je suradnja među provincijama, a posebice na području formacije. Posljednja tema bili su novi oblici apostolata. Nakon zajedničkog razgovora o Učiteljevom izlaganju te njegovih odgovora na postavljena pitanja uslijedio je rad u jezičnim grupama.

Popodnevni dio susreta protekao je u plenarnom zasjedanju. Osim tema koje je istaknuo Učitelj reda, provincijali su se dotakli i pitanja starenja zajednica, broja i profila zvanja, planiranja prestrukturiranja Reda na europskoj razini kao i moguće suradnje izvan do sada definiranih područja. Međusobno su također podijelili informacije o broju braće u formaciji i kućama formacije kako bi se mogla uspostaviti bilateralna suradnja u slučaju da pojedina provincija ne može odgovoriti na trenutačne formacijske potrebe.

Francuska dominikanska provincija putem svoje mreže volontera „Dom&Go“ pozvala je sve europske provincije na primanje mladih volontera između dvadeset i trideset godina koji su spremni pola godine ili godinu dana boraviti u pojedinoj zajednici Reda te se baviti poučavanjem, pastoralnim radom, zdravstvom, komunikacijama ili drugim oblicima rada koje pojedina provincija kao takve prepoznaje. Volonteri bi boravili u zajednici braće ili sestara i sudjelovali s njima u liturgijskom životu, dok bi zajednica trebala osigurati jednog brata ili sestru koji će pratiti volontere tijekom njihova boravka u zajednici te koordinirati njihovu djelatnost.

Budući da je ovaj susret trajao samo jedan dan, a i zbog lakše organizacije, odlučeno je da se novi susret iznova održi u sljedeća dva mjeseca, izvijestila je Hrvatska dominikanska provincija. (IKA)

Pismo kustosa Svete zemlje prigodom proslave 50. obljetnice kanonizacije Nikole Tavelića

Jeruzalem, 21. lipnja 2020.

U Šibeniku je u nedjelju 21. lipnja 2020. godine svečanim misnim slavljem proslavljena pedeseta obljetnica kanonizacije sv. Nikole Tavelića (1970–2020). Tim povodom, biskupima članovima Hrvatske biskupske konferencije, rektoru Nacionalnog svetišta sv. Nikole Tavelića, subraći Prvog franjevačkog reda i TOR-a te redovnicima i redovnicama i braći i sestrama hrvatskog naroda pismo je uputio kustos Svete zemlje fra Francesco Patton, OFM.

Kustos u pismu izražava žaljenje što ne može osobno sudjelovati na svečanoj proslavi obljetnice proglašenja svetima svetog Nikole Tavelića i drugova zbog restrikcija uvedenih s ciljem sprječavanja širenja pandemije koronavirusa COVID-19. Ovim kratkim pismom, kako navodi, želi „obnoviti vezu između naše franjevačke misije Kustodije Svete zemlje u Jeruzalemu i Crkve u Hrvatskoj. Duboke su to veze koje sežu upravo do svetog Nikole Tavelića i u njega nam trebaju uvijek biti uprte oči. Zahvaljujući ljubavi i pobožnosti vašeg naroda, a navlastito katolika iz Šibenika – piše kustos – ukorijenila se i kroz stoljeća razvijala svijest o svetosti Nikole Tavelića i njegovih drugova, koji su doživjeli ispunjenje svoga misijskog poziva upravo ovdje u Jeruzalemu i okrunili ga mu-

čeništvom. Kao što je podsjetio sam sveti Pavao VI. u homiliji održanoj prigodom kanonizacije, riječ je o mučeništvu življenom kao ‘svjedočanstvo, to jest subjektivna i objektivna afirmacija vjere’ i potaknutog željom da se položi vlastiti život iz ljubavi prema Isusu Kristu, što je ‘puno očitovanje ljubavi’ koje je ‘potvrdom savršenstva ljubavi’.

Za nas kršćane u Svetoj zemlji, koji smo tek mala manjina, činimo naime tek 2% ukupnog stanovništva, svjedočenje svetoga Nikole i njegovih drugova predstavlja primjer kršćanske jakosti i hrabrosti. Nikola i njegovi drugovi naši su prvi mučenici, to jest oni su oni koji su oplodili svojom krvlju naše poslanje. Njihovo svjedočenje u ovim stoljećima u kojima nije nikada bilo lako uosobiti mirotvorna načela franjevačkog poslanja, potaknulo je na tisuće braće iz čitavoga svijeta da i sami dadnu život: u služanju maloj mjesnoj kršćanskoj zajednici, u održavanju živim kršćanskoga spomena svetišta koja pripovijedaju otajstvo utjelovljenja Sina Božjega i našega otkupljenja, u prihvaćanju hodočasnika željnih obnoviti svoju vjeru u doticaju sa svetim mjestima, u služanju siromašnima i bolesnima svih religija svjesni da je to značilo kasnije umrijeti od kuge, kolere i drugih bolesti“, piše kustos u nastavku svoga pisma. „Za vas su sveti Nikola i njegovi drugovi također od temeljne važnosti jer podsjećaju samu vašu Crkvu na važnost da bude Crkva kadra rađati zvanja za misije, njegovati i dalje u srcu, posebno mladih, želju da dadnu život kako bi posvjedočili svoju vjeru u Isusa Krista i svoju ljubav prema njemu. Danas na osobit način trebamo radikalno svjedočenje mučenika. U dobu kao što je ovo naše, u kojem je često život obezvrijeđen i odbačen, važno je naučiti

cijeniti ga i naučiti darivati ga. U vremenu u kojem se čini da ne postoje objektivne istine važno je znati svjedočiti Krista, Put, Istinu i Život, koji je i sam bio svjedok istine sve do sebedarja“, kaže se u pismu kustosa Svete zemlje u prigodi proslave 50. obljetnice kanonizacije sv. Nikole Tavelića i drugova.

U pismu kustos Patten navodi da će se istoga dana u kapeli Apostolske delegacije u Jeruzalemu, u kojoj postoji oltar posvećen svetome Nikoli Taveliću, zajedno s apostolskim delegatom za Jeruzalem i Palestinu i apostolskim nuncijem za Izrael i Cipar mons. Leopoldom Girellijem slaviti euharistiju. „S nadom iščekujemo dan u koji ćemo, kad se ponovno vrati normalno stanje, doći iskazati štovanje prvomučeniku Kustodije Svete zemlje u njegovu rodnom gradu Šibeniku. Očekujemo isto tako s nestrpljenjem dan u koji ćete se moći vratiti u Svetu zemlju kao hodočasnici i kada ćemo zajedno blagosloviti kip svetoga Nikole koji će biti postavljen kod Cenacolina, nekoliko metara od Dvorane Posljednje večere koja je bila prvo sjedište Kustodije u vrijeme u kojem su Nikola i drugovi položili život u mučeništvu“, navodi se na kraju pisma koje su potpisali kustos fra Francesco Patton, OFM i tajnik Kustodije Svete zemlje fra Marco Carrara, OFM. (IKA)

Na tradicionalnom 47. hrvatskom hodočašću u Altötting 40-ak hodočasnika pješaka

Altötting, 30. lipnja 2020.

Unatoč svim otkazanim hodočašćima diljem Bavarske, ipak je održano tradicionalno 47. hodočašće Hrvata Bavarske. Skupina

od 40-ak hodočasnika iz Hrvatskih katoličkih župa München i Rosenheim u to poznato bavarsko i njemačko marijansko svetište hodočastila je pješice, kao prvi hodočasnici ove godine. U petak rano ujutro 26. lipnja 2020. godine, hodočasnike je misom i blagoslovom u župnoj kapeli bl. Alojzija Stepinca u Münchenu ispratio župnik fra Petar Klapež. Na tom zajedničkom hodočasničkom putu odvažno se koračalo istom svetom vjerom, svatko sa svojim posebnim nakanama i zavjetima, ali i moleći se Nebeskoj Majci do posljednjeg zrnca krunice, da očuva našu katoličku vjeru i naš hrvatski identitet.

Drugo misno slavlje za hodočasnike u crkvi Krista Kralja u Waldkreiburgu na hrvatskom jeziku predslavio je gvardijan Samostana sv. Gabrijela, fra Edvard Sokol. Njegova je snažna poruka o nošenju težine križa vjernika, o potrebi unutarnje samoće i šutnje koja sve ujedinjuje i zbližava s Gospodinom, pronašla put do srca svih hodočasnika.

Nakon križnog puta, u predvečerje 27. lipnja 2020. godine hodočasnici su ušli u Altötting. Ispred Kapele milosti (Gnadenkapelle) nije bilo tradicionalne procesije, ali su se svi zajedno zahvalili i pomolili Majci Božjoj. U nedjelju 28. lipnja 2020. godine u župnoj crkvi sv. Filipa i Jakova, gvardijan Sokol još je jednom slavio misu na hrvatskom jeziku. Okupljene hodočasnike, njihove obitelji, rodbinu kao i mnoge druge Hrvate katolike koji su došli na misno slavlje srdačno je pozdravio i izrazio radost i zahvalu Hrvatima njemački prelat mons. Günter Mandl. (IKA)

mons. dr. Marin Barišić,
*predsjednik Vijeća Hrvatske
 biskupske konferencije za sjemeništa
 i duhovna zvanja*

Poruka **povodom LVII. svjetskog dana** **molitve za zvanja (Nedjelja** **Dobrog Pastira)**

Split, 3. svibnja 2020. godine

Draga braćo i sestre!
 Evo nas opet zajedno u našim crkvama, negativni od virusa, a pozitivno zahvaćeni Kristovom ljubavlju. Slavimo Dobrog Pastira koji nas poziva i dolazi nam ususret. Ovogodišnja prigodna poruka pape Franje, „Riječi zvanja“, vodič je našega susreta s Gospodinom. Poruka izranja iz tame i oluje slikovitog i dramatičnog evanđeoskog događaja, dok Petar i učenici na uzburkanom moru, u noći, plove na drugu obalu (usp. Mt 14,22–33). Ona je

životno čitljiva, razumljiva, duboko zahvaća i osvjetljava psihološku pozadinu svakog poziva te vjerničku sigurnost koju nam daje Gospodin. Svaki poziv je dramatičan događaj poput prijelaza učenika na drugu obalu uz prijeteće valove, protivne vjetrove, osobne sumnje i neizbježne bojazni.

Iskustvo vlastite slabosti, svoje ograničenosti, daje nam doživjeti da ne upadnemo u veću zabludu kako smo samodostatni ili da smo mi inicijatori svoga poziva. Naše slabosti mogu nas otvoriti i približiti Gospodinu, a navodne vrline potopiti i udaljiti od Njega. Iskustvo Gospodinove prisutnosti u lađi našega života smiruje oluje i utištava protivne vjetrove. Njegova prisutnost postaje očitija, a naša zahvalnost iskrenija. Zahvalnost Gospodinu nezaobilazna je riječ svakog zvanja, naglašava papa Franjo, jer: „Ploviti u pravome smjeru nije zadaća povjerena isključivo našim snagama niti ovisi isključivo o rutama kojim odlučimo ploviti“ (Poruka). Život nije naša matematika, nego iznenađenje Božjeg poziva.

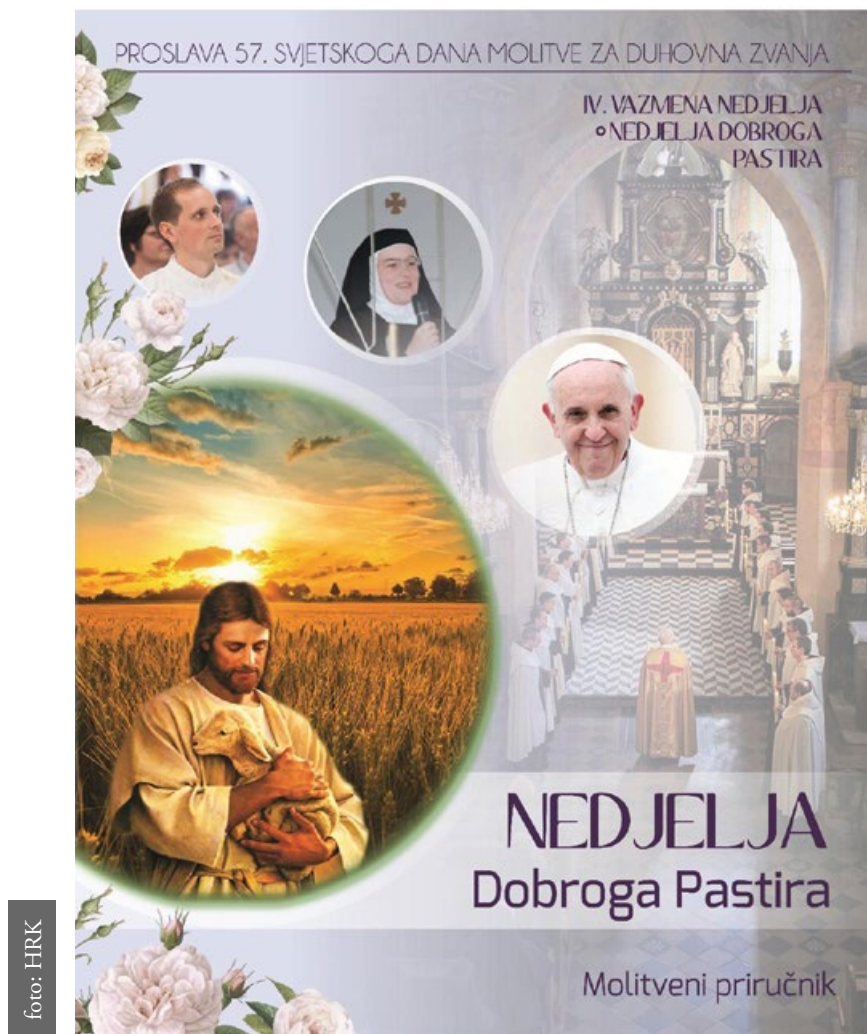
Uz Nedjelju Dobrog Pastira mislimo na i molimo za svećenička i redovnička, muška i ženska zvanja; ali to se odnosi i na svaki poziv, brak i obitelj. Svako zvanje i poziv rađa se iz pogleda ljubavi kojim nam Gospodin dolazi ususret prateći nas na „drugom obalu“. Gospodin „nas prati i pokazuje nam put, sprječava nas da se nasučemo na hridi neodlučnosti i čak nam omogućuje – kao Petru – hodati po uzburkanim vodama“ (Poruka). Ponekad nam se može činiti da je taj put „utvara“, nešto što nije za nas, te nas zadržava na obali s koje bismo trebali krenuti, ali nas prati i nosi Gospodinova riječ: „Hrabro samo! Ja sam! Ne bojte se!“ (Mt 14,27). „Riječ hrabrost je riječ svakog zvanja!“ (Poruka)

Dragi prijatelji! Gospodinovo ohrabrenje svima nam je potrebno, bilo da se radi o duhovnom zvanju bilo o drugim staleškim pozivima. Toliko protivnih vjetrova i nemirnih oluja može nam danas odvratiti pogled od Gospodinova i dovesti nas u opa-

snost potonuća. U našim slabostima Krist je taj koji nam pruža ruku da ne potonemo u vrtlozima voda i vremena. On nam daje da u vjeri, poput Petra, hodimo po vodi. S uskrsnim Kristom u lađi, more se smiruje, vjetar prestaje, a naš život postaje jedna trajna pjesma na hvalu i slavu Boga Oca.

Braćo i sestre! Zahvaljujemo tolikim hrabrim svjedocima zvanja: našim svećenicima, redovnicima i redovnicama. Ne zaboravljamo ni tolike svjedoke poziva braka i obitelji. Neka Dobri Pastir prati i sve nas, da molitvom i primjerom hrabrimo i pratimo naše mladiće i djevojke u otkrivanju svog poziva. Budimo im ohrabrenje na njihovu putu života, da naš i njihov život bude na trajnu hvalu i slavu Bogu u nesebičnom služenju braći i sestrama. Uskrsli Kriste, nakon „dugog posta“ zbog koronavirusa ohrabri i budi u svim našim lađama: osobnoj, obiteljskoj i župnoj! Pomozi nam da naše župne zajednice sada budu ljudski zrelije i duhovno svježije! (IKA)

**Molitveni priručnik
uz Nedjelju Dobrog Pastira**
Zagreb, 27. travnja 2020.

Hrvatska redovnička konferencija u suradnji s Vijećem Hrvatske biskupske konferencije za sjemeništa i duhovna zvanja pripremila je Molitveni priručnik uz Četvrtu vazmenu nedjelju, Nedjelju Dobrog Pastira.

Ta je nedjelja ujedno i 57. svjetski dan molitve za duhovna zvanja. Ovogodišnji molitveni priručnik, za razliku od prethodnih godina, dostupan je samo u digitalnom obliku na <http://www.redovnistvo.hr/katalog-izdanja/publikacije/nedjelja-dobroga-pastira>. (HRK)

mons. dr. Antun Škvorčević,
biskup požeški

**Pismo
klarisama i članovima
Djela za duhovna zvanja
Požeške biskupije**

*povodom LVII. svjetskog dana molitve
za zvanja (Nedjelja Dobrog Pastira)
Požega, 29. travnja 2020.*

Poznato vam je koliko su važni dobri i sveti svećenici kako bi Crkva mogla izvršiti poslanje naviještanja Isusove

radosne vijesti i služenja čovjekovu spase-nju. Na to je nedavno podsjetio i papa Franjo prigodom 160. obljetnice smrti svetog arškog župnika Ivana Marije Vianeya. Isus nas je upozorio da ne možemo računati s dovoljnim brojem radnika na Božjoj njivi, ako ne budemo s njime surađivali i za to ga molili. Gospodinove su riječi: „Žetva je velika, ali radnika malo. Molite dakle gospodara žetve da radnike pošalje u žetvu svoju“ (Lk 10,2). Smatrali smo kako na tako jasan Isusov poziv trebamo odgovoriti organizirano, te smo pozvali siromašne sestre sv. Klare da u Požegi osnuju svoj samostan i budu s nama trajne moliteljice za duhovna zvanja i

posvećenje naših svećenika. Njihov dolazak u Požegu bio je poseban dar koji je Bog udielio našoj mladoj mjesnoj Crkvi prigodom Velikog jubileja 2000. obljetnice kršćanstva. Dana 1. svibnja 2020. navršava se dvadeset godina sestrarske blagoslovljene prisutnosti među nama, njihove molitve i žrtve za svećenike.

Drage sestre klarise! Od srca vam čestitam navedenu obljetnicu i zahvaljujem za vedrinu i ustrajnost kojom u strogoj klauzuri nastojite živjeti blizinu Gospodinu te u tišini svoga srca molite za nas i s nama za duhovna zvanja. Svoj boravak u Požeškoj biskupiji započele ste u marijanskom mjesecu svibnju, te bih želio uskoro zajedno s vama hodočastiti u Voćin i zahvaliti Blaženoj Djevici Mariji što vas prati svojom majčinskom ljubavlju. Po njezinu moćnom zagovoru i molitvi svetog Oca Franje i Majke Klare ustrajale u svom daljnjem vjernom svjedočenju potpune predanosti Isusu Kristu u našoj mjesnoj Crkvi.

No, vi niste same u navedenom važnom služenju. Godine 2004. osnovali smo Djelo za duhovna zvanja, te su vam se pridružili brojni molitelji iz mnogih župa naše Biskupije. Želio bih prigodom Nedjelje Dobrog Pastira, 3. svibnja 2020. godine podijeliti radost s više od 1.300 članova našeg Djela za duhovna zvanja i izraziti duboku zahvalnost svima vama koji u jednostavnosti i skromnosti svoga života, ali velikim budnim vjerničkim srcem i spremnošću na žrtvu upravljate Gospodinu molitvu za duhovna

zvanja i za vjernost svećenika u njihovu poslanju. Vi ste zajedno sa sestrama klarisama uzdignute molitvene ruke i srce naše Biskupije, te vjerujem da su one moćne poput Mojsijevih uzdignutih ruku, po kojima je izabrani narod pobjeđivao u bitkama (usp. Izl 17,11). Još više, vi svojim molitvenim žarom vršite dragocjenu zadaću na koju nas je Isus pozvao: „Išтите i dat će vam se! Tražite i naći ćete! Kucajte i otvorit će vam se!“ (Mt 7,7). Vaše kucanje na vrata božanskog srca služba je posebnog dostojanstva u našoj Biskupiji, za koju vam iskreno čestitam i svesrdno zahvaljujem.

Uvjeren sam da će Bog po vašoj molitvi i žrtvi dovoljnom broju mladih ljudi darovati svjetlo svoga Duha kako bi prepoznali da ih on zove te se hrabro odazovu postati svećenici, suradnici Isusa Krista na djelu spasenja, i posvema združeni s njime uložiti svoj život za čovjekovo vječno dobro. Uputimo Bogu svoju žarku molitvu na tu nakanu napose u Nedjelju Dobrog Pastira! Svake prve subote u mjesecu spominjemo se u našoj katedrali svih molitelja za duhovna zvanja, sestara klarisa i članova Djela za duhovna zvanja, kako živih tako preminulih. Pozivam vas da redovito toga dana nastojite na poseban način svi biti duhovno sjedinjeni s nama u molitvi za ustrajnost u vašem služenju duhovnim zvanjima i posvećenju svećenika. Neka vas Gospodin u vašoj zauzetosti za njegovo djelo obdari svojim mirom i drugim dobrima. Sve vas od srca pozdravljam i blagoslivljam. (IKA)

foto: fra Angelico „Resurrection of Christ and Women at the Tomb“

s. Ana Marija Antolović,
predsjednica Hrvatske redovničke
konferencije

fr. Slavko Slišković,
potpredsjednik Hrvatske redovničke
konferencije

Čestitka
povodom svetkovine
Uskrsnuća Gospodnjega

Zagreb, 11. travnja 2020.

„Nije ovdje! Uskrsnu.“ (Mt 28,6)

Poštovane i drage sestre i braćo u Kristu!

Mučenička palma i pobjednički stijeg u rukama Uskrsloga Krista neka nas i ovog Vazmenog trodnevlja podsjetu na usku povezanost tih dvaju simbola. Bez nesebičnog darivanja i dragovoljnog prihvaćanja križa, ne bi bilo ni Vazmene pobjede. Svi mi ljudi često, poput žena zagledanih u prazan grob, tražimo Krista u ponoru osobnih problema, u jarugama beznačajnih uspjeha. Poput „anđela u bjelini“ (Iv 20,12), ukažimo ljudima današnjice na Ono(ga) što je gore (usp. Kol 3,1), dohvatljivo(ga) samo onima koji su na koljenima. Blagoslovljen Uskrs! (HRK)

foto: Marija Belošević

Završetak ljetnog semestra nastave u Školi za novakinje (Zagreb, 30. travnja 2020.)

Ljetni semestar nastave u Školi za novakinje ove je godine zbog pandemije koronavirusa COVID-19 završen „na daljinu“. Predavanja su održavana u sjedištu Hrvatske redovničke konferencije u razdoblju od 5. veljače do 12. ožujka, nakon čega je došlo do naglog prekida zbog protupandemijskih mjera propisanih od Stožera za civilnu zaštitu.

Plan i program za ljetni semestar 2020/’21. godine u Školi za novakinje predviđao je sljedeća predavanja: Moralna teologija (doc. dr. sc. Mislav Kutleša), Liturgika (prof. dr. sc. Marijan Steiner), Poslanice i Otkrivenje (doc. dr. sc. s. Silvana Fužinato) i Duhovna teologija (izv. prof. dr. sc. Marija Pehar). Na kraju semestra tri sestre novakinje dobile su diplome: s. M. Valentina Ivković-Mandac (Družba sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog), s. Marija Elizabeta Markus (Karmelićanke Božanskog Srca Isusova) i s. M. Josipa Soldo (Kćeri Božje ljubavi). Diplome su sestrama novakinjama uručene pojedinačno, u skladu s preporukama Stožera za civilnu zaštitu – bez okupljanja većeg broja osoba. (HRK)

Sjednica Vijeća Hrvatske redovničke konferencije (Zagreb, 6. svibnja 2020.)

U srijedu, 6. svibnja 2020. godine, s početkom u 9.30 sati, Vijeće Hrvatske redovničke konferencije održalo je izvanrednu sjednicu. Redovita sjednica koja je trebala biti održana 18. ožujka otkazana je zbog toga što je nekolicini članova Vijeća HRK propisana stroga samoizolacija zbog nedavnog boravka izvan granica Republike Hrvatske.

Na Sjednici je, među ostalim, analizirano dosadašnje provođenje zaključaka Skupštine HRK održane u listopadu 2019. godine. Članovi Vijeća HRK upoznati su s radom Povjerenstava HRK u razdoblju od prethodne Sjednice (5. prosinca 2019. godine) do današnje Sjednice. Vijeće je nadalje razmotrilo mogućnost suradnje s Nacionalnom i sveučilišnom knjižnicom te mogućnost uređenja vlastite Knjižnice Hrvatske redovničke konferencije. (HRK)

Knjige o biskupu mons. dr. Miji Škvorcu, SJ *(Zagreb, 7. svibnja 2020.)*

U svibnju 2020. godine, Filozofsko-teološki institut Družbe Isusove u Zagrebu objavio je dvije knjige u vezi sa 100. obljetnicom rođenja i 30. godišnjicom smrti zagrebačkog pomoćnoga biskupa Mije Škvorca (1919. – 2019.). Po jedan primjerak tih izdanja, Hrvatska redovnička konferencija otkupila je za svaku redovničku zajednicu čiji članovi žive i djeluju na hrvatskom području. Poglavarima redovničkih zajednica, knjige će biti uručene na redovitoj godišnjoj Skupštini HRK.

Prva nosi naslov „Filozofsko-teološki i pastoralni doprinosi biskupa Mije Škvorca“ – Zbornik radova znanstvenoga skupa održanog u Zagrebu 22. studenoga 2019. Knjigu su uredili profesori s isusovačkog Fakulteta filozofije i religijski znanosti Ivan Šestak i Barbara Čuk. Sadr-

ži 17 članaka (više od 350 stranica) u kojima je obrađena cjelokupna djelatnost Mije Škvorca. On je ostavio duboki trag u životu naše Crkve u drugoj polovici 20. stoljeća kao biskup, isusovac, profesor, filozof, teolog, književnik i vrstan govornik.

Druga je knjiga „Kršćanska egzistencija na ispitu“, a sadrži korizmene konferencije (govore) koje je o. Mijo Škvorc održao od 1951. do 1953. godine u bazilici Presvetog Srca Isusova u Zagrebu. Zbog tih govora, kao i kasnijih nastupa, komunističke vlasti osudile su ga na zatvorsku kaznu. Devet govorničkih tekstova pronađeno je u njegovoj pisanoj ostavštini. U njima obrađuje neke od glavnih tema naše kršćanske filozofsko-teološke misli: stvaranje, grijeh, kreposti, sakramenti, kristologija, eshatologija... Uz dosad pet opsežnih knjiga M. Škvorca, ova će upotpuniti sliku o njegovoj govorničko-spisateljskoj djelatnosti, pri čemu treba spomenuti i oko 300 pjesama (od kojih su neke i uglazbljene). (IKA)

Sastanci Radne skupine HRK za izradu „Smjernica za zaštitu maloljetnika i drugih ranjivih skupina“

(Zagreb, 22. svibnja i 5. lipnja, 2020.)

Radna skupina HRK za izradu „Smjernica za zaštitu maloljetnika i drugih ranjivih skupina“ u proteklom je razdoblju, od travnja do lipnja 2020. godine, održala dva sastanka (22. svibnja i 5. lipnja).

Na poticaj Skupštine HRK u listopadu 2018. godine, Hrvatska redovnička konferencija osnovala je u siječnju 2019. godine Radnu skupinu za izradu „Smjernica za zaštitu maloljetnika i drugih ranjivih skupina“. Voditeljem radne skupine imenovan je p. Dalibor Renić, SJ, provincijalni poglavar Hrvatske provincije Družbe Isusove, a u članstvo Radne skupine

ušli su: s. Elizabeta Peršić, MVZ, provincijalna poglavarica Sestara milosrdnica sv. Vinka – Zagreb; s. Gordana Igrec, FDC, provincijalna poglavarica Kćeri Božje Ljubavi; p. Arkadiusz Krasicki, CSSp, provincijalni poglavar Družbe Duha Svetoga; fra Tomislav Glavnik, OFMConv; gosp. Matej Sakoman i gosp. Ivan Kubanović. Od siječnja 2019. godine do lipnja 2020. godine, Skupina se redovito okupljala na radne sastanke. Na posljednjem održanom sastanku (5. lipnja 2020. godine) članovi su još jednom razmotrili izrađen tekst „Smjernica“ i predlagali recenzente teksta. Tekst je kasnije i poslan na recenziju nekolicini stručnih osoba iz područja psihologije i prava. Na Izornoj skupštini HRK u listopadu 2020. godine, „Smjernice za zaštitu maloljetnika i drugih ranjivih skupina“ bit će dane na usvajanje poglavaricama i poglavarima redovničkih zajednica. (HRK)

foto: David Mandić

Predstavljanje knjige „Razumijevanje i ostvarivanje poslanja kod redovnica u Hrvatskoj danas“ (Zagreb, 18. lipnja 2020.)

U prostorima sjedišta Hrvatske redovničke konferencije u četvrtak 18. lipnja 2020. godine predstavljena je knjiga „Razumijevanje i ostvarivanje poslanja kod redovnica u Hrvatskoj danas“ autorice dr. sc. Jasne s. Kriste Mijatović, SCSC.

U ime provincijalne poglavarice Milosrdnih sestara sv. Križa, s. Valerije Široki, SCSC, skup je pozdravila članica provincijalnog vijeća s. Emanuela Kvesić, SCSC. O knjizi su govorili: prof. dr. sc. Ana s. Thea Filipović, DSNG, prof. dr. sc. Blaženka s. Valentina Mandarić i mons. Ivan Miklenić.

Uz izlaganja o knjizi, program je sadržavao i nekoliko glazbenih točaka. Najprije je nastupila s. Josipa Pavla Jakić, SCSC, s pjesmom Antonína Dvořáka „Gospodin Bog je

Pastir moj“. U središnjem dijelu programa, Sestre milosrdnice sv. Vinka Paulskog (s. Elizabeta Peršić – provincijalna poglavarica, s. Zrinka Lončar i s. Tea Juratović) na flautama su izvele skladbu Francoisa Devienna „Iz zbirke dueta – za tri flaute“. Program je završio izvedbom „Napjev ikosa Bogorodičinog Akathistosa“ Redovničkog band aida pod ravnanjem s. Elizabete Peršić, MVZ.

Pri kraju programa skupu se obratila autorica knjige s. Krista Mijatović, SCSC, zahvalivši svima koji su doprinijeli da knjiga ugleda svjetlo dana i svima koji su sudjelovali u programu predstavljanja knjige. Izraze osobite zahvalnosti uputila je, među ostalim, Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji i Gradu Đakovo koji su pružili financijsku podršku za objavljivanje knjige. Moderatorica programa bila je s. Slavka Sente, OP. Skupu je nazočilo 60 redovnica iz 17 redovničkih zajednica sa sjedištem u Hrvatskoj te članice svjetovnog instituta „Suradnice Krista Kralja“. (s. Margarita Marija Kovačević, SCSC)

foto: s. Danijela Anić

Sjednica Povjerenstva HRK za početnu formaciju (Zagreb, 23. lipnja 2020.)

U Zagrebu, u Samostanu sv. Antuna Pado-
vanskoga na Svetom Duhu, kod franjevaca
konventualaca, u utorak 23. lipnja 2020.
godine održan je sastanak Povjerenstva za
početnu formaciju pri Hrvatskoj redovnič-
koj konferenciji.

Na sastanku se razgovaralo o poslje-
dicama pandemije koronavirusa
COVID-19 i potresa na aktivnosti
Povjerenstva, te o mandatima sadašnjih čla-
nova Povjerenstva kao i o mogućim novim
članovima. Povjerenstvo je dio vremena na
sastanku posvetilo i planiranju za sljedeću
godinu, te su razmijenjene informacije o
Školi za odgojitelje. Zbog ranije preuzetih
obveza, sastanku nije nazočila s. Tea Jurato-
vić, MVZ. (fra Krunoslav Kocijan, OFM)

Završio prvi ciklus emisije „Pozvani i poslani“ (Zagreb, 30. lipnja 2020.)

Hrvatska redovnička konferencija je u suradnji s Hrvatskom katoličkom mrežom u listopadu 2019. godine na Hrvatskom katoličkom radiju pokrenula radio-emisiju „Pozvani i poslani“. Prva - uvodna emisija, emitirana je 8. listopada 2019. godine, a posljednja - završna emisija, 30. lipnja 2020. godine.

Na Sjednici Vijeća Hrvatske redovničke konferencije, održanoj 19. rujna 2019. godine, članovi Vijeća donijeli su odluku o suradnji Hrvatske redovničke konferencije s Hrvatskom katoličkom mrežom glede realizacije radio-emisije o redovničkim zajednicama. Sukladno toj odluci, na Hrvatskom katoličkom radiju 8. listopada 2019. godine pokrenuta je nova emisija. Emisija se emitirala utorkom, od 18.00 do 18.30 sati pod nazivom „Pozvani i poslani“. Naslov emisije nadahnut je obilježavanjem stote obljetnice od objavljivanja

dokumenta o misijskom pozivu i poslanju Crkve pape Benedikta XV. „Maximum illud“. Cilj emisije bio je upoznati širu javnost sa zajednicama posvećenog života u Hrvatskoj u perspektivi poziva i poslanja.

Emisiju „Pozvani i poslani“ u njenom prvom ciklusu (od 8. listopada 2019. godine do 30. lipnja 2020.) uređivali su: s. Marija Zrno, MVZ i fra Siniša Pucić, OFM, a u emisijama su bile ugošćivane ženske i muške redovničke zajednice sa sjedištem uprave u Hrvatskoj. Zbog protupandemijskih sigurnosnih mjera zaštite, emisija nije emitirana u razdoblju od sredine ožujka 2020. do sredine svibnja 2020. godine. Hrvatska redovnička konferencija zahvalna je svim zajednicama na sudjelovanju, kao i urednicima i voditeljima emisije na svesrdnoj zauzetosti!

U novom ciklusu emisija, od rujna 2020. godine do lipnja 2021. godine, Hrvatska redovnička konferencija planira predstaviti ženske i muške apostolske zajednice sa sjedištem uprave izvan Hrvatske, kao i ženske kontemplativne zajednice te svjetovne institute. (HRK)

foto: o. Jure Zečević, OCD

Studij Teologije posvećenog života nije zaustavila ni pandemijska 2020. godina

(Zagreb, 10. srpnja 2020.)

Četvrti ciklus studija Teologije posvećenog života, čiji je inicijator i podupiratelj Hrvatska redovnička konferencija, a osnivač i organizator Hrvatska karmelska provincija sv. o. Josipa, nastavio je s radom i u nastavnoj godini 2019./2020.

Od ukupno sedam nastavnih vikenda godišnje uživo u učionici prije izbijanja pandemije održana su četiri, dok su dva održana načinom nastave na daljinu, elektroničkom i online komunikacijom, a nadoknadno održavanje

jednog nastavnog vikenda uživo u učionici predviđeno je tijekom nastavne godine 2020./2021., ako to bude moguće u tadašnjim pandemijskim okolnostima. Tako će biti ostvaren cjeloviti program nastave za nastavnu godinu 2019./2020. Za predstojeću 2020./2021. nastavnu godinu zasad se predviđa održavanje svih sedam nastavnih tjedana uživo u učionici, ako to omoguće pandemijske mjere. Cjelogodišnji raspored predavanja za predstojeću godinu već je objavljen na web-stranici studija: <https://tpz.karmel.hr/>. U predstojeću nastavnu godinu 2020./2021. upisano je 35 polaznika cjelovitog programa i 10 polaznika pojedinih predmeta, ukupno 45 polaznika. (o. Jure Zečević, OCD - predstojnik studija)

foto: o. Jure Zečević, OCD

foto: Angelina Mandić

Primopredaja predsjedništva Hrvatske redovničke konferencije

(Zagreb, 14. srpnja 2020.)

Vijeće Hrvatske redovničke konferencije na izvanrednoj je sjednici u utorak 14. srpnja u sjedištu Hrvatske redovničke konferencije u Zagrebu (Bulvanova 4) zahvalilo s. Ani Mariji Antolović, ASC na obnašanju službe predsjednice HRK.

Sestra Ana Marija izabrana je za predsjednicu HRK na Izornoj skupštini u listopadu 2017. godine na mandat od tri godine. Budući da je s. Ani Mariji prije nekoliko dana istekao mandat za službu regionalne poglavarice u zajednici Klanjateljica Krvi Kristove, istodobno joj je istekao i mandat za službu predsjednice HRK. Do sljedeće Izborne skupštine (listopad 2020. godine) službu predsjedništva HRK preuzeo je dosadašnji potpredsjednik HRK fr. Slavko Slišković, OP.

U ime Vijeća HRK, uz simbolični znak zahvalnosti, riječi zahvale s. Ani Mariji izrekao je fr. Slavko: „Poštovana i draga s. Ana Marija! Kada ste se, u svojstvu predsjednice Hrvatske redovničke konferencije, u listopadu 2017. godine prvi put obratili redovničkim zajednicama uz riječi: ‘Veliko je bogatstvo i Božji blagoslov, dar različitih karizmi naših zajednica i

apostolskih služnja svake zajednice, a ono što osjećam kao veliki izazov za sve nas jest traženje puteva zajedničke suradnje i umrežavanja na raznim područjima kako bismo mogli lakše odgovoriti na mnoge izazove vremena u kojem živimo i racionalnije iskoristiti potencijale koje imamo u svojim zajednicama’, možda ni slutili niste da će upravo te riječi snažno obilježiti razdoblje Vašeg predsjedničkog služnja. U proteklom trogodištu, svojski ste se trudili promicati zajedništvo i suradnju među različitim ustanovama posvećenog života u vidu jačanja duha svetosti i podrške postojećim karizmama na dobro čitave Crkve u Hrvata. Hrvatska redovnička konferencija Vam u ime svih redovničkih zajednica koje okuplja srdačno zahvaljuje za sav trud i nastojanja u obnašanju službe predsjednice HRK. Neka Gospodin i nadalje svojim blagoslovom prati Vaše inicijative, rad i molitve kako bi sve bilo na spasenje onih kojima Vas šalje, a Vama na osobno posvećenje.“

Službu potpredsjedništva HRK do Izborne skupštine HRK u listopadu 2020. godine preuzela je s. Gordana Igrec, FDC. Zbog službene spriječenosti, na sjednici nije bio o. Srećko Rimac, OCD. O. Srećku je također nedavno istekao mandat u Vijeću HRK pa je potreban izbor novih članova u Vijeće. (HRK)

Statistički podatci o redovničkim zajednicama u Hrvatskoj (31. prosinca 2019.)

Tablica 1. Ženske redovničke zajednice sa sjedištem u Hrvatskoj

Ženske redovničke zajednice sa sjedištem u Hrvatskoj	Kandidatice	Postulantice	Novakinje	Sestre s privremenim zavjetima	Sestre s doživotnim zavjetima	Zavjetovane članice u Hrvatskoj	Zavjetovane članice u inozemstvu	Zavjetovane članice u BiH	Zavjetovane članice u misijskim zemljama
Bazilijanke					13	13			
Dominikanke	1	3		3	93	87	9		
Franjevke misionarke iz Asiza					13	13			
Franjevke od Bezgriješne					86	83	3		
Franjevke od Bezgriješnog začeca iz Dubrovnika					49	40	5	4	
Karmelitanke Božanskog Srca Isusova	4	1	6	13	101	93	5	5	11
Kćeri Božje ljubavi	2	1	3	5	230	152	46	36	1
Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje	1	1	1	5	127	114	15	3	
Klanjateljice Križi Kristove	1	2		2	161	110	12	41	
Marijine sestre čudotvorne medaljice	9 (Benin)	3 (Benin)	4 (Benin)	1	94	61		2	32
Milosrdne sestre sv. Križa	3	6	6	9	283	272	20		
Milosrdnice sv. Vinka Paulskog, vrhovna uprava			2 (Salomonski Otoci)		6	6			
Milosrdnice sv. Vinka Paulskog, Riječka provincija				2	72	71	3		
Milosrdnice sv. Vinka Paulskog, Splitska provincija	1		2	2	167	151	15		3
Milosrdnice sv. Vinka Paulskog, Zagrebačka provincija			1	2	233	222	8		5
Sestre Kraljice svijeta				1	30	29	2		
Sestre Naše Gospe					50	45	5		
Sestre Presvetog Srca Isusova	2		1	1	89	90			
Služavke Malog Isusa, vrhovna uprava				1	6	7			
Služavke Malog Isusa, Splitska provincija			1	3	179	168	10	4	
Služavke Malog Isusa, Zagrebačka provincija	2			3	71	67	7		
Služenice milosrđa	1	2	3	3	114	112	3		2
Školske sestre franjevke Krista Kralja (Split)	11 (Kongo)	3 (Kongo)	3 (Kongo)	12	186	161	10		27
Ursulinke			1	2	51	50		3	
Vasilijanke					23	17		3	3
Župske sestre u Istri					5	5			

Tablica 2. Ženske redovničke zajednice sa sjedištem izvan Hrvatske

Ženske redovničke zajednice sa sjedištem izvan Hrvatske	Kandidatice	Postulantice	Novakinje	Sestre s privremenim zavjetima	Sestre s doživotnim zavjetima	Zajetovane članice u Hrvatskoj	Zajetovane članice u inozemstvu	Zajetovane članice u BiH	Zajetovane članice u misijskim zemljama
Bratstvo malih Isusovih sestara					5	5			
Franjevke Bezgriješnog začeca (CG)					9	9			
Kćeri kršćanske ljubavi					6	6			
Kćeri Marije Pomoćnice, Slovensko-hrvatska provincija					9	9			
Misionarke ljubavi					8	8			
Sestre Milosrdnog Isusa				1	2	3			
Služavke Malog Isusa, Sarajevska provincija			2		14	14			
Školske sestre franjevke, Mostarska provincija					21	21			
Školske sestre franjevke, Bosansko-hrvatska provincija			1	6	97	103			
Služavke Kristove					11	11			
Zajednica Loyola					3	3			

Tablica 3. Klauzurne zajednice

Klauzurne zajednice	Kandidatice	Postulantice	Novakinje	Sestre s privremenim zavjetima	Sestre s doživotnim zavjetima	Zajetovane članice u Hrvatskoj	Zajetovane članice u inozemstvu	Zajetovane članice u BiH	Zajetovane članice u misijskim zemljama
Benediktinke – Cres					10	10			
Benediktinke – Hvar					6	6			
Benediktinke – Krk					3	3			
Benediktinke – Pag					9	9			
Benediktinke – Rab			1	2	8	10			
Benediktinke – Šibenik					6	6			
Benediktinke – Trogir					3	3			
Benediktinke – Zadar				2	14	16			
Karmelitanke – Brezovica				1	27	28			
Karmelitanke – Kloštar Ivanč					8	8			
Karmelitanke – Breznica Bakovačka			1	3	21	24			
Karmelitanke – Marija Bistrica	1		1	2	14	16			
Klarise – Požega		1	1	1	6	7			
Klarise – Split	1		1	2	16	18			
Klarise – Zagreb		1	1	3	14	17			
Sestre pohoda Marijina					8	7	1		
Kćeri srca Isusova - Lasinja		1	6	6	6	12			

Tablica 4. Muške redovničke zajednice sa sjedištem u Hrvatskoj

Muške redovničke zajednice sa sjedištem u Hrvatskoj	Kandidati	Postulanti	Novaci	Bogoslovi s privremenim zavjetima	Bogoslovi s doživotnim zavjetima	Redovnici-laici s privremenim zavjetima	Redovnici-laici s doživotnim zavjetima	Redovnici-klerici	Redovnici-biskupi	Zavjetovani članovi u Hrvatskoj	Zavjetovani članovi u inozemstvu	Zavjetovani članovi u BiH	Zavjetovani članovi u misijskim zemljama
Hrvatska dominikanska provincija navještenja BDM	1	1	2	9		2	1	62		63	9	1	1
Franjevačka provincija Presvetog Otkupitelja, Split	3	5	3	11		1	5	214		194	36		1
Franjevačka provincija sv. Jeronima u Dalmaciji i Istri, Zadar	1	1	1	4				46		48	2		
Hrvatska franjevačka provincija sv. Ćirila i Metoda, Zagreb	4	3	4	28	4		19	155	1	166	36		5
Hrvatska kapucinska provincija sv. Leopolda Bogdana Mandića		6		7	1		7	33	1	44	4		1
Hrvatska provincija sv. Jeronima franjevača konventualaca		4	2	2	1	1	3	55		51	10		1
Provincija franjevača trećoredaca glagoljaša		1	1		2	1		57		57	3		
Hrvatska pokrajina Družbe Isusove			3		14		12	99	1	100	23	3	
Hrvatska karmelska provincija sv. oca Josipa	2		2	5	4	3	8	40	1	40	17	4	
Hrvatska salezijanska provincija sv. Ivana Bosca	12		7	25	3	1	2	78		70	30	6	3
Družba Duha Svetoga				1				7		4	2		2

Tablica 5. Muške redovničke zajednice sa sjedištem izvan Hrvatske

Muške redovničke zajednice sa sjedištem izvan Hrvatske	Kandidati	Postulanti	Novaci	Bogoslovi s privremenim zavjetima	Bogoslovi s doživotnim zavjetima	Redovnici-laici s privremenim zavjetima	Redovnici-laici s doživotnim zavjetima	Redovnici-klerici	Redovnici-biskupi	Zavjetovani članovi u Hrvatskoj	Zavjetovani članovi u inozemstvu	Zavjetovani članovi u BiH	Zavjetovani članovi u misijskim zemljama
Družba svecnika Srca Isusova, dehonijanci								7		7			
Franjevačka provincija Bosna Srebrena								14		14			
Franjevački samostan Hercegovačke provincije, Zagreb				22	2		2	18		44			
Isusova mala braća							2			2			
Misijska družba sv. Vinka Paulskog, lazaristi								3		3			
Družba Božje riječi, verbiti, Distrikt Hrvatska								10		5	2		3
Družba misionara Krvi Kristove (Poljska provincija)	5		2					4		6			
Monfortanci (Marijini misionari)	1		2					4		4	2		
Družba katoličkog apostolata, palotinci, hrvatska delegatura	1		1					6		5	2		
Sinovi Bezgrješnog začeca						4				2	2		
Misionari Srca Isusova								2		2			

Tablica 6. Monaški redovi

Monaški redovi	Kandidati	Postulanti	Novaci	Bogoslovi s privremenim zavjetima	Bogoslovi s doživotnim zavjetima	Redovnici-laici s privremenim zavjetima	Redovnici-laici s doživotnim zavjetima	Redovnici-klerici	Redovnici-biskupi	Zavjetovani članovi u Hrvatskoj	Zavjetovani članovi u inozemstvu	Zavjetovani članovi u BiH	Zavjetovani članovi u misijskim zemljama
Benediktinski priorat Čokovac								5		4	1		
Hrvatska pavlinska provincija				5		1	1	9		10	6		

Tablica 7. Ženske redovničke zajednice u Hrvatskoj

	Kandidatice	Postulantice	Novakinje	Sestre s privremenim zavjetima	Sestre s doživotnim zavjetima	Zavjetovane članice u Hrvatskoj	Zavjetovane članice u inozemstvu	Zavjetovane članice u BiH	Zavjetovane članice u misijskim zemljama
Ženske redovničke zajednice sa sjedištem u Hrvatskoj	37	20	37	70	2.532	2.239	178	101	84
Ženske redovničke zajednice sa sjedištem izvan Hrvatske			3	7	185	192			
Klauzurne zajednice	2	3	12	22	179	200	1		
Ukupno	39	23	52	99	2.896	2.631	179	101	84

Tablica 8. Muške redovničke zajednice u Hrvatskoj

	Kandidati	Postulanti	Novaci	Bogoslovi s privremenim zavjetima	Bogoslovi s doživotnim zavjetima	Redovnici-laici s privremenim zavjetima	Redovnici-laici s doživotnim zavjetima	Redovnici-klerici	Redovnici-biskupi	Zavjetovani članovi u Hrvatskoj	Zavjetovani članovi u inozemstvu	Zavjetovani članovi u BiH	Zavjetovani članovi u misijskim zemljama
Muške redovničke zajednice sa sjedištem u Hrvatskoj	23	21	25	92	29	9	57	846	4	837	172	14	14
Muške redovničke zajednice sa sjedištem izvan Hrvatske	2	5		27	2	4	4	68		94	8		3
Monaški redovi				5		1	1	14		14	7		
Ukupno	25	26	25	124	31	14	62	928	4	945	187	14	17

Tablica 9. Zavjetovane članice ženskih redovničkih zajednica sa sjedištem u Hrvatskoj po pojedinim (nad)biskupijama na području Hrvatske

Ime (nad)biskupije	Redovnice s privremenim zavjetima	Redovnice s doživotnim zavjetima
Zagrebačka nadbiskupija	27	725
Varaždinska biskupija	1	93
Sisačka biskupija	1	19
Bjelovarsko-križevačka biskupija		34
Riječka nadbiskupija	1	127
Krčka biskupija	1	36
Gospićko-senjska biskupija		12
Porečko-pulska biskupija		17
Špišitsko-makarska nadbiskupija	9	421
Dubrovačka biskupija	2	160
Hvarska biskupija		42
Šibenska biskupija	1	66
Đakovačko-osječka nadbiskupija	10	275
Požeška biskupija	2	53
Zadarska nadbiskupija		102
Vojna biskupija		2
Ukupno	55	2.184

Tablica 10. Zavjetovane članice ženskih redovničkih zajednica sa sjedištem izvan Hrvatske po pojedinim (nad)biskupijama na području Hrvatske

Ime (nad)biskupije	Redovnice s privremenim zavjetima	Redovnice s doživotnim zavjetima
Zagrebačka nadbiskupija	4	95
Varaždinska biskupija		3
Sisačka biskupija	2	46
Bjelovarsko-križevačka biskupija		
Riječka nadbiskupija		8
Krčka biskupija		
Gospićko-senjska biskupija		
Porečko-pulska biskupija	1	2
Špišitsko-makarska nadbiskupija		10
Dubrovačka biskupija		3
Hvarska biskupija		
Šibenska biskupija		
Đakovačko-osječka nadbiskupija		14
Poževačka biskupija		4
Zadarska nadbiskupija		
Vojna biskupija		
Ukupno	7	185

Tablica 11. Zavjetovane članice klauzurnih zajednica po pojedinim (nad)biskupijama na području Hrvatske

Ime (nad)biskupije	Redovnice s privremenim zavjetima	Redovnice s doživotnim zavjetima
Zagrebačka nadbiskupija	6	62
Varaždinska biskupija		
Sisačka biskupija	6	14
Bjelovarsko-križevačka biskupija		
Riječka nadbiskupija		
Krčka biskupija	2	21
Gospićko-senjska biskupija		
Porečko-pulska biskupija		
Špišitsko-makarska nadbiskupija	2	19
Dubrovačka biskupija		
Hvarska biskupija		6
Šibenska biskupija		6
Đakovačko-osječka nadbiskupija	3	21
Poževačka biskupija	1	6
Zadarska nadbiskupija	2	23
Vojna biskupija		
Ukupno	22	178

Tablica 12. Zavjetovani članovi muških redovničkih zajednica sa sjedištem u Hrvatskoj po pojedinim (nad)biskupijama na području Hrvatske

Ime (nad)biskupije	Bogoslovi		Redovnici-laici		Redovnici- -svećenici	Redovnici- -biskupi
	S privremenim zavjetima	S doživotnim zavjetima	S privremenim zavjetima	S doživotnim zavjetima		
Zagrebačka nadbiskupija	52	18	6	26	207	1
Varaždinska biskupija		1		3	31	
Sisačka biskupija				1	12	
Bjelovarsko-križevačka biskupija					5	
Riječka nadbiskupija	3			6	41	
Krčka biskupija				1	22	1
Gospićko-senjska biskupija				1	9	1
Porečko-pulska biskupija				1	13	
Šplitsko-makarska nadbiskupija	10	2	1	4	153	
Dubrovačka biskupija		1		2	23	
Hvarska biskupija				1	12	
Šibenska biskupija		1		1	56	
Đakovačko-osječka nadbiskupija		2		2	38	
Poževaška biskupija				3	20	
Zadarska nadbiskupija					36	
Vojna biskupija					7	
Ukupno	65	25	7	52	685	3

Tablica 13. Zavjetovani članovi muških redovničkih zajednica sa sjedištem izvan Hrvatske po pojedinim (nad)biskupijama na području Hrvatske

Ime (nad)biskupije	Bogoslovi		Redovnici-laici		Redovnici-svećenici	Redovnici-biskupi
	S privremenim zavjetima	S doživotnim zavjetima	S privremenim zavjetima	S doživotnim zavjetima		
Zagrebačka nadbiskupija	24	2		2	31	
Varaždinska biskupija						
Sisačka biskupija			2		5	
Bjelovarsko-križevačka biskupija						
Riječka nadbiskupija					2	
Krčka biskupija						
Gospićko-senjska biskupija					1	
Porečko-pulska biskupija					1	
Splitsko-makarska nadbiskupija						
Dubrovačka biskupija				2	7	
Hvarska biskupija					2	
Šibenska biskupija						
Đakovačko-osječka nadbiskupija					3	
Poževa biskupija					2	
Zadarska nadbiskupija					4	
Vojna biskupija					4	
Ukupno	24	2	2	4	62	0

Tablica 14. Zavjetovani članovi monaških zajednica po pojedinim (nad)biskupijama na području Hrvatske

Ime (nad)biskupije	Bogoslovi		Redovnici-laici		Redovnici-svećenici	Redovnici-biskupi
	S privremenim zavjetima	S doživotnim zavjetima	S privremenim zavjetima	S doživotnim zavjetima		
Zagrebačka nadbiskupija					6	
Varaždinska biskupija						
Sisačka biskupija						
Bjelovarsko-križevačka biskupija						
Riječka nadbiskupija						
Krčka biskupija						
Gospićko-senjska biskupija						
Porečko-pulska biskupija			1	1	2	
Špilitsko-makarska nadbiskupija						
Dubrovačka biskupija						
Hvarska biskupija						
Šibenska biskupija						
Đakovačko-osječka nadbiskupija						
Poževaška biskupija						
Zadarska nadbiskupija					4	
Vojna biskupija						
Ukupno	0	0	1	1	12	0

Statističke podatke prikupila i obradila: s. Krista Mijatović, SCSC

foto: Bogoslovi-Vogošća

Duhovna priprava za 57. svjetski dan molitve za zvanja

BiH, 26. travnja – 3. svibnja 2020.

Prigodom Dana molitve za svećenička i redovnička zvanja koji se slavi na četvrtu vazmenu nedjelju, Povjerenstvo za pastoral zvanja pri Konferenciji viših redovničkih poglavara i poglavarica u BiH sastavilo je prijedlog za obilježavanje Tjedna molitve za zvanja redovničkih zajednica koje djeluju na području Bosne i Hercegovine.

Duhovna priprava sastojala se od zajedničke molitve i klanjanja pred Presvetim Oltarskim Sakramentom u redovničkih zajednicama prema navedenom rasporedu:

Nedjelja, 26. travnja: Klarise – Brestovsko, Marijine sestre čudotvorne medaljice – Žepče, Karmelićani – Buško jezero.

Ponedjeljak, 27. travnja: Karmelićanke – Sarajevo, Klanjateljice Krvi Kristove – Sarajevo, Dominikanci – Zenica.

Utorak, 28. travnja: Kćeri Božje ljubavi – Sarajevo, Uršulinke – Zenica i Franjevci Bosne Srebrene – Sarajevo.

Srijeda, 29. travnja: Kćeri Milosrđa – Uskoplje, Školske sestre franjevske Hercegovačke provincije – Mostar i Isusovci – Sarajevo.

Četvrtak, 30. travnja: Franjevske Marijine misionarke – Odžak, Milosrdnice – Sarajevo i Franjevci Hercegovačke provincije – Mostar.

Petak, 1. svibnja: Školske sestre franjevske Bosansko-hrvatske provincije – Sarajevo i Salezijanci – Žepče.

Subota, 2. svibnja: Misionarke ljubavi – Banja Luka i Služavke Maloga Isusa – Sarajevo.

Nedjelja, 3. svibnja: Karmelićanke Božanskog srca Isusova – Gabela Polje i Franjevske od Bezgrješnog začeća iz Dubrovnika – Mostar. (KVRPP BiH)

Priručnik prigodom Dana molitve za duhovna zvanja – „Nedjelja Dobrog Pastira“

Sarajevo, 26. travnja 2020.

Povjerenstvo za pastoral zvanja pri Konferenciji viših redovničkih poglavara i poglavarica u BiH i ove je godine priredilo prigodni priručnik za pripremu i slavlje 57. svjetskog dana molitve za duhovna zvanja.

Priručnik sadržava: Poruku pape Franje, Katehezu za mlade, Euharistijsko klanjanje, Homiliju, Molitvu vjernika, Molitvu za duhovna zvanja, Meditaciju, Svjedočanstvo poziva te Popis redovničkih zajednica u Bosni i Hercegovini.

Iako se zbog izvanredne situacije koja je prouzročena pandemijom koronavirusa COVID-19 nisu mogli javno organizirati molitveni susreti i slaviti euharistijska slavlja, želja Povjerenstva bila je da se u Tjednu molitve za zvanja u svim redovničkim zajednicama posveti vrijeme za molitvu i održe posebni molitveni susreti za nova svećenička i redovnička zvanja.

Prigodni priručnik može se preuzeti na mrežnoj stranici Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica Bosne i Hercegovine (www.redovnistvo.ba) te na mrežnim stranicama Hrvatske redovničke konferencije (www.redovnistvo.hr i www.susret.net). (KVRPP BiH)

Nedjelja Dobrog Pastira – Dan molitve za duhovna zvanja u Mostaru

Mostar, 3. svibnja 2020.

Na četvrtu vazmenu nedjelju, 3. svibnja 2020. godine, kada se obilježava Svjetski dan molitve za duhovna zvanja i Nedjelja Dobrog Pastira, u mostarskoj katedrali Marije Majke Crkve misno slavlje u prijepodnevnim satima predvodio je biskup mostarsko-duvanjski i apostolski upravitelj trebinjsko-mrkanski mons. dr. Ratko Perić uz asistenciju đakona don Ante Jukića i sudjelovanje nekoliko vjernika te izvan građevine više njih.

Biskup Perić je na početku pozdravio sve nazočne i sve TV-gledatelje i slušatelje te rekao da posebno prikazuje svetu misu Ocu nebeskomu u Duhu Svetomu, za duhovna zvanja, svećenička i redovnička, a ova posljednja, i muška i ženska. Na početku prigodne homilije biskup Perić je pozvao svećenike i druge biskupe da na Nedjelju Dobrog Pastira postave sebi pitanje je li u njima lik pravoga i dobrog pastira koji je spreman svoj život položiti za stado ili je u njima lik najamnika i provalnika.

U nastavku je istaknuo tri obilježja lažnog pastira za kojeg kaže da je: neprepoznatljiv, kradljivac i razbojnik. S druge strane istaknuo je obilježja istinskog pastira, takav pastir je prepoznatljiv po glasu, uzlazi na vrata i izvodi ovce na ispašu. „Biskupi i svećenici kao pastiri. Nasljednici apostola u Crkvi jesu biskupi sa svojim pomoćnicima svećenicima. Istinski pastiri ulaze na prava vrata, poslušom i dekretom, *pozvanjem* i poslanjem. Oni su pozvani izvoditi svoje vjernike na nove pašnjake nauka i nade. Nisu im dosadni svojim govorima i oglasima. Nego im uvijek pokazuju nove izvore bistre vode i zdrave hrane: Biblije i božanske poruke spasenja. Hrani ih tumačenjem Božje riječi, sakramentima ispovijedi, osobito presvete euharistije, kao i uzornim primjerom svoga života“, kazao je biskup Perić.

U zaključku je biskup Perić rekao kako je nevidljivi i nečujni virus kao noćni kradljivac ušao među crkvene pastire da ih potakne na vjeru i nadu; na veće poštovanje Crkve i euharistije; da se po dužnosti više brinu za izgubljene, da ustrajnije traže zalutale, da na vratu nose iscrpljene, da vidaju ranjene. (KVRPP BiH/KT)

Nedjelja Dobrog Pastira – Dan molitve za duhovna zvanja u Sarajevu *Sarajevo, 3. svibnja 2020.*

Na Nedjelju Dobrog Pastira, 3. svibnja 2020. godine, u sarajevskoj prvostolnici Presvetog Srca Isusova euharistiju, koja se izravno mogla pratiti putem portala „nedjelja.ba“, predslavio je vrhbosanski nadbiskup metropolit Vinko kard. Puljić u konceleciji s katedralnim župnikom preč. Matom Majićem i kardinalovim tajnikom vlč. Štefanom Markovićem.

Na početku euharistijskog slavlja nazočne je svećenike i sve vjernike koji su putem medija pratili svetu misu pozdravio kardinal Puljić. „Danas je posebna nedjelja, četvrta po Uskrsu, Nedjelja Dobrog Pastira, i ovo je 57. molitveni dan za duhovna zvanja. Time izvršavamo Isusovu zapovijed koju nam je dao: ‘Molite Gospodara žetve da pošalje radnika u žetvu svoju’, rekao je nadbiskup te ustvrdio kako se „danas posebice moli za sve svećenike, redovnike, redovnice, za nove kandidate da ih Bog uzdrži na njegovu putu“.

U prigodnoj propovijedi kardinal je na temelju misnih čitanja, u kojem je Isus uspoređen s vratima kroz koja se ulazi među stado, razjasnio pojam „vrata“ i glasa pastira

koji treba biti poznat. „Često ste vidjeli one koji čuvaju stado. Imaju posebnu brigu, čuvaju stado, vode na ispašu i brinu se o životinjama. Isus se brine za one za koje je umro te im tako donio život. Postoji razlika između stada koje pastir čuva te stada koje Isus čuva. Krist nikoga ne želi na silu, nego poziva. Onaj koji prepozna njegov glas, slijedi ga“, rekao je nadbiskup te naglasio da su „svi vjernici dionici zajedništva koje nam je Krist ostavio“. Istaknuo je kako je misa najveći graditelj tog zajedništva, a Riječ Božju je usporedio sa ispašom. „Isus je želio imati i suradnike. To smo svi krštenici koji imamo milost sudjelovati na misi, Boga zvati Ocem, moliti Očenaš. Zapravo je svaka obitelj kroz molitvu ‘Crkva u malom’ i živa Crkva“, ustvrdio je te naglasio kako je svojim učenicima Krist dao milost rečenicom: „Ovo činite meni na spomen“, čime je ustanovio svećenički red.

Nadalje je kardinal posvijestio kako je Isus zapovjedio da se „izmole svi oni koji će nastaviti njegovo djelo, prikazivati euharistiju, okupljati zajednicu i dijeliti sakramente. Napose danas želimo shvatiti zašto je Isus povjerio nama da izmolimo nove pastire. Zašto mi inače molimo? Za ono što nam je važno. Zato molitvom za pastire pokazujemo kako nam je stalo do euharistije jer je bez svećenika nema“, napomenuo je te tu molitvu slikovito prikazao kao vrt sa cvijećem i dodao da, ako nema cvijeća, ništa se ne može ubrati. „Isto je tako s našim obiteljima, ako nema djece Bog nikoga ne može pozvati u svećenički red“, rekao je kardinal Puljić, između ostalog, i potaknuo prisutne da ih ne slomi pandemija koronavirusa COVID-19 te ih podsjetio da je „naš put Isus preko kojega imamo život“. (Ž.I., KT)

*fra Jozo Marinčić, predsjednik Konferencije
viših redovničkih poglavara i poglavarica
Bosne i Hercegovine*

Čestitka

**povodom svetkovine
Uskrsnuća Gospodnjega
Sarajevo, 12. travnja 2020.**

Opet smo i stalno smo pred Uskrsom, Isusovim i našim. Svrstali smo se među one koji ga žele doseći. No osjećamo da nam je na tom putovanju prema Uskrsu često prolaziti kroz nesigurnosti i patnje. Nemojmo posustati! Budimo postojani u svojoj odluci i u svojoj želji! Kristovo uskrsnuće je jače od svih oземaljskih prijetnji i nemira jer je On mir naš. Mi nismo sami i ne idemo sami kroz život. U Isusovoj smrti umrla je i naša smrt. S Kristom smo suuskršli na novi život.

U liturgiji Vazmenog bdijenja slavimo noć „kad je Krist raskinuo okove smrti i kao pobjednik od mrtvih ustao“. I zaista s pravom pjevamo: „O divne li pažnje Božje prema nama. O neshvatljive li ljubavi Očeve: da roba otkupiš, Sina si predao.“ Svetkovina Uskrsa proslava je neizmjerne Božje ljubavi prema čovjeku. Naš život i naša budućnost pripadaju ljubavi koja je jača od smrti. Sv. Ivan apostol napisao je: „Mi znamo da smo prešli iz smrti u život, jer ljubimo braću. Tko ne ljubi ostaje u smrti.“ Uskrsnuće počinje već ovdje na zemlji po životu iz ljubavi. Dopustimo da uskrsnuće zahvati i preobrazi naš život.

Svima nam, dok naslućujemo svjetlo Isusova ali i našega Uskrsa, želim ustrajnost na putu kojim smo se po krštenju, po vjeri i našim redovničkim zavjetima zaputili. Zna biti

foto: I. Dulčić, Uskrsnuće

teško jer je križ, svejedno koje veličine i kojega oblika, put prema Uskrsu. Prihvatimo ga jer je u njemu pobjeda! Neka radosna vijest uskrsnuća zasja i sjaji na našem licu u osjećajima i stavovima, u načinu na koji se ophodimo prema drugima. Zadržimo duh radosti i nade! Priskočimo jedni drugima u pomoć. Neka u nama bude više ljudskosti i da rastemo u vjeri. U tom duhu neka vam je blagoslovljen i radostan Uskrs! (KVRPP BiH)

*fra Jozo Marinčić, predsjednik Konferencije
viših redovničkih poglavara i poglavarica
Bosne i Hercegovine*

Poruka

**povodom primopredaje
predsjedništva HRK
Sarajevo, 14. srpnja 2020.**

Mnogopoštovana s. Ana Marija!

Srdačno Vam zahvaljujem na suradnji za vrijeme obnašanja službe predsjednice Hrvatske redovničke konferencije. Hvala na Vašim inicijativama, savjetima i sugestijama. Hvala što ste podržavali zajedničke projekte Hrvatske redovničke konferencije i Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica Bosne i Hercegovine. Veliko hvala za sve!

Želimo Vam obilje Božjeg blagoslova u Vašem novom poslanju i redovničkom hodu. S poštovanjem i zahvalnošću u ime Konferencije viših redovničkih poglavara i

foto: bosnasrebrena.ba

poglavarica Bosne i Hercegovine, fra Jozo Marinčić, OFM, predsjednik KVRPP BiH

foto: HRK

Statistički podatci o redovničkim zajednicama u BiH (31. prosinca 2019.)

Tablica 1. Ženske redovničke zajednice u Bosni i Hercegovini

Ženske redovničke zajednice u Bosni i Hercegovini	Kandidate	Postulantice	Novakinje	Redovnice s doživotnim zavjetima u BiH	Redovnice ukupno u Provinciji
Školske sestre franjevske Krista Kralja, Bosansko-Inovatska provincija			1	110	233
Školske sestre franjevske Krista Kralja, Mostarska provincija	3	2		150	185
Družba sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog, Sarajevska provincija				56	61
Družba Sestara Služavki Malog Isusa, Sarajevska provincija			2	51	70
Kćeri Božje ljubavi				36	235
Klanjateljice Krvi Kristove				41	163
Karmelićanke Božanskog Srca Isusova				5	114
Kćeri Milosrđa Trećeg samostanskoga reda sv. Franje				3	132
Služavke Malog Isusa, Splitska provincija				4	182
Franjevske Marijine misionarke				4	253
Marijine sestre čudotvorne medaljice				2	95
Uršulinke				3	53
Franjevske od Bezgrješnog začeca iz Dubrovnika				4	49
Misionarke ljubavi				3	95
Samostan Svete Klare (Klarise)	1	1	1	4	4
Samostan Bezgrešne Kraljice Karmela (Karmelićanke)				6	6
Ukupno	4	3	4	482	

Tablica 2. Muške redovničke zajednice u Bosni i Hercegovini

Muške redovničke zajednice u Bosni i Hercegovini	Sjemeništardi	Novaci/ postulanti	Đakoni	Studenti / bogoslovi	Braća	Svećenici u BiH	Redovnici s doživotnim zavjetima u BiH	Redovnici ukupno u Provinciji
Franjevačka provincija Svetog Križa – Bosna Srebrena	4	3+1	4	31	3	205	224	287
Hercegovačka franjevačka provincija Uznesenja BDM	2	6+9	2	22	3	109	116	194
Hrvatska pokrajina Družbe Isusove						3	3	
Hrvatska salezijanska provincija sv. Ivana Bosca						4	4	97
Hrvatska karmelska provincija sv. Oca Josipa					1	3	4	63
Hrvatska dominikanska provincija Navještenja BDM						1	1	
Ukupno	6	19	6	53	7	325	352	

Statističke podatke prikupila i obradila: s. Jadranka Obućina, ASC

KRONIKA REDOVNIŠTVA U HRVATSKOJ

„Kruh svetog Ante“ i volonteri podijelili preko 20 tona pomoći

Zagreb, 2. travnja 2020.

U novonastalim okolnostima suzbijanja širenja koronavirusa, a pridržavajući se mjera zaštite Civilnog stožera Republike Hrvatske, karitativna udruga Franjevaca Bosne Srebrene „Kruh svetog Ante“ sa sjedištem u Zagrebu je uz pomoć župnih volontera i suradnika organizirala u utorak 31. ožujka 2020. godine podjelu preko dvadeset tona svježeg povrća, voća i napitaka za djecu na kućne adrese obitelji.

Bila je to zajednička akcija i odgovor svećenika i župnih volontera četiriju župa Sessvetsko-vugrovečkog dekanata, Brestje, Sessvetska Sela, Sessvetska Sopnica i Vugrovec, na trenutne potrebe njihovih župljana vjernika, posebno bolesnih, starijih, siromašnih i osamljenih osoba. Svećenici kao najbolji poznavatelji potreba i stanja svojih župljana rado su prihvatili inicijativu voditelja „Kruha svetog Ante“ u Hrvatskoj fra Stipe Karajice, pokazavši tako iznimnu brigu za potrebite u župama tijekom epidemije koronavirusa i njihove trenutačno skućene mogućnosti kretanja izvan vlastitih domova. Svećenici u župama Sessvetsko-vugrovečkog dekanata u ovom su vremenu intenzivirali različite vidove pomoći ne samo osobama koje su redoviti korisnici njihove pomoći nego i osobama koje se nalaze u teškom stanju izazvanom zarazom koronavirusa, a jednim dijelom i posljedica nedavnog potresa u Zagrebu.

Pridržavajući se uputa Civilnog stožera Republike Hrvatske i izdanih preventivnih mjera oni redovito komuniciraju putem telefona, elektroničkih mreža i otvorenih pro-

fila, prate njihovo stanje i sukladno svojim mogućnostima i svakodnevnom suradnjom s volonterima nastoje pomagati dostavljajući pomoć na kućne adrese korisnika. Svećenici su tako, osim za duhovne riječi utjehe i ohrabrenja, na raspolaganju vjernicima i za druge potrebe i stvari potrebne za njihovo redovito životno funkcioniranje. Telefonski brojevi i profili župa dostupni su im tijekom cijeloga dana, kao i volonteri spremni pomoći u svakom trenutku.

Karitativna udruga „Kruh svetog Ante“ i svećenici župa koji su sudjelovali u prihvatu i dijeljenju pomoći izražavaju velikodušnu zahvalu Bogu, dobročiniteljima i volonterima za nesebičnu organizaciju ove nesebičnije pomoći, kao i onima koji se svakodnevno javljaju da pomognu. I druge fizičke i pravne osobe potiču da gaje u sebi i oko sebe senzibilitet za pomaganje siromašnih i ugroženih obitelji. (IKA)

Isusovci proslavili Uskrs uz Baziliku

Zagreb, 13. travnja 2020.

Nakon što je u nedjelju 22. ožujka 2020. godine snažan potres razrušio baziliku Presvetog Srca Isusova u Zagrebu, u Palmotićevoj ulici, isusovci su ostali ne samo potreseni nego i bez liturgijskog prostora. Budući da im je omogućeno slavljenje svetih misa u dvorani pastoralnog centra, proslava Velikog tjedna i Uskrsa prebačena je u taj prićuvni prostor.

Isusovac o. Stipo Balatinac ističe da im je pandemija koronavirusa oduzela vjernike, a potres baziliku, pa je tako ona s urušenim stropom postala kao otvoren grob. „To je slika koju neprestano promatramo u velikoj žalosti već tri tjedna, ali nismo bez vjere i

nade. U ovom uskrsnom vremenu daje nam je Onaj koji je pobijedio smrt. Upravo u tom duhu proslavili smo i ove velike dane našeg otkupljenja, jer u svojoj 118-godišnjoj povijesti, bazilika nije još doživjela Veliki tjedan tako pustih ispovjedaonica, tako tiha kora i svetišta bez misnika i propovjednika“, navodi o. Balatinac. „Obodreni također molitvom u razmatranju o Uskrsnom Kristu iz Duhovnih vježbi sv. Ignacija, a koja glasi: ‘Molim milost da se što življe veselim i uživam u tolikoj slavi i u radosti Krista, našega Gospodina’ (DV 221), pokušali smo buditi radost unatoč svemu. Sv. Ignacije kao da zanemaruje naše stanje, tj. da bismo se i mi trebali osjećati lijepo i dobro kako bismo se mogli radovati. On je potpuno usmjeren na Isusovu slavu, na njegovu radost, na njegovu proslavu, i želi da u njoj uživamo i živo se veselimo. Takva uskrсна radost moguća je u svim životnim okolnostima, pa i u ovoj pandemiji, uz razrušenu baziliku, u izolaciji, u pustinji pastorala i u osobnim teškoćama.

Zato bismo ovog Uskrsa željeli poručiti: neka naša radost prvenstveno bude ‘po Kristu, i s Kristom i u Kristu’, kao što svećenici mole i daju slavu Bogu u misi uzdignuta Tijela i Krvi Kristove! Dok tako izražavam svoju uskrсну čestitku, željeli bismo i svima zahvaliti na suradnji, darovima, pomoći, a napose na molitvama i žrtvama koje su nam uistinu potrebne. Neka sve ovo bude na veću slavu Božju“, poručuje o. Stipo Balatinac. (IKA/HRK)

Pokrenut instagram profil @askfrapriest

Zagreb, 17. travnja 2020.

Župni vikar Župe svetoga Antuna Pado-vanskog u Zagrebu, fra Ivan Marija Lotar, OFMConv, 1. ožujka 2020. godine pokrenuo je Instagram profil @askfrapriest na kojem je moguće postaviti pitanja ili dvojbe o životu, vjeri i moralu. „Često dobivam takve poruke na privatnim profilima i na društvenim mrežama, pa sam mislio kako bi ovo moglo pomoći da tematski uvrstim sadržaje“, rekao je za Hrvatsku katoličku mrežu. „Iako društvene mreže ne mogu zamijeniti osobni susret ni ispovijed, ponekad je lakše postaviti neko pitanje iz sigurnosti svoje sobe, putem mobitela ili računala. Tako je i došlo do zamisli da se otvori profil na Instagramu, jer se preko njega može vrlo lako umrežiti te je većina mladih aktivna na njemu. Čovjeku jednostavno ponekad treba informacija koje dokumente treba za krizmu ili ima neka privatna pitanja, pitanja ženidbenog morala, morala općenito ili vjerskog nauka.“

Na stranici se objavljuju poticajni citati, kao i odgovori na neka učestala i aktualna pitanja, bez osobnih imena, no fra Ivan ističe kako svatko ima priliku postaviti pitanje ili ako ima kakvu dvojbu. (IKA)

Objavljena knjiga o redovničkom poslanju

Zagreb, 20. travnja 2020.

Iz tiska je nedavno izašla knjiga u izdanju Glasa Koncila. Riječ je o disertaciji „Razumijevanje i ostvarivanje poslanja kod redovnica u Hrvatskoj danas“ u autorstvu s.

Kriste Mijatović, milosrdne sestre sv. Križa. Knjiga se sastoji od teorijskog i empirijskog dijela.

U teorijskom dijelu dinamizam poslanja posvećenoga života propituje se u svjetlu suvremene teološke, trinitarno-ekleziološke paradigme razumijevanja poslanja. Poslanje se nadalje promatra u domeni esencijalnosti, a ne isključivo u domeni funkcionalnosti. Empirijsko istraživanje provedeno je u dvjema etapama. Cilj prve etape bio je prikupiti sociodemografska obilježja dvadeset i četiriju ženskih redovničkih zajednica sa sjedištem u Hrvatskoj, a u drugoj etapi upitnikom su se ispitivali stavovi redovnica o poslanju ženskih redovničkih zajednica u Hrvatskoj, poslanju vlastite družbe te o osobnom poslanju.

Recenziju za knjigu napisale su prof. dr. sc. Blaženka s. Valentina Mandarić i prof. dr. sc. Ana s. Thea Filipović. (s. Marija Petra Toman)

Isusovci pokrenuli virtualni tečaj ignacijevskog razlučivanja

Zagreb, 21. travnja 2020.

Isusovci i suradnici aktivni na Facebook stranici „Ignacijevska duhovnost“ pokrenuli su trojedni virtualni tečaj ignacijevskog razlučivanja i odlučivanja pod nazivom „Što je Božja volja?“. Animatori su Tvrtko Barun, SJ i suradnici, a broj polaznika je ograničen. Tečaj je besplatan. Program prvog tjedna sadrži upoznavanje s temeljima Ignacijevog razumijevanja razlučivanja, zatim definiranje glavnih pojmova i elemenata, proučavanje što je toliko teško u donošenju odluka te promišljanje o važnosti ignacijevske indifferencije i slobode. U drugom tjednu se

proučavaju Ignacijeva Pravila za razlikovanje duhova, iskustvo unutarnjih napetosti i pokreta koji su često poticaji za donošenje odluka. Treći tjedan fokusiran je na upoznavanje s pretpostavkama i granicama razlučivanja Božje volje i proučavanje nekih praktičnih metoda za donošenje odluka.

„Tečaj pomaže u razlučivanju što je u ovom trenutku Božja volja za vlastiti život. Tečaj omogućuje prepoznati što u svom životu i u ovom svijetu trebam/o mijenjati, odgovoriti na pitanje zašto se u krizama (osobnim, društvenim, ekonomskim) odluke ne bi trebale donositi iz straha, upoznati temelje duhovne tradicije koja je razvila metode za donošenje odluka, razumjeti na čemu papa Franjo temelji svoje riječi, geste, djela, svoj stil vođenja Crkve“, naglasili su isusovci. „Svaki tjedan pretpostavlja poznavanje sadržaja prethodnog tjedna. Zato su polaznici obvezatni prisustvovati svim predavanjima. Od polaznika se očekuje ozbiljan angažman i marljivo izvršavanje zadataka predviđenih za samostalni rad. Kako će sva predavanja biti uživo, polaznici će cijelo vrijeme imati priliku postavljati pitanja“, poručili su voditelji tečaja. (IKA)

Novo vodstvo misionara monfortanaca u Zagrebu

Zagreb, 22. travnja 2020.

Novi poglavar zajednice je o. Zrinko Nikolić, a zamjenik poglavara i ekonom je o. Miljenko Sušac. Provincijal je srdačno zahvalio i dosadašnjem poglavaru zajednice o. Zdravku Bariću na velikodušnom služenju u proteklom razdoblju. Družbu misionara monfortanaca osnovao je sv. Ljudevit Grignon Montfortski u Francuskoj 1705. go-

dine. Oci monfortanci koji žive u Hrvatskoj pripadaju Talijanskoj provinciji, a zasad je jedina zajednica u Hrvatskoj u Zagrebu – Blato. (IKA)

Krunica dominikanske obitelji za cijeli svijet pogođen pandemijom koronavirusom

Zagreb, 30. travnja 2020.

Dominikanska obitelj je u srijedu 29. travnja 2020. godine, s početkom u 21.00 sati, molila krunicu za oboljele, za zdravstvene djelatnike, za obitelji oboljelih, za one koji pate ekonomski, društveno i psihološki te za zaštitu i ozdravljenje. Slavna otajstva krunice predmolili su članovi dominikanske obitelji.

Provincijal Hrvatske dominikanske provincije fr. Slavko Slišković, OP, gostujući u srijedu 29. travnja 2020. godine na Hrvatskom katoličkom radiju u emisiji „Aktualno“ urednice Tanje Maleš, najavio je zajedničku molitvu krunice za cijeli svijet koji je pogođen pandemijom koronavirusa. Poziv na molitvu krunice na spomendan dominikanske svetice Katarine Sijenske uputio je učitelj reda fr. Gerard Timoner, OP. (IKA)

Deseta obljetnica djelovanja redovničke zajednice Družbe Sinova Bezgrješne u Kutini

Kutina, 1. svibnja 2020.

Na današnji dan, 1. svibnja 2010. godine, gotovo nezapaženo, može se reći prema načinu života brata Ivana Bonifacija Pavlečića (od 2016. sluge Božjega), u Kutini je započelo djelovanje Redovničke zajednice Družbe Sinova Bezgrješne. Skroman posto-

lar iz Zbjegovače u svome je kratkom životu, kako otkrivaju njegovi biografi, tijekom desetogodišnjeg redovničkog djelovanja u Italiji bio njezin najvjerniji član. U Kutinu, mjesto Ivanovog krštenja i rodnu Moslavinu, stigli su tada pater Mariano Passerini i brat Franco Baggia.

Mons. Vladimir Stanković Družbi je darovao kuću iz svoje obiteljske ostavštine u Kutini, a bio je i nazočan pri useljenju. Teško je navesti sve pojedinosti i doprinos u djelovanju Družbe tijekom desetljeća. Od prvoga dana na čelu zajednice je p. Mariano Passerini, iskreno prihvaćen kao duhovnik i stanovnik Kutine. Djelatnost Družbe vidljiva je u volonterskom radu u humanitarnom i vjerskom djelovanju te oblicima zdravstvenog, socijalnog i kulturnog života. (IKA)

Održan znanstveni simpozij „Franjevci u Vukovaru“

Vukovar, 7. svibnja 2020.

U prigodi obilježavanja prve godišnjice od početka rada Franjevačkog muzeja u Vukovaru kao i Dana Grada Vukovara i njegovih nebeskih zaštitnika sv. Filipa i Jakova apostola, u organizaciji Franjevačkog samostana Vukovar, Područnoga centra Instituta Pilar u Vukovaru, Državnoga arhiva u Vukovaru i Gradskog muzeja Vukovar, 4. svibnja 2020. godine održan je znanstveni videosimpozij pod naslovom „Franjevci u Vukovaru“. Zbog pandemije koronavirusa COVID-19, simpozij je održan u posebnim okolnostima, virtualno putem Zoom aplikacije.

Tijekom cjelodnevnog rada prezentirano je ukupno 25 znanstveno-stručnih priopćenja koja su obuhvatila povijest franjevačke prisutnosti u Vukovaru i vuko-

varskom kraju od srednjeg vijeka do danas, od duhovnog do materijalnog aspekta, od izgradnje crkve i samostana početkom 18. stoljeća, preko stradanja i pustošenja u Domovinskom ratu, do poslijeratne obnove i revitalizacije samostanskog arhitektonskog, sakralnog, umjetničkog i knjižnog blaga. Sudionici, među kojima su bili povjesničari, demografi, teolozi, povjesničari umjetnosti, sociolozi, restauratori, konzervatori, muzeolozi i dr., putem Zoom-platforme javljali su se iz Salzburga i Bregenza u Austriji te Samobora, Varaždina, Zagreba, Osijeka i Vukovara. Inače, ideja o održavanju simpozija nastala je kao rezultat provedbe projekta „Integracija kulturne i povijesne baštine Franjevačkog samostana u turističku ponudu grada Vukovara“, zahvaljujući kojem je kompleks Franjevačkog samostana u Vukovaru nakon stradanja u Domovinskom ratu u potpunosti obnovljen.

Tragični događaji, razaranja i okupacija u velikosrpskoj agresiji na Vukovar i Hrvatsku od 1991. do 1996. godine potencirali su potrebu za sustavnim prikupljanjem, valorizacijom, čuvanjem i prezentacijom građe Franjevačkog samostana u Vukovaru, zbog čega se pristupilo cjelokupnoj obnovi samostana. Pritom se, uz obnovljeni stambeni dio franjevačkih redovnika i klauzure, od 2015. do 2019. godine intenzivno radilo na uređenju Franjevačkog muzeja Vukovar, prostora na dvjema etažama, u koji su uvrštene i riznica s vrijednim umjetničkim blagom, galerija slika starih majstora i knjižnica rariteta izdanja, nakon čega je posjetiteljima omogućen pristup crkvi, kripti, zvoniku i klausturu te novoj samostanskoj knjižnici s čitaonicom, kao i ostalim sadržajima, poput vinoteke i suvenirnice te vanjskog prostora

u kojem se nalaze Dom svetoga Franje, kuća za duhovne obnove i smještaj hodočasnika, pastoralni centar svetoga Bone i prekrasan perivoj s pogledom na Dunav, gdje je postavljena spomen-ploča s popisom vukovarskih žrtava u Domovinskom ratu.

Kao upravitelji župe franjevci u Vukovar dolaze nakon oslobođenja vukovarskog područja od Osmanlija. To ujedno znači da su franjevci na prostoru grada Vukovara kontinuirano prisutni već više od tri stoljeća. Franjevački samostan početkom 18. stoljeća djeluje kao franjevačka rezidencija, a 1730. godine postaje punopravni samostanom franjevačkog reda. Franjevački samostan u Vukovaru i crkva svetih Filipa i Jakova ubrajaju se među najstarije barokne građevine u gradu Vukovaru. Kamen temeljac za izgradnju tih dviju građevina postavljen je 1723. godine, s tim da je gradnja crkve završena 1733., dok je samostanski prostor građen u više faza do 1753. godine.

Od samog početka svojeg djelovanja Franjevački samostan u Vukovaru bio je rasadno duhovnog i vjerskog života, ali i obrazovanja i kulture. Još u nedovršenom samostanu 1733. godine počinje djelovati provincijski studij filozofije, koji djeluje sljedećih pedeset godina do njegova ukinuća 1783. godine. Početkom 19. stoljeća, 1803., otvara se studij teologije, čije se djelovanje uz kraće prekide može pratiti sve do 1885. godine. Pored ovih dviju visokoškolskih ustanova, vukovarski franjevci 1736. godine osnivaju i javnu pučku školu, čime zasigurno u zajednici u kojoj su prisutni, osim u duhovnom i vjerskom pogledu, djeluju vrlo aktivno i u kontekstu skrbi o općem obrazovanju. Plodan rad ovih učilišta ogleda se u bogatstvu samostanske knjižnice

i velikom broju franjevac, znanstvenika i pisaca koji su ih pohađali ili na njima djelovali. Uz knjižnu građu, sakupljena zbirka dokumenata, starih karata, kao i Franjevačka kronika pisana od 1723. godine do danas predstavljaju prvorazredni izvor za povijest grada Vukovara. (IKA)

Nuncij Lingua posjetio baziliku Srca Isusova

Zagreb, 8. svibnja 2020.

Apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj nadbiskup Giorgio Lingua posjetio je u petak 8. svibnja 2020. godine baziliku Srca Isusova u Zagrebu i isusovačku redovničku zajednicu u Palmotićevoj ulici, u pratnji savjetnika mons. Janusza Stanisława Blachowiaka.

Provincijal o. Dalibor Renić, SJ – superior, o. Stipo Balatinac, SJ i župnik o. Ivan Matić, SJ upoznali su nuncija sa štetama koje su nastale u potresu 22. ožujka 2020. godine, kada se srušio velik dio stropa Bazilike, te s nastojanjima oko obnove. Istaknuli su da je izuzetno važna obnova žive Crkve koja se okuplja u okrilju Bazilike i isusovačkog samostana. Upoznali su nuncija s činjenicama da je Bazilika najaktivnije pastoralno središte u centru Zagreba, u okrilju kojega djeluju brojne katoličke laičke udruge, apostolat mladeži, socijalni i karitativni rad, molitvene zajednice i župna kateheza. Bazilika je najpoznatija kao velika ispovjedaonica Zagreba i okolice. Sve to u uvjetima građevinske obnove i protuepidemijskih mjera treba nastaviti.

Nuncij je posjetio i Dvoranu Srca Isusova u dvorištu Bazilike, gdje se, nakon ublažavanja protuepidemijskih mjera, mise i ispovijedi održavaju po redovitom rasporedu. (IKA)

Blagdan bl. Ivana Merza i Majčin dan u bazilici Presvetog Srca Isusova u Zagrebu

Zagreb, 10. svibnja 2020.

Blagdan blaženog Ivana Merza i Majčin dan svečano su obilježeni 10. svibnja 2020. godine misnim slavljem koje je u 11.00 sati u zagrebačkoj bazilici Presvetog Srca Isusova predslavio kanonik Prvostolnog kaptola zagrebačkog mons. Zvonimir Sekelj. Suslavitelji svečanog misnog slavlja bili su provincijal Hrvatske pokrajine Družbe Isusove p. Dalibor Renić, SJ i promotor za duhovna zvanja p. Damir Kočiš, SJ. Kanonik je na početku okupljeni narod pozvao da zajedno razmisle mogu li reći da su ovdje okupljeni u susretu za koji Ivan Merz kaže: „Pa vi ste došli sjesti za stol s Isusom, vjerujete li u to? Gledajte što vam sve On poručuje. Neka se ne uznemiruje srce vaše.“

Govoreći o ukorijenjenosti života u Isusu Kristu koji živi našu stvarnost i sada je naša stvarnost, mons. Sekelj je rekao da je to moguće jer se na oltaru ovdje među nama na svoj specifičan način Isus posadašnjuje kako bi nam pokazao da je s nama. „Vjerovati znači kao kad promatramo dječaka koji se bori sa skokom u more u prisutnosti svojeg Oca. Otac je tu i čeka i govori mu da skoči. No dječak kao da sumnja da će ga otac uistinu dočekati. Onda se u jednom trenutku dječak rasplače i pobjegne od prepreke i Oca. To je naša problematika. U nekim stvarnostima nemamo iskustva i zbog toga se teško oslanjamo na Oca. Sada i uvijek pa tako i u potresu tražimo Boga i pitamo ‘gdje si i zašto se ovo događa?’ A ti si, Bože, tu. Želiš nas i sada okrijepiti, a da pritom ne zaustavljaš prirodne kretnje i gi-

banja. Tu nam dolazi Ivan Merz kao primjer osobe koja vjeruje, duboko vjeruje, naslanja se na Oca i ulazi u suživot s Ocem.

Prvi kršćani su se zvali svetima jer su ušli u suživot s Isusom. To je bogatstvo o kojem Merz govori – Božja stvarnost, njegov život što u nama prebiva. Mi smo posvećeni. Pozvani smo da Boga svjedočimo na svojem radnom mjestu, u svojim obiteljima i na svakom koraku koji činimo“, rekao je mons. Sekelj i zaključio propovijed citatom pjesme „Naš dobri brat Ivan“ koju je o bl. Ivanu napisala Mira Preisler.

„Usporite korake! Ušutkajte misli, koje ste glasno razasuli idući ulicama u žurbi za dnevnim poslovima! Ušutkajte misli... Ovim je prašnim ulicama našega dragog grada hodao apostol. Prolazio je mirno. Uronjen u misterij Ljubavi. On, naš dobri brat Ivan, apostol šutnje, apostol samozataje, apostol dobrih djela. Prolazio je glavnim ulicama, bučnim, punim prolaznika, što grozničavo traže svršetak svakoga dana, što rastjeruju misli i želje i ostaju prazni i umorni tražeći smirenje. Kraj njih je prošao naš dobri brat Ivan, apostol naših dana. Njegove su se misli skupile u svjetlu Gospodnjem. I kad je iz daleka nazrio prebivalište Njegovo, nasred bi ulice pobožno skinuo šešir, u džepu je nosio Gospina zrna i molio, uvijek je molio – on, apostol! O, dragi naš bijeli Zagrebe, u tvome se krilu smjestio apostol. Tu je učio, radio i molio. Ostavio nam je kao baštinu svoja traženja – vječna u Gospodinu, Ljepotu svojih misli u krilu Djevice, svoj život neprestane žrtve, kao ogledalo čovjeka, koji u slici Besmrtnog prolazi putem dostojan otkupljenja. To je bio naš brat Ivan. Usporite korake, otvorite srca – Kroz naše ulice prolazi on – još uvijek u Gospodinu vječan.“

Župnik Župe Presvetog Srca Isusova, p. Ivan Matić, SJ istaknuo je da iako svete mise slave u dvorištu uz Baziliku u Palmotićevoj ulici, srce mu se raduje vidjeti Božji narod ponovno okupljen u zajedništvu na misnim slavljinama. „Mi svećenici smo radosni što je vjerni Božji puk ponovno prisutan u euharistijskim slavljinama jer nas slavljenje liturgije bez naroda ne ispunjava u cijelosti. Nadamo se da će naše nadležne službe kroz nekoliko mjeseci pronaći način da se postave zaštitne skele u Bazilici koja je pretrpjela veliku štetu u potresu, kako bi se omogućilo slavljenje mise s narodom unutar zidova crkve. S narodom kontakt nismo prekidali, pogotovo s našim mladima. To se posebno odnosi na one koji su organizirani u našem Studentskom katoličkom centru. Ti mladi su prostorno i tehnički priredili današnje misno slavlje. Svjesni smo da je u nekim drugim planovima Bazilika ovih dana trebala biti ispovjedaonica tisuća mladih koji bi sudjevali na Susretu hrvatske katoličke mladeži. Susret nije otkazan, susret je samo odgođen. Nadamo se da ćemo kad dođe vrijeme, ipak moći ostvariti sve planove koje smo imali i mladima ponuditi sakramente pomirenja i sv. pričesti.“

Župnik Matić govorio je i o stvarnosti koja povezuje blaženog Ivana Merza, Blaženu Djevicu Mariju i naše ovozemaljske majke. „Blaženi Ivan Merz imao je svoju majku, a bio je veoma pobožan prema Majci Božjoj. Majčin dan i Gospin mjesec idu ‘ruku pod ruku’, a time i Ivan Merz postaje dio te priče. Budući da je on zaštitnik djece, mladeži, a ja volim kazati i odgojitelja, profesora i djelatnika u obrazovanju, mi smo sve to povezali u skromnom misnom slavlju kako bismo zahvalili Bogu na svim

milostima koje primamo po tim uzorima vjere: Majci Božjoj, našim majkama i Ivanu Merzu.“ (IKA)

Isusovac Damir Kočiš položio svečane zavjete

Zagreb, 22. svibnja 2020.

O. Damir Kočiš, SJ položio je svečane zavjete u Družbi Isusovoj na svetkovinu Uzašaća Gospodinova tijekom misnog slavlja u četvrtak, 21. svibnja 2020. godine, u Dvorani Srca Isusova uz Baziliku u Palmotićevoj ulici u Zagrebu.

Misu je predvodio provincijal Hrvatske pokrajine Družbe Isusove, o. Dalibor Renić, SJ uz koncelebraciju isusovaca i sudjelovanje braće iz isusovačke zajednice Rezidencije Srca Isusova u Palmotićevoj. Slavlje zavjeta nije se moglo održati u bazilici Srca Isusova zbog oštećenja od potresa, a i broj nazočnih sudionika i gostiju bio je ograničen zbog protuepidemijskih mjera. Ipak, slavlju je izvrsnim pjevanjem i sjajnim izborom skladbi osobito pridonio Akademski zbor bazilike Srca Isusova „Palma“. Sam čin zavjetovanja odvijao se poslije pričesti provincijala i pred podignutom hostijom i kaležom, Tijelom i Krvlju Isusovim. Nakon izrečene formule zavjeta o. Kočiš je pristupio oltaru i pričestio se, a zatim i ostali oci. Za to vrijeme zbor je pjevao molitvu predanja sv. Ignacija: „Uzmi Gospodine i primi svu moju slobodu...“. Specifičnost svečanih zavjeta su i obećanja koja se daju poslije mise, a što je i o. Kočiš učinio, a među njima je posebna poslušnost Papi, koju isusovci izriču kao spremnost na poslanje u bilo koji dio svijeta gdje Sveti Otac smatra da je potrebno.

O. Damir Kočiš rodom je iz župe Gorican u Međumurju. Rođen je 1981. u Čakovcu. Nakon školovanja u Nadbiskupskoj klasičnoj gimnaziji u Zagrebu, u Družbu Isusovu stupio je 2000. u Splitu, a za svećenika je zaređen 2009. u Zagrebu. Teologiju je diplomirao na Filozofsko-teološkom institutu Družbe Isusove u Zagrebu, a filozofiju magistrirao na Sveučilištu u Innsbrucku. Djelovao je kao župni vikar u Župi Srca Isusova u Zagrebu i kasnije u Župi sv. Ignacija u Sarajevu, kao ekonom Rezidencije Srca Isusova u Zagrebu te voditelj izdavačke djelatnosti Filozofsko-teološkog instituta i promotor zvanja. Više je godina duhovnik Akademskog zbora „Palma“. Isusovci zadnje zavjete polažu nakon cijelog procesa formacije, što uključuje i postdiplomski studij, svećeničku pastoralnu praksu i tzv. treću probaciju, koju je o. Damir obavio u isusovačkoj zajednici u Opatiji. (IKA)

Na Knežiji formirana nova grupa Udruženja Marije Pomoćnice

Zagreb, 25. svibnja 2020.

U Župi Marije Pomoćnice na Knežiji u Zagrebu, na župnu svetkovinu, 24. svibnja 2020. godine, zaživjelo je Udruženje Marije Pomoćnice (ADMA – *Associazione di Maria Ausiliatrice*), grana Salezijanske obitelji koju je 1869. godine ustanovio don Bosco. Druge je to skupina tog Udruženja u Hrvatskoj. Prva dolazi iz Župe Duha Svetoga na Jarunu, a formirana je 2018. godine.

Sedam bračnih parova pristupilo je ovom Udruženju koje za svrhu ima štovanje Presvetog Oltarskog Sakramenta i pobožnost prema Blaženoj Djevici Mariji. Sjedište je u Torinu, a diljem svijeta ADMA ima više od

100.000 članova. Misno slavlje predvodio je provincijal Hrvatske salezijanske provincije, don Tihomir Šutalo, uz koncelebraciju župnika Župe Marije Pomoćnice don Ivana Šibalića i drugih svećenika. „Mladi ljudi trebaju naše povjerenje, našu blizinu. Upitajmo se koliko mi kršćani imamo povjerenja u mlade“, potaknuo je na razmišljanje don Tihomir u homiliji i dodao: „Koliko nas bi bilo spremno dati mladom čovjeku posao samo zato što je mlad, što nema iskustva? Prema Isusovoj i Marijinoj logici to je naša zadaća. Mi odrasli tjeramo mlade do te mjere da napuštaju svoju domovinu. Kakvi smo prema mladima koji žive život u ljubavi i pozitivno su naivni misleći da im je ta ljubav dovoljna da uspiju u životu? Pripazimo kako se odnosimo prema mladima – srcu našeg društva, prema onome što su Isus i Marija najviše voljeli. Spomenut ću i da je don Bosco osnovao salezijansku družbu sa sedamnaest mladića koji su imali od 14 do 21 godine, a mi mladima ne vjerujemo“, istaknuo je provincijal Hrvatske salezijanske provincije.

„Ove mlade obitelji koje pristupaju Udruženju Marije Pomoćnice znaju da ljubav prema Isusu i Mariji puni naše vrčeve milošću. Pazimo se površnog kršćanstva. Marija je majka zato jer nije bila površna, već je do ruba napunila svoj život milošću Božjom“, rekao je don Tihomir. Na proslavu blagdana hodočastili su vjernici iz Župe svetog Ivana Bosca u Podsusedu koji su gotovo tri sata hodali do Knežije.

Prvoosnovana grupa ADMA-e s Jaruna predvođena sestrama Kćeri Marije Pomoćnice i okićena majicama i zastavama Udruženja došla je na proslavu blagdana i bila uz svoju novu braću i sestre koji su pristupili Udruženju. (IKA/HRK)

Spomen na trinaest ubijenih svećenika i redovnika Biokovskoga dekanata u II. svjetskom ratu

Vrgorac, 25. svibnja 2020.

Svečanu spomen misu za trinaest ubijenih svećenika i redovnika u Biokovskom dekanatu u ponedjeljak 25. svibnja 2020. godine u crkvi Navještenja Blažene Djevice Marije u Vrgorcu predvodio je fra Josip Repeša, župnik Vrgorca i dekan Biokovskoga dekanata.

U homiliji fra Josip je pojasnio kako je misa za žrtve rata, misa pomirnica koja svojom žrtvom čisti pokojne, spominje se svih ostalih žrtava i moli za obraćenje krvnika. Trinaestorica svećenika i redovnika potječu iz Biokovskoga dekanata ili su tamo ubijeni. Bili su članovi Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja (8), Franjevačke provincije Uznesenja Blažene Djevice Marije (1) i Splitsko-makarske nadbiskupije (4). Njihovo svjedočenje i žrtva ne smiju biti zaboravljeni, a još manje iskorišteni za mnoge današnje prijeponske. Bog je taj koji život daje i oduzima, Bog je onaj koji će krvnike potaknuti na pokajanje ili osuditi zbog njihove tvrdoće srca. Nabrajajući sve žrtve rata često se postavlja pitanje tko su njihovi krvnici, tko se odlučio dignuti ruku na sveto i nedužno. Često se rade crno-bijele podjele koja je strana ispravna ili pogrešna. Ne pretpostavlja se kao uvjet samo pod čijom se „oznakom na kapi“ radilo nedjelo nego s kakvim se motivom krenulo u sve životne situacije.

Propovjednik je zato uzeo drukčiji model razlikovanja: branitelj domovine u ratu brani svoju domovinu, onesposobljuje neprijatelja, čak i ubija, ali sačuva dostojanstvo obrane. Takvi će neprijatelje nakon smrti

pokopati, civile, zarobljene čuvati i tako dušu sačuvati. Krvnici su redovito „brani- telji ideologije“, bez obzira koju oznaku na kapi nosili. Takvi će ne samo neprijatelja ubiti, grob oskvrnuti, civila, nemoćnog mu- čiti nego i svoga ubiti što ga upozorava na zločin. U vrijeme podjela potrebno nam je učiniti pravu podjelu poštujući i prepozna- vajući dobre ljude koji su se silom prilika morali naći na nekoj strani sukoba. Propo- vjednik je pozvao okupljene na molitvu za sve žrtve rata, s bilo koje strane sukoba i za obraćenje za njihove krvnike. (IKA)

Kardinal Bozanić obišao crkvu sv. Franje Asiškog i samostan na Kaptolu

Zagreb, 26. svibnja 2020.

Kardinala su s posljedicama potresa i pla- novima obnove detaljnije izvijestili fra Ilija Vrdoljak, OFM, provincijal Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda i fra Zdravko Lazić, OFM, gvardijan Samostana sv. Franje Asiškog na Kaptolu.

Na crkvi su zamjetna konstrukcijska oštećenja u dijelu pročelja, odnosno na svo- du iznad kora te na zvoniku kod kojega je došlo do pucanja. U crkvi je pred završet- kom postavljanje skela kako bi se osigurao svod i oštećeni dijelovi zidova i kako bi se napravio detaljan pregled oštećenja. Samo- stanski prostori najteže su stradali u gor- njim etažama gdje je došlo do pucanja pre- gradnih zidova, a na južnom dijelu došlo je i do pucanja lukova i svoda. „Moramo biti zahvalni Bogu što nas je očuvao od većih šteta i što nitko od subraće nije stradao“, istaknuo je provincijal o. Vrdoljak, zahvaliv- ši kardinalu Bozaniću za njegovu podršku i posjet.

Kardinal je provincijalu i gvardijanu za- hvalio na pastoralnim nastojanjima i radu kojima se franjevci Reda Manje braće ugra- đuju u život Crkve u Zagrebačkoj nadbi- skupiji, osobito u pomaganju onima koji su najpotrebniji u ovim teškim vremenima. „Neka nas Majka Božja od Kamenitih vra- ta, zaštitnica grada Zagreba koju ćemo, u jednom novom zajedništvu proslaviti u ne- djelju na svetkovinu Duhova, ispuni novom nadom kako bismo još zauzetije živjeli poziv evanđelja u otvorenosti nadahnućima Duha Svetoga“, rekao je kardinal Bozanić. (IKA)

Prikupljanje izgorjelog ulja

27. svibnja 2020.

Sestra Zdravka Leutar, ASC potaknula je re- dovničke zajednice u Zagrebu i okolici da se uključe u projekt održivog razvoja kroz pri- kupljanje izgorjelog ulja, budući da je vrlo štetno za okoliš bacati izgorjelo ulje u kana- lizaciju, a uz to moguće ga je iskoristiti na drugačiji način. Udruga „Susret“ koja pruža podršku osobama s psihičkim teškoćama u okviru zajednice provodi Projekt prikuplja- nja izgorjelog ulja u svrhu izrade rukotvo- rina kao što su mirisave svijeće i sl. Ovime ujedno omogućava radnu terapiju svojim korisnicima.

Razuman odnos prema raspoloživim prirodnim bogatstvima: zraku, vodama, šu- mama i plodnom tlu, sirovinama i energiji te težnja prema usmjerenom, cjelovitom i dugoročnom programu za njihovo razumno iskorištavanje i zaštitu, uvjet je opstanka čo- vječanstva na Zemlji. Zato se danas u svijetu velika pažnja posvećuje unaprjeđenju i zašti- ti okoliša, budući da degradacija okoliša po- staje kočnicom daljeg razvoja. Smatra se da

je problem zaštite okoliša jedno od osnovnih pitanja suvremene civilizacije, povezan sa sudbinom čovjeka.

Strategija održivog razvoja treba naznačivati okvire novog društvenog odnosa prema okolišu, prema prostoru i prirodnim izvorima, s punom svijesću o odgovornosti pred sutrašnjim generacijama. Taj imperativ glasi: • iskorištavati u prvom redu ono što se može obnavljati i ponovno stvarati; • razumno štedjeti one izvore sirovina i prostor kojih iskorištavanje nepovratno mijenja okoliš; • proizvoditi takve proizvode i iz takvih sirovina da se mogu razgraditi u neškodljive proizvode ili preradom ponovno vratiti u proizvodnju. (HRK/s. Zdravka Leutar, ASC)

Udruga bosonogih karmelićanki izabrala novo vodstvo

Krk, 29. svibnja 2020.

U Duhovnom centru Gospe Karmelske braće karmelićana na Krku od 27. do 29. svibnja 2020. godine održana je VII. skupština Udruge „Bl. Alojzije Stepinac“ bosonogih karmelićanki u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini i Sloveniji pod geslom sv. Terezije Avilske „Kćerka sam Crkve!“ U radu Skupštine sudjelovalo je vodstvo udruge, priorice i delegatkinje svih šest pridruženih samostana, redovnički asistent Udruge o. Jakov Mamić, OCD i mons. mr. Zdenko Križić, OCD, biskup gospičko-senjski i predsjednik Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života.

Kao duhovni poticaj na početku skupštine, predavanje „Redovnički život s promjenama koje Crkva danas traži“ održao je

mons. mr. Zdenko Križić, OCD. Uz predstavljene izvještaje o zajednicama i radu Savjeta udruge pročitani su i izvještaji iz zajednica bosonogih karmelićanki koje su bliske udruzi, iz Albanije, Bugarske i Slovenije. Na skupštini je završen rad na izmjenama i dopunama Statuta udruge prema odredbama najnovije apostolske konstitucije *Vultum Dei quaerere* o ženskom kontemplativnom životu i provedbene upute *Cor orans*, te izrađen program djelovanja udruge za sljedeće trogodište.

Na skupštini je izabrano novo vodstvo udruge: za predsjednicu je izabrana s. M. Gabrijela od Otkupiteljeve Ljubavi (Batelja) – Marija Bistrice, a za savjetnice s. Danijela T. od sv. Obitelji (Licul) – Kloštar Ivanić, ujedno izabrana za ekonomu udruge; s. M. Alojzija od Krista Kralja (Čarapina) – Brezovica i s. Damjanu Jezusovu (Pintarič) – Sora i s. M. Barbara od Vječnog Oca (Lukinić) – Breznica Đakovačka. (IKA)

Svečani zavjeti trojice dominikanaca

Zagreb, 31. svibnja 2020.

Zavjete su položili fr. Marin Golubović, fr. Karlo Alan Kevo i fr. Matej Trupina u ruke provincijala Hrvatske dominikanske provincije fr. Slavka Slišковиća, koji je predvodio misno slavlje u nazočnosti braće redovnika, obitelji, rodbine i prijatelja.

Na početku homilije, provincijal je rekao da smo se okupili uoči svetkovine Duhova, koja je posebno važna dominikancima zato što je sv. Dominik redovito na taj dan okupljao oko sebe braću kako bi u zajedništvu slavili skupštinu Reda propovjednika. Dana 30. svibnja 1221. na skupštini u Bologni određeno je da Red započne svoje poslanje

u hrvatskim krajevima. Danas, 799 godina kasnije, braća Marin, Karlo Alan i Matej svojim zavjetima potvrđuju da je spomenu-ta odluka bila ispravna – sjeme Duha Svetog bačeno prije gotovo osam stoljeća i danas donosi rod. Polaganjem svečanih zavjeta braća Marin, Karlo Alan i Matej postali su punopravni članovi Reda propovjednika i obećali su život u poslušnosti. S jedne strane odrekli su se obiteljske sreće i imovine, dok su s druge strane postali dio Dominikanske obitelji koja broji nekoliko tisuća članova. Zavjet poslušnosti, koliko god bio izazovan i zahtjevan, put je oslobođenja za kreativno, prepoznatljivo i potpuno služenje Isusu Kristu u duhu sv. Dominika.

Provincijal je istaknuo da zavjeti nisu plod pojedinačne snage i volje, nego Božjeg milosrđa i milosrđa braće s kojom živimo. Nismo vlasnici svojeg poziva, nego nam ga je Bog darovao i jedino uzajamnim bratskim milosrđem možemo živjeti ovaj poziv i u njemu rasti. Polaganjem zavjeta na znakovit način iskazujemo međusobno povjerenje – braća polažu svoje ruke u provincijalove ruke i na knjigu Konstitucija. Na ovaj način pokazujemo da imamo povjerenje jedni u druge i da vjerujemo da će nas izabrani poglavari voditi pravim putem, tj. putem koji je zacrtan u našim Konstitucijama. Ovaj čin obavlja se u molitvenom stavu klečanja i to za vrijeme najvažnije i najljepše molitve Crkve – zajedničkog euharistijskog slavlja.

Na kraju homilije provincijal Sliško-vić poručio je braći Marinu, Karlu Alanu i Mateju sljedeće: „Vi danas, poput Mojsija, sklapate savez s Bogom. Da biste imali snagu do smrti živjeti što danas obećavate nužno je sačuvati stav poniznosti pred Bogom i ljudima. Oholost je izvor svih grijeha. Ona

nas udaljuje i od Boga i od ljudi. Znajte kleknuti pred Bogom. Imajte snagu tražiti milosrđe od bližnjih. Hranite se na euharistijskom stolu i gradite Crkvu Božju najprije u samostanima u kojima ćete živjeti, pa ćete biti graditelji Crkve Božje i među vjernicima koji će u takvim samostanima prepoznati sveto propovijedanje koje je naš sv. otac Dominik zamislio i utemeljio. U tome neka vam sv. Dominik bude uzor i zagovornik i neka vas prati zaštita Blažene Djevice Marije – zaštitnice našeg Reda.“ (IKA)

Dvanaesti dani hrvatskih svetaca i blaženika – Dan bl. Marije od Propetog Isusa Petković

Split, 31. svibnja 2020.

Prigodnim uvodnim programom i misnim slavljem u čast bl. Marije od Propetog Isusa Petković koje je predvodio prof. dr. sc. Mladen Parlov, dekan Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Splitu, te dramskom igrom posvećenom blaženici, u subotu 30. svibnja 2020. godine održan je program trećega dana 12. Dana hrvatskih svetaca i blaženika. Time je proslavljena 100. obljetnica utemeljenja Družbe Kćeri Milosrđa.

Nakon uvodnih pozdrava župnika križevačke Župe sv. Ane, Stjepana Sovičeka, meditativni poetsko-glazbeni pretprogram „Sve što postoji dar je tvoje ljubavi“ posvećen bl. Mariji od Propetog Isusa Petković, a sastavljen od blaženičinih misli i poruka, izvele su sestre Družbe Kćeri Milosrđa. Uslijedilo je misno slavlje koje je predslavio promicatelj blaženičina štovanja, dekan KBF-a u Splitu, prof. dr. sc. Mladen Parlov. Koncelebrirao je ivanićgradski župnik Branko Koretić. Uvodno je propovjednik, čestitaju-

ći Dan državnosti, zahvalio na daru domovine Bogu, Majci Božjoj, Franji Tuđmanu i svim hrvatskim braniteljima. U propovijedi je, uvodeći u blagdan Duhova, govorio kako je Crkva mjesto u kojem se objavljuje Duh Sveti i da je Crkva bez Duha Svetoga sociološka tvorevina koja se raspada, dok je s Duhom Svetim Crkva živo Kristovo tijelo. „No, mi se opiremo Duhu Svetome jer imamo svoje planove. Problem je u našoj ranjivoj naravi, u grijehu. A Bog ne ispunjava naše želje, već ostvaruje svoja obećanja od kojih je najvrjednija vječnost. Ljubav nam je darovana da bude temeljno pravilo našeg života“, naglasio je prof. Parlov predstavljajući život bl. Marije od Propetog Isusa Petković.

Podsjetio je da je blaženica porijeklom iz bogate obitelji s više djece, da je preko oca već u petoj godini imala mistično iskustvo Gospodina i da je ponovno u četrnaestoj godini u svojem Blatu na Korčuli imala mistično iskustvo u kojem je čula pitanje: „Hoćeš li me ljubiti?“ Odgovorila je da hoće, iako nije znala kako bi to točno bilo. Imala je više prosaca, ali nju je privlačio samostan. Nije bila sigurna u što je točno Bog zove, ali nije odustajala. Utemeljila je Družbu Kćeri Milosrđa i brinula se o sirotinji. Njezina družba danas je aktivna u petnaest zemalja na tri kontinenta. Propovjednik je naglasio da je blaženica iza sebe ostavila petnaest bilježnica svoje bogate rukopisne ostavštine iz koje se iščitava njena velika duša. „Blaženica je željela samo ono što Bog želi. Kao jedna od najvećih žena u Crkvi željela je samo da se vrši volja Božja, što koštalo da koštalo. A na svojoj je koži mnogo puta doživjela da Bog sve rješava kada se u njega potpuno pouzdamo“, rekao je prof. Parlov. Govorio je

kako je blaženica pred kraj života imala velikih zdravstvenih problema, moždane udare i visok tlak, kako su je sestre razapinjale, ali da je njena duša ostala divna jer je na kraju zapisala: „Isuse, žao mi je što te nisam dovoljno ljubila“, što je odlika svetačkog srca. Prof. Parlov je zaključio da je blaženica cijeli svoj život darovala drugima te je poručio da svakoga dana dobivamo priliku nesebično ljubiti.

Glazbeni obol misnome slavlju dale su sestre Družbe Kćeri Milosrđa. Nakon mise pripravnice izvele su dramsku igru posvećenu Blaženici „Tvoja uvijek“. (IKA)

Misnice za proslavu 50. obljetnice kanonizacije Nikole Tavelića

Šibenik, 2. lipnja 2020.

Trideset i tri misnice sv. Nikole Tavelića stigle su u svečevo šibensko svetište, a u povodu nacionalne proslave 50. obljetnice Tavelićeve kanonizacije. Liturgijski dizajn misnica osmislio je fra Josip Ivanović, a kao dominantni motiv uzeo je stilizirani križ uklesan u zidinama Samostana sv. Frane u Šibeniku.

Na taj se način željela prikazati svečeva povezanost s njegovim rodnim gradom Šibenikom i s drevnim Samostanom sv. Frane u Šibeniku, gdje je svetac sigurno proživio određene godine svojega redovničkog života – o čemu svjedoče brojni najstariji dokumenti preboga baštinske knjižnice Samostana sv. Frane. Misnice su crvene, kao znak mučeništva, a na dnu je apliciran franjevački grb, kao znak pripadnosti razgranatom franjevačkom redu koji je od vremena sv. Frane prisutan i u našim krajevima. (IKA)

U Karlovcu održane duhovne vježbe za đakone Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda

Karlovac, 3. lipnja 2020.

Duhovne vježbe za đakone Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda, koji se pripremaju za stupanje u red prezbiterata, održavane su od nedjelje, 24. do petka, 29. svibnja 2020. godine u Franjevačkom samostanu u Karlovcu. Voditelj duhovnih vježbi bio je fra Krunoslav Kocijan, odgojitelj provincijskih juniora koji zbog u potresu stradalog samostana na Kaptolu trenutačno borave u Kući susreta Tabor u Samoboru.

Na duhovnim vježbama sudjelovali su fra Ivica Janjić, koji prolazi đakonski praktikum u Našicama, fra David Sedlar koji je posljednjih osam mjeseci đakon u Bjelovaru te kaptolski đakon fra Siniša Pucić, koji je s bogoslovima u Samoboru. S njima je voditelj fra Krunoslav nakon zaziva Duha Svetoga svakodnevno kroz dva nagovora promišljao o identitetu i poslanju svećenika danas, odnosno o svećeniku kao slušaatelju i poslužitelju Riječi, stilovima duhovnoga života (primjer obraćenja Rudolfa Hoessa), svećeničkim krepostima, svećeniku kao misniku u Općoj uredbi Rimskoga misala, pripremanju homilije, svećeniku kao služitelju Božjega milosrđa, dvama modelima svećenika u spisima sv. Ivana i sv. Pavla te svećeniku i vremenu. Četvrti đakon, koji će pristupiti prezbiterском ređenju, fra Gabrijel Bošnjak, imao je duhovne vježbe u Jeruzalemu gdje završava studij teologije.

Sudionici duhovnih vježbi izrazili su zahvalnost na gostoprimstvu i bratskoj podršci domaćinima, karlovačkim franjevcima, na čelu s gvardijanom fra Krunoslavom Albertom. (IKA)

Misno slavlje povodom dvadesete srijede Velike pobožnosti svetom Josipu

Karlovac, 4. lipnja 2020.

Misno slavlje povodom dvadesete srijede Velike pobožnosti svetom Josipu u istoimenom Nacionalnom svetištu predvodio je, u srijedu 3. lipnja 2020. godine, provincijal Hrvatske kapucinske provincije svetog Leopolda Bogdana Mandića fra Jure Šarčević, OFMCap. Koncelebrirao je rektor Nacionalnog svetišta svetog Josipa, mons. Antun Sente, ml. Vjeru je svjedočio poznati hrvatskih kantautor Jacques Houdek, a misno su slavlje svojim pjevanjem animirali članovi župnog zbora mladih „Agape“.

U prigodnoj homiliji fra Jure se zapitao: „A kakav je bio sveti Josip? Kao sveta Majka Tereza iz Kolkate, kao sveti Franjo i mnogi drugi sveci katoličke Crkve?“ te ponudio odgovor: „Josip je pravi uzor, model svih svetaca, koji ne žele sebe staviti u prvi plan, nego Boga. Josip je uvijek u pozadini, nevidljiv, ništa ne govori riječima, njegov su govor i poruka njegova djela. Nije radio velike i spektakularne stvari, uvijek je u drugom planu. Marija, njegova zaručnica, i Isus uvijek su u prvom planu. Josip nije želio mijenjati svijet, strukture, druge ljude. Sveti Josip želio je biti pravedan; i bio je. Matej ga naziva pravednim. Josip je znao slušati samo Božji glas! U njegovu životu možemo i za sebe vidjeti nekoliko poruka, i danas itekako aktualnih“, kazao je tom prigodom propovjednik.

„Prva je njegovo veliko pouzdanje u Boga i Božju providnost u kušnjama i nejasnoćama. Josip nas uči i poziva da imamo veliko pouzdanje u Boga i vjeru u Božju providnost.

Iz Josipova života i iskustva možemo vidjeti veliku poruku i za ovo naše vrijeme. U proteklom danima izolacije, tijekom širenja raznog virusa, kad su se mnogi vjernici, pa i neki svećenici bunili protiv odluke biskupa, čak i protiv samog Pape, zašto su zabranili svete mise s narodom, Josipov primjer je vrlo poučljiv. Naime, on se sklonio sa Marijom i Isusom pred zlokočnim Herodom. I sam Isus se sklonio ispred onih koji su mu radili o glavi, ali kad je došao njegov čas, stao je pred svoje progonitelje“, kazao je fra Jure.

„Druga poruka. Mi živimo u svijetu koji, barem u nekim dijelovima, okreće leđa Bogu; koji živi kao da Boga nema; štoviše, sam se stavlja na mjesto Boga, i tako živi u velikoj iluziji svemoći, a zapravo je jako nemoćan. To je bilo jako vidljivo ovih dana kad je cijeli svijet ostao nemoćan pred sićušnim nevidljivim zaraznim virusom. Upravo u takvom svijetu mi smo kršćani pozvani biti dosljedni i donositi radosnu vijest Isusa Krista, čak i pod cijenu mučeništva. U ovom vremenu inflacije riječi i govora, u vremenu kad svi govore, a nitko ne sluša, Josipova poruka šutnje itekako je aktualna. Kad ovih dana, uoči izbora, promatramo javnu scenu našega društva i natjecanje lidera političkih stranaka, koji s toliko lakoće govore loše jedni o drugima, i baš svi misle da su oni najbolji, da je njihov program najbolji, Josipova poruka šutnje i slušanja drugoga, posebno slušanja Boga, potrebnija je nego ikad. Ta Josipova poruka, upravo iz ovog Nacionalnog svetišta svetog Josipa, zaštitnika Hrvatske domovine i našeg naroda [Hrvatski sabor, 10. lipnja 1687.] neka bude poticaj i poziv svima nama da prije svega slušamo Božji glas, njegovu Riječ, a onda i jedni druge.

I još jedna misao: sveti je Josip s Marijom odgojio Isusa za život dostojan čovjeka na zemlji. A Isus nam je objavio novi život u Bogu. On je svojim uskrsnućem pokazao svima koja je sudbina ljudi na kraju ovozemaljskog putovanja – to je uskrsnuće za život vječni“, zaključio je fra Šarčević. (IKA/HRK)

Duhovna priprava za proslavu svetkovine Presvetog Trojstva u franjevačkoj crkvi u Slavonskom Brodu

Slavonski Brod, 5. lipnja 2020.

Duhovna priprava za proslavu svetkovine Presvetog Trojstva započela je u četvrtak 4. lipnja 2020. godine u franjevačkoj crkvi Presvetog Trojstva u Slavonskom Brodu. Misno je slavlje uz domaćeg franjevca fra Gorana Malenicu, OFM predvodio gvardijan franjevačkog samostana u Varaždinu fra Ivan Miklenić, OFM. Podsjetivši kako smo ovih dana pandemije čeznuli za sudjelovanjem na misnim slavljinama, gvardijan Miklenić na početku je homilije ustvrdio kako smo tada jače doživjeli tu silnu čežnju za našim Gospodinom, za njegovom blizinom, koja se najjače očituje u euharistiji.

„Slaveći svetkovinu Presvetog Trojstva, koja je središnja tajna naše vjere, želimo svoj pogled još jednom usmjeriti prema našem Gospodinu i promišljati o njegovu djelovanju u nama samima“, naglasio je. Aktualizirajući Evanđelje toga dana u kojem Isus na upit mladića odgovara da je najvažnije u životu čovjeka ljubiti Gospodina i svoga bližnjega kao sebe samoga, na kraju je poručio: „Ljubav prema Bogu i ljubav prema čovjeku, to je ono po čemu se kršćanstvo

razlikuje od ostalih religija. Nije lako tako živjeti. No, Isus je to dokazao i pokazao na križu, stoga smo i mi kao kršćani na to pozvani. Ovom trodnevnom duhovnom pripravom želimo se korak po korak približiti našem Gospodinu. On nas uvijek poziva na promjenu života. Pozvani smo više se družiti s Riječju Božjom, čuti je, prihvatiti je i po njoj živjeti. Zapovijed Božja o ljubavi prema njemu i blišnjima ima nešto što je kadro dati ovome svijetu novu kvalitetu. Zato je važno i kada padnemo uvijek se dignuti i ići za Isusom.“ (IKA)

Predstavljena monografija i medalja Župe svetog Antuna Padovanskog Čakovec – Jug povodom 20. obljetnice

Čakovec, 5. lipnja 2020.

U četvrtak 4. lipnja 2020. godine javnosti je predstavljena prigodna medalja i monografija Župe svetog Antuna Padovanskog Čakovec – Jug povodom 20. obljetnice postojanja župe. Riječ je o dopunjenoj monografiji iz 2011. godine čiji su autori, pod geslom „Gradimo živu Crkvu“, prof. Vladimir Kapun, fra Antun Jesenović, OFM i fra Tomislav Božiček, OFM. Tijekom nastanka ove monografije nažalost su ovozemaljski život napustili njezini prvi autori: profesor Vladimir Kapun, autor povijesnog dijela monografije, i fra Antun Jesenović, OFM, prvi župnik novoosnovane župe na čakovečkom Jugu. Osobito je u monografiji naglasak stavljen na djelovanje žive Crkve, posebno aktivnosti raznih zajednica, braniteljske obitelji s obzirom na to da je devedetero branitelja iz ove župe dalo svoje živote u Domovinskom ratu. Monografija zapravo

obuhvaća 20 godina postojanja župe, od 1999. do 2019. godine.

Osim monografije, velika radost za ovu čakovečku župnu zajednicu jest i medalja koju je u limitiranom izdanju od stotinu primjeraka izradio zagrebački akademski kipar i medaljer Damir Mataušić. (IKA/HRK)

Molitva s karmelićankama u Slavanskom Brodu

Slavonski Brod, 6. lipnja 2020.

Samostan karmelićanki Božanskog Srca Isusova u Slavanskom Brodu otvoren je svakoga prvog petka u mjesecu vjernicima koji zajedno sa sestrama mole u njihovoj kapelici. Tako su se i u petak 5. lipnja 2020. godine brojni vjernici tijekom cijeloga dana izmjenjivali u kapelici, te od 8.00 do 18.00 sati molili pred Presvetim Oltarskim Sakramentom na razne nakane. S njima je molilo i šest karmelićanki koje djeluju u samostanu. Kućna poglavarica Monika Havliček pojasnila je kako već pet godina svakog prvog petka u mjesecu mole po preporuci njihove utemeljiteljice bl. Marije Terezije od sv. Josipa radi zadovoljštine za sva obeščašćivanja i pogrde koje se bezvjerstvom i krivovjerstvom nanose Božanskom Srcu Isusovu, osobito nijekanjem Božanstva Sina Božjega.

Karmelićanke Božanskog Srca Isusova pri Župi Duha Svetoga u Malom Parizu u Slavanskom Brodu djeluju više od pola stoljeća. Ondje kao i u cijelomu gradu prepoznatljive su po svojem zauzetom pastoralnom djelovanju: katehizaciji djece i mladih, karitativnom djelovanju i drugim aktivnostima. Brojni članovi, među kojima i cijele obitelji, primili su u samostanu škapular,

a 70-ak vjernika uključeno je u Zajednicu karmelskih laika koja već deset godina djeluje pri samostanu. (IKA)

Održan drugi Antunovski hod na kojem je sudjelovalo 1 200 mladih

Sesvetska Sela, 6. lipnja 2020.

Na drugom Antunovskom hodu mladih koji je održan u subotu 6. lipnja 2020. godine, u organizaciji Centra za promociju duhovnih zvanja franjevaca konventualaca na čelu s fra Stjepanom Brčinom, OFMConv i uz suradnju dviju Župa sv. Antuna sudjelovalo je tisuću dvjesto mladih.

Ovogodišnji Antunovski hod mladih započeo je misom u svetištu Antuna Padovanskog u Sesvetskim Selima koju je animirao slavljenički tim Evangelizacijske zajednice sv. Maksimilijana Kolbea, Amorose. U propovijedi vlč. Antun Sente stariji, župnik u Sesvetskim Selima, mladima je poručio kako oni povezuju istok i zapad grada Zagreba.

„Želim vam da hod bude uspješan, da doživite zajedništvo s Bogom i jedni s drugima. Hod podrazumijeva kretanje. Da bismo hodali, moramo napustiti jedno mjesto kako bismo došli do drugog. To ćemo danas napraviti kada napustimo ovo svetište u Sesvetskim Selima i zaputimo se na Sveti Duh. Tako je često i u našim životima. Moramo napustiti sebične navike i ugođe koje nas vežu za ovaj život kako bismo dosegli visine u kojima nas očekuje Bog. Tim činom postajemo bolji prema obitelji, prijateljima i kolegama. Kada hodamo, moramo podnijeti/prinijeti i žrtvu. Tako i vi danas podnosite i prinosite žrtvu uz hod, sunce, bolne noge i druge stvari koje već sutra neće više igrati ulogu. Ovaj milosni trenutak ne možete

ponoviti jer će već sljedeće godine sve biti drukčije. Zato nemojte propuštati milosti u svojim životima kako biste primili neku koja će možda doći ili ne.“

Nakon mise mladi su krenuli pješice prema drugom svetištu sv. Antuna na Svetom Duhu, a na putu su posjetili franjevački samostan u Dubravi. Središnji događaj bio je evangelizacija na Trgu bana Jelačića, a predvodila ga je plesna skupina Evangelizacijske zajednice. Hod je završen dolaskom na Sveti Duh gdje je bilo organizirano euharistijsko klanjanje i čašćenje relikvija svetog Antuna. (IKA)

Predstavljena nova pjesma u čast sv. Nikole Tavelića „Timbar vire“

Šibenik, 7. lipnja 2020.

U Nacionalnom svetištu sv. Nikole Tavelića u Šibeniku, 7. lipnja 2020. godine predstavljena je nova pjesma u čast sv. Nikole Tavelića „Timbar vire“ u izvedbi klape „Bunari“. Pjesmu u čast prvomu hrvatskom kanoniziranom svecu, sv. Nikoli Taveliću, naručio je Samostan sv. Frane iz Šibenika. Upravo u tom samostanu najvjerojatnije je živio taj sveti Šibenčanin.

Tekst pjesme napisao je Frane Bilić, a glazbu je skladao i aranžman uredio Ante Lasan. Za pjesmu je, također, snimljen i videospot koji je režirao Željko Petreš. Rektor Svetišta fra Ivan Bradarić, OFMConv kazao je kako je pjesnik Frane Bilić „nadahnuće za pisanje ove pjesme o sv. Nikoli Taveliću pronašao u činjenici da je ovaj naš svetac mučenik (*martyr*). Ta riječ zapravo znači svjedok. Tavelić je tako svojim životom dao svjedočanstvo za Krista, za njegovu istinu ljubavi prema bližnjemu, do kraja. On je zapravo dao ili ostavio nama pečat vjere“. (IKA)

Mons. Milan Stipić pohodio grkokatoličku župu u Vukovaru

Vukovar, 9. lipnja 2020.

Na nedjelju Svih Svetih, 7. lipnja 2020. godine apostolski administrator Križevačke eparhije, mons. Milan Stipić pohodio je Župu Krista Kralja u Vukovaru te služio misno slavlje u zajedništvu s vukovarskim župnikom, o. Vladimirom Magočom.

Grkokatolička Crkva, prema drevnoj kršćanskoj tradiciji, slavi sve znane i neznane svece u nedjelju poslije Duhova – Pedeset-nice. „Crkva tako od najstarijih vremena, još od drevne kršćanske Antiohije gdje se ovo slavljenje svetih u nedjelju po Duhovima vrlo rano uvrijedilo, svjedoči da je svaka svetost plod Svetoga Duha. Kršćani su obilježeni Svetim Duhom i na krštenju i na miropomazanju, i nose u sebi ogromni potencijal da, surađujući s Božjim Duhom, u životu mogu činiti velika i dobra djela. A velika i dobra djela nisu neke spektakularne stvari. Može to biti i jednostavan svakodnevni odnos, život ljubavi i poniznosti prema blišnjima, vjerno vršenje Kristovih evanđeoskih zapovijedi, iskreni i smireni duhovni i molitveni život. Zasižno je takvih plemenitih i dobrih kršćana bilo među nama uvijek, možda i neprimijećenih, ali svakako svetih u Božjim očima. I zato ih ove nedjelje slavimo, na njima zahvaljujemo i njihovom se zagovoru preporučujemo. Biti svet je uvijek poziv svakoga kršćanina. I svako naše učinjeno dobro i iskreno izrečena molitva jesu dar i djelo Svetoga Duha koji u nama i po nama uprisutnjuje Kraljevstvo nebesko na zemlji. Svi smo potrebni Svetoga Duha i njegovih darova, i kao pojedinci, i kao zajednica, i ovaj namučeni grad Vuko-

var, i naša Domovina i cijeli svijet. Zato, što budemo vjerniji Duhu Božjemu to ćemo biti svetiji, a s nama i naša okolina i svi oko nas“, poručio je mons. Stipić.

U Vukovaru se mons. Stipić susreo i sa sestrama Reda sv. Bazilija Velikoga (bazilijanke) koje djeluju pri župi. Grkokatolička Župa Krsta Kralja u Vukovaru osnovana je 1962., a gradnja župne crkve počela 1964. te je do 1990. bila potpuno završena. Već sljedeće godine teško je oštećena u ratnom razaranju i okupaciji grada – heroja i cijeloga Podunavlja. Osim u materijalnom stradavanju, župa je imala velike gubitke i u ljudstvu, otprilike 15 % župljana mlađe dobi izgubilo je živote u Domovinskom ratu. Danas ima oko 800 župljana, od kojih su oko 550 praktični vjernici. U župi u kojoj su većina stanovnika podrijetlom Rusini i Ukrajinci, i liturgija se (uz staroslavenski) slavi i na njihovim materinskim jezicima, na kojima se i propovijeda. Rusina je u župi oko 500, a Ukrajinaca oko 300.

Povratkom po mirnoj reintegraciji Podunavlja u Vukovar, već 1996. počela je obnova župne crkve, koja je građevinski potpuno završena, a i unutrašnjost joj je uređena i opremljena. Ima i ikonostas te dva mozaika, u gornjem dijelu oltara Krista Kralja, a u donjem dijelu Posljednje večere. (IKA)

Voditelja Isusovačke službe za izbjeglice o. Tvrtka Baruna naslijedit će o. Stanko Perica

Zagreb, 10. lipnja 2020.

Nakon šest godina službe, o. Tvrtko Barun, SJ krajem srpnja prepušta ulogu ravnatelja Isusovačke službe za izbjeglice – JRS-a u jugoistočnoj Europi subratu o. Stanku Perici, izvijestila je Isusovačka služba za izbjeglice.

O. Barun preuzet će službu ekonoma Hrvatske provincije Družbe Isusove. O. Barun je svojim hrabrim i požrtvovnim radom postao sinonim zagovaranja potreba i prava izbjeglica te primjer služenja najpotrebnijima, beskompromisno se zauzimajući za dostojanstven prihvati i učinkovitu integraciju izbjeglica. Od svojih početaka u Isusovačkoj službi za izbjeglice, koje je obilježila izbjeglička kriza, do danas je kao jedan od najvažnijih dionika sudjelovao u nastajanju sustava integracije u Hrvatskoj, promičući poruke pape Franje kao kršćanske i univerzalne poruke uključenosti, gostoprimstva, dobrodošlice i podrške. Oformio je stručan i raznolik tim djelatnika i brojnih volontera koji danas djeluju kao najprepoznatljivija organizacija u području prihvata, integracije i zagovaranja izbjeglica.

O. Perica, koji se isusovcima pridružio prije deset godina, nakon što je neko vrijeme radio kao pravnik, službu preuzima u vrijeme brojnih aktivnosti koje Isusovačka služba za izbjeglice organizira u povodu Svjetskog dana izbjeglica koji se obilježava 20. lipnja 2020. godine. Kao i svake godine, središnje događanje je tradicionalno molitveno bdjenje, koje će se održati 18. lipnja 2020. godine u 19.00 sati u crkvi sv. Marije na Dolcu u Zagrebu. Bdjenje će predvodi-

ti apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj mons. Giorgio Lingua, uz nazočnost provincijala Hrvatske pokrajine Družbe Isusove o. Dalibora Renića, ravnatelja Isusovačke službe za izbjeglice u jugoistočnoj Europi o. Tvrtka Baruna te budućeg ravnatelja o. Stanka Perice, dok će uime zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića biti nazočan biskupski vikar za pastoral preč. Marko Kovač, uz druge ljude dobre volje.

Ove se godine Isusovačka služba za izbjeglice u bdjenju posvećenom ustrajnosti, snazi, patnjama i nadama milijuna izbjeglica vodi rečenicom iz Poslanice Hebrejima: „Gostoljublja ne zaboravljajte: njime neki, i ne znajući, ugostiše anđele!“ (Heb 13,2), kroz koju se ogleda i misija organizacije, kao i sve poruke pape Franje kojima se potiče na uključenost, kršćansku odgovornost i ljubav prema svakom čovjeku. (IKA)

Sanacija u potresu oštećenog samostana bazilijanki u Zagrebu

Zagreb, 12. lipnja 2020.

U samostanu bazilijanki u Jurjevskoj ulici u Zagrebu u tijeku su radovi na sanaciji oštećenja koja su nastala u potresu. Potres koji je 22. ožujka 2020. godine pogodio zagrebačko područje na samostanu bazilijanki oštetio je dimnjake i zidove. Kamena ograda na prednjoj strani samostana toliko je oštećena u potresu da se iz sigurnosnih razloga morala potpuno ukloniti.

Ovih dana podiže se nova ograda koja će po izgledu u potpunosti odgovarati staroj. U narednom periodu u potpunosti će se sanirati i ostali dijelovi samostanske zgrade koji su oštećeni u potresu. (IKA)

Dodjela diploma đakonima o postignutoj svećeničkoj spremi

Zagreb, 12. lipnja 2020.

Svečanošću dodjele diploma o postignutoj svećeničkoj spremi đakonima u srijedu 10. lipnja 2020. godine u Nadbiskupijskom pastoralnom institutu u Zagrebu završena je još jedna Đakonska pastoralna godina.

Na početku svečanosti okupljene je pozdravio voditelj Đakonske pastoralne godine i ravnatelj Nadbiskupijskog pastoralnog instituta prof. dr. Josip Šimunović koji je kroz prezentaciju predstavio rezultate i tijekom odvijanja ovogodišnje Đakonske pastoralne godine. Istaknuo je da se godina sastoji od tri dijela: odgojno-duhovnog, studijsko-obrazovnog i đakonskog pastoralnog praktikuma koji obuhvaća trideset i jedan tjedan rada na župi za vrijeme kojeg đakoni vode dnevnik rada. Ova Đakonska pastoralna godina bila je posebna, jer je i nju obilježila pandemija koronavirusa COVID-19. Stoga je bilo otkazano duhovno-studijsko putovanje u Bosnu i Hercegovinu, a posljednji studijski tjedan nije bilo moguće fizički održati, pa su đakoni materijale dobili putem interneta. U ime Nadbiskupskog bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu, gdje se odvija odgojno-duhovni dio Đakonske pastoralne godine, nazočne je pozdravio rektor Bogoslovije, mr. Anđelko Košćak, koji je zahvalio svima uključenima u odvijanje programa.

Ove pastoralne godine program je pohađalo 28 đakona, pripravnika za prezbiterat, koji su uspješno prošli zahtjeve programa i stekli potrebnu stručnu spremu za svoju daljnju pastirsku službu. To su petorica đakona Zagrebačke nadbiskupije, jedan Za-

darske nadbiskupije, dvojica Varaždinske biskupije, dvojica Sisačke biskupije, jedan Bjelovarsko-križevačke biskupije, jedan đakon Vojnog ordinarijata, dvojica Mostarsko-duvanjske biskupije, jedan Trebinjsko-mrkanske te pripadnici franjevačkih, salezijanske i dominikanske redovničke zajednice.

U drugom dijelu svečanosti uslijedilo je uručenje diploma i nagrada đakonima koje su zajedno uručivali ravnatelj Instituta i rektor Bogoslovije. U ime svih đakona, đakon Sisačke biskupije Igor Borić okupljene je pozdravio i zahvalio na zajedništvu i spoznajama koje su kroz svoju formaciju primili. (IKA)

Kanonski pohod splitsko-makarskog nadbiskupa Marina Barišića Samostanu svete Klare u Splitu

Split, 13. lipnja 2020.

Splitsko-makarski nadbiskup i metropolit, mons. dr. Marin Barišić, obavio je kanonski pohod samostana splitskih klarisa. Pohod je započeo 2. lipnja 2020. godine, a nakon pohoda samostanu, 4. lipnja 2020. godine započeo je izborni kapitul misom u samostanskoj crkvi, koju je predslavio nadbiskup sa sestrama klarisama.

Pod predsjedanjem mons. dr. Marina Barišića započeo je izborni kapitul na kojem je za opaticu izabrana s. M. Dolores Mandić. Kako je ovo treći mandat s. Dolores, trebalo je tražiti dozvolu za izbor od Kongregacije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života u Rimu. Nakon potvrde izbora od Kongregacije, nadbiskup je 12. lipnja 2020. godine završio izborni kapitul na kojemu je izabrana uprava samo-

stana. Za opaticu je izabrana s. M. Dolores Mandić, časna majka, za zamjenicu s. M. Paula Taslak, a za savjetnice s. M. Klara Bagarić, s. M. Anđela Brumnjak i s. M. Franciska Vukasović.

Samostan sv. Klare u Splitu postoji neprekidno više od sedam stoljeća (712 godina). Trenutno u samostanu živi 20 sestara. Zajednica ima mladih duhovnih zvanja: jedna novakinja i tri sestre s privremenim zavjetima. Samostan sestara klarisa u Splitu uvijek je duhovna oaza grada, mjesto molitve i znak Božje prisutnosti; utočište mnogih koji se svakodnevno preporučuju u molitve i svjedoče o njezinu čudesnom djelovanju. (IKA)

Izabrana nova uprava Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda

Rovinj, 16. lipnja 2020.

Na redovitom 41. kapitulu Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda u Samostanu sv. Franje u Rovinju pod predsjedanjem generalnog vizitatora fra Domagoja Runje, OFM, člana Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja iz Splita, u utorak 16. lipnja 2020. godine izabrana je nova uprava provincije, a za provincijala fra Milan Krišto, OFM.

Nakon brojanja glasačkih listića koji su pristigli od braće iz cijele provincije, te nakon glasanja braće prisutne na Kapitolu, zajednica Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda dobila je novu upravu na čijem će čelu idućih šest godina biti provincijalni ministar fra Milan Krišto, OFM, dok će upravu provincije sljedeće tri godine činiti vikar provincije fra Dragutin Bedeničić te

definitori fra Smiljan Berišić, fra Robert Perišić, fra Krunoslav Kocijan, fra Ratko Radišić, fra Marko Pustišek i fra Danijel Patafta.

„Kapitul je ustanova od najveće važnosti za usmjeravanje života i poslanja braće u provinciji. Kapitul se održava svake tri godine. Zadaća je provincijskog kapitula da ispita sadašnje stanje i djelatnosti braće u provinciji, da traži i predlaže prikladna sredstva za njezin porast i popravak, da raspravlja o novim pothvatima i poslovima veće važnosti te da zajedničkim dogovorom odlučuje i vrši izbore. Kapitul treba biti pravi znak bratskoga zajedništva. On je nadležan istraživati i čuvati baštinu i život provincije, pronalaziti nove putove i sredstva te promicati prilagođenu obnovu, donositi vlastite odredbe, birati upravu te raspravljati o drugim važnijim pitanjima“, objavljeno je na internetskoj stranici Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda. (IKA)

Izložba „Hrvatski sveci i blaženici“ u Šibeniku

Šibenik, 18. lipnja 2020.

U Galeriji „Nikola Tavelić Civitas sacra“ u Šibeniku u četvrtak 18. lipnja 2020. godine otvorena je izložba „Hrvatski sveci i blaženici u našem narodu“ s radovima mlade umjetnice iz Čakovca Eve Vukine. Organizator izložbe je Galerija „Martin Borković“ Nacionalnog svetišta sv. Josipa, koja izložbu namjerava predstaviti u više gradova do kraja 2021. godine. Riječ dobrodošlice uputio je zamjenik voditeljice Galerije Ivan Lukač, izrazivši radost da je upravo ta Galerija po drugi puta na ovaj način „ugostila“ hrvatske svece i blaženike. Otvarajući izložbu, šibenski biskup Tomislav Rogić istaknuo je kako

je to mali događaj velikoga značenja koji označava prvi dan trodnevnice pred veliku proslavu 50. obljetnice kanonizacije sv. Nikole Tavelića.

„Izložba dolazi u pravo vrijeme. Naime, na Teološko-pastoralnom tjednu u siječnju u Zagrebu mnogo svećenika najavljivalo je dolazak na proslavu hodočasnika iz cijele zemlje. No, dogodila se pandemija koronavirusa COVID-19, pa tako hodočasnika iz drugih dijelova Hrvatske neće biti. Ali, tko je došao ‘hodočastiti’? Svi hrvatski sveci i blaženici i sluge Božje. Tako je ova izložba na svoj način njihovo ‘hodočasće’ na našu proslavu“, rekao je biskup Rogić, te posvijestio kako su nam sveci i blaženici izazov za nasljedovanje. Utjecaj u njihov zagovor neka pridonese da se u konačnici barem mrvicu ljubavi i vjernosti iz njihova života preseli i u naše živote i odnose, što će zasigurno donijeti duhovne plodove.

Rektor Nacionalnog svetišta sv. Josipa u Karlovcu, mons. Antun Sente, naglasio je kako je riječ o projektu kojim se kroz umjetnost žele promovirati hrvatski sveci i blaženici. Podsjetio je kako je izložba već treći put u Šibeniku, a u toj Galeriji drugi put. U kratkom osvrtu napomenuo je kako se već dvanaest godina hrvatski sveci i blaženici promiču kroz umjetnost. „Ideja je potekla iz Križevaca, od Udruge za promicanje znamenitih Križevčana dr. Stjepan Kranjčić koja je pronalazila hrvatske umjetnike koji slikaju portrete hrvatskih svetaca i blaženika. Od prije dvije godine brigu oko promocije izložbe vodi Nacionalno svetište sv. Josipa.“

Rektor Nacionalnog svetišta sv. Nikole Tavelića, fra Ivan Bradarić, OFMConv zahvalio je na dolasku izložbe „koja se lijepo

uklopila u neposrednu pripravu za proslavu 50. obljetnice Tavelićeve kanonizacije“. Zahvaljujem Bogu što daje inspiraciju umjetnicima da i danas mogu slikati osobe koje štujemo kao svece i blaženike, rekao je Bradarić, te podsjetio kako u svetištu postoji slika za koju se smatra da je najstarija slika sv. Nikole Tavelića koja je i hodočastila po župama u pripremi jubileja. Izrazio je želju da tako nešto dožive, ako ne sve, ono barem dio slika Eve Vukine.

Osvrt na samu izložbu dao je prof. Stan-ko Špoljarić. Podsjetio je kako je portret kategorija vidljivog, no za umjetnika ono važnije – stanje duše, slojevitost osobe koju je Eva slikarskom vještinom i misaonošću otkrila. „Bolje reći molitvom, jer je za nju umjetnost, pogotovo ona sakralnog ozračja, dijalog s veličajnošću transcendentnog.“ Naglasio je kako za tu mladu umjetnicu hrvatski sveci imaju posebno mjesto i to kako oni iz dalekih vremena tako i oni koji su bili naši suvremenici. Vukina ih je uz osebnju interpretaciju portretnog uprisutnila i ulogom u Crkvi, atributima, pa i ambijentom u kojem su djelovali. Potka joj je realistična, no vrlo brzo slikarskom energijom prerasta do ekspresionističkih impulsa sa sačuvanom zbiljom osobe prožetom svjetlom duhovnog, rekao je Špoljarić, te ukazao kako se na toj izložbi upoznaje stvaralaštvo autorice kroz tri slikarska postupka, tj. slike na platnu, akvarel i crteže.

„Ostvarenja Eve Vukine jasni su putokazi u slijedu kazaljki, od svijeta prema vječnosti, djela osmijeha unutarnje ljepote, slika koje putuju, dolaze nam, tražeći svoje hodočasnike, pokazujući preko poniznosti i uzvišenja uz svece staze u hodu od otuđenja do utočišta. Ta ideja za nju je i kušnja i

stvarnost, preobrazba ljudska i umjetnička motiva, s otvorenošću bez zadržke nadahnuću.“ Na kraju je podsjetio kako su tijekom dvanaest godina na umjetnički način predstavljanja hrvatskih svetaca i blaženika pomogla da se današnjem čovjeku približe ne samo oni poznati već i oni za koje smo jedva i čuli. Tako tom izložbom sveci zapravo „hodočaste“ nama, „dolaze nam da ih shvatimo, razumijemo, poštujemo, da molitva koja je upućena njima ostvari punu sadržajnost“.

Kratko se okupljenima obratila i sama autorica, zahvaljujući na prilici predstavljanja radova. Istaknula je važnost molitve koja treba pratiti svaki rad, pa tako i njezin. „Moje slike su molitva. Zahvalna sam na daru, da mogu prikazati portrete ljudi koji su u našem narodu učinili velika čuda. Cilj mi je bio pokazati koliko su oni živi i prisutni među nama.“ Otvorenje izložbe pjevanjem su obogatili Pivači sv. Jakova. Izložba ostaje otvorena do 10. rujna. (IKA)

Slavlje sestara Presvetog Srca Isusova u Rijeci

Rijeka, 19. lipnja 2020.

Sestre Družbe Presvetog Srca Isusova u Rijeci, jedine autohtone riječke redovničke zajednice, blagdan svojeg titulara proslavile su 19. lipnja 2020. godine u kući matici na Drenovi. Euharistijsko slavlje predvodio je rektor riječkog bogoslovnog sjemeništa mr. sc. Mario Gerić, a riječi pozdrava na početku mise uputila je vrhovna predstojnica Družbe i postulatorica kauze za proglašenje blaženom službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić s. Dobroslava Mlakić, SCJ. Zahvalila je predvoditelju misnog slavlja kao i mnogobrojnim svećenicima koji su

sudjelovali u proslavi središnjeg blagdana te riječke Družbe. Podsjetila je svećenike i prisutne da je taj blagdan ujedno i Dan posvete svećenika.

Rekao je to i mr. sc. Gerić u propovijedi: „Želimo ovaj dan prepoznati kao ljubav koja spašava, kao ljubav koja je stalno prisutna i koja ovaj svijet čini drugačijim.“ Propovjednik je pojasnio okupljenima kako se svetkovinom Presvetog Srca Isusova slavi Božja ljubav prema čovjeku i svijetu. „U tom probodenom Presvetom Srcu vidljivo je kolika je ljubav kojom Bog ljubi čovjeka i želi ga spasiti. Ta objava ljubavi nije usmjeren samo svakom pojedinom čovjeku, nego spašavajući pojedince Bog stvara narod. To je svima nama poziv na zajedništvo“, rekao je mr. sc. Gerić.

Primjer za to kako iz osobnog odgovora na Božju ljubav ostvariti zajedništvo Crkve jest utemeljiteljica Družbe, Marija Krucifiksa Kozulić. „Ona je, nadahnuta primjerom Gospodina, oko sebe okupila zajednicu, a njezino poslanje sestre Presvetog Srca Isusova i danas nasljeđuju. Ta je zajednica konkretizacija Božje ljubavi i spasenja. To je ljubav koja može spasiti svijet“, rekao je propovjednik. Na kraju mise održana je pobožnost klanjanja Presvetom Oltarskom Sakramentu. (IKA)

Središnju proslavu svetkovine Srca Isusovog u Zagrebu predvodio nuncij Giorgio Lingua

Zagreb, 19. lipnja 2020.

Središnju svečanu proslavu svetkovine Srca Isusova u istoimenoj zagrebačkoj župi, koju vode oci isusovci, predvodio je u petak navečer 19. lipnja 2020. godine apostolski

nuncij u Republici Hrvatskoj mons. Giorgio Lingua. Euharistija – kojoj je prethodila pobožnost pred Presvetim Oltarskim Sakramentom – slavljenja je u dvorištu bazilike Srca Isusova.

Nuncij Giorgio Lingua je odmah u uvodu propovijedi izrazio bol što se Svetkovina Srca Isusova ne može proslaviti u svetištu, kao prethodnih godina, već u dvorištu ranjene bazilike, a ta rana je posebno bolno pogodila one koji se tu desetljećima okupljaju oko Isusova Srca. No, ta nas nevolja nije udaljila od Isusa – nastavio je nuncij – naprotiv, na nov način dolazimo pred otajstvo Božje ljubavi koja se očitovala i očituje preko Isusovog probodenog Srca. Svoje misli propovjednik je usmjerio i prema jedinoj stradaloj osobi tog kobnog 22. ožujka 2020. godine, srednjoškolci Anamariji, koja je upravo u ovoj zagrebačkoj župi – kako se izrazio – „naučila voljeti Isusa i koju je Isus želio kao svoju zaručnicu uzevši je prerano iz zagrljaja njenih voljenih“.

U kontekstu govora o svetkovini Srca Isusova, ističu se riječi mons. Lingue da Isus na mržnju i izdaju odgovara ljubavlju, vjernošću savezu koji je Bog sklopio s Noom i obnovio više puta tijekom povijesti spasenja, a Isusovo probodeno Srce obnova je tog „saveza ljubavi“ između Boga i njegovog naroda. „Znamo da je Isus dragovoljno uzeo na sebe taj strašan i sramotan kraj. Doživio je izdaju, nepravednu osudu, smrt na križu i tako dao zadovoljštinu za naše grijehе. Ali i pokazao dokle idu ljubav i poslušnost Očevoj volji.“ Napomenuo je i da Isus nije došao samo kako bi nam govorio o Bogu i otkrio nam Njegovo lice, već da je došao jer smo bili grešnici kako bi uzeo na sebe naše

grijehе, a on je naše bolesti ponio, „naše je boli na se uzeo“, citirao je nuncij proroka Izaiju.

Provincijal Hrvatske pokrajine Družbe Isusove, p. Dalibor Renić, SJ na početku svete mise, pozdravljajući apostolskog nuncija, podsjetio je da pobožnost Srcu Isusovu nije pobožnost poput svih drugih. Ona je prava duhovnost usvajanja vrlina Isusa Krista, njegovih osjećaja prema svijetu i prema bližnjemu, rekli bismo ono prema čemu smjera svaka duhovnost. „Među dvanaest velikih obećanja Presvetog Srca Isusova vjernicima“ – podsjetio je – „jest i ono obećanje da će sve koji štuju Presveto Srce Isusovo, Gospodin utješiti u njihovim nevoljama i obilato blagosloviti njihove pothvate. Nakon nedavnog potresa, koji je teško materijalno ranio grad i našu Baziliku i duhovno pogodio mnoge njegove stanovnike, molimo danas upravo za to dvoje: za kršćanski duh nepokolebljivosti u nevoljama i ustrajnosti u obnovi. Svaki križ ima smisao i to baš u Isusovu, ljubavlju ranjenom Srcu“, rekao je provincijal nakon čega su se, u ime vjernika te donjogradske zagrebačke župe, nunciju kratko obratile i dvije djevojčice u narodnim nošnjama te mu darovale buket cvijeća.

Inače, usred mise započeo je jak pljusak i kiša je padala neprestano do samog kraja, pa je vjernicima – jer su ostali pod strehama i u ulazima Isusovačke rezidencije – apostolski nuncij na kraju i zahvalio na ustrajnosti. (IKA)

Doživotni zavjeti s. Rafaela Jozić

Đakovo, 20. lipnja 2020.

Nasljedovati Krista zaručnika u ovoj evanđeoskoj obitelji i ustrajati do smrti - riječi su koje je 20. lipnja u samostanskoj crkvi Presvetoga Srca Isusova u Đakovu, polažući Doživotne zavjete, izgovorila sestra Rafaela Jozić, tijekom misnoga slavlja koje je predvodio mons. Ivan Ćurić, pomoćni biskup đakovačko-osječki, u konceleciji s dekanom KBF-a u Đakovu, mons. dr. Vlatkom Dugalićem, profesorima KBF-a u Đakovu i voditeljem duhovnih vježbi, o. Nikolom Stankovićem, SJ. Sestra Rafaela Jozić svoju doživotnu odluku za Krista, u Družbi Milosrdnih sestara sv. Križa, izrekla je pred provincijalnom poglavaricom, s. Valerijom Široki, u nazočnosti svojih susestara, svojih roditelja i rodbine, kao i okupljenih vjernika.

Obraćajući se u propovijedi prisutnima, mons. Ćurić ustvrdio je da često najveće stvarnosti i najdublje istine izričemo najkraćim rečenicama, zapravo najjednostavnijim riječima. Tu je jednostavnost i blizinu povezo sa spomendanom Marijina Bezgrješnoga Srca i s dan prije proslavljenom svetkovinom Presvetoga Srca Isusova. „Shvaćajući u duhu evanđelja, u Srcu Isusovu, cijelo Kristovo otajstvo, cjelokupnost njegove osobe, prepoznamo Božjega Sina, beskrajnu ljubav, nestvorenu mudrost, počelo stvaranja, spasenja i posvećenja. Kad gledamo vjerom i kad srcem razmatramo otajstvo Kristova Srca, zapravo se nalazimo pred otajstvom Božje istine, njegova života, a i njegovih djela. U Isusovu Srcu objavljuje nam se živi Bog, onaj koji vrši i ostvaruje za nas djelo spasenja. On nije neki daleki, nego on je *S nama Bog*.“

Propovjednik je nastavio, navodeći misli svetoga pape Ivana Pavla II.: „U probode-nom Srcu Isusovu mi promatramo Isusovu bratsku ljubav prema ljudima koje je on do kraja ljubio. U isto vrijeme u njemu su od-bljesci Majčina Srca. Njegova ljubav plodno je natopila njezino srce da se pod njim začne, raste i razvije utjelovljeno Spasiteljevo Srce. Najprije ga je ona zakrilila i primila svojim spremnim i iskrenim odgovorom Bogu. Najprije nam je ona pokazala koliko je važna otvorenost srca.“ Zaključnu misao - da nas redovničko slavlje današnjih zavjeta usmjerava prema srcima: Kristovu Srcu, preko Marijina Srca do naših srdaca koja odgovaraju na Božji plan djela ljubavi - povezo je s rečenicom, koju je s. Rafaela izabrala kao geslo svojega života: *A povrh svega ljubav!* (s. Nada Martinković)

Predstavljeno prigodno izdanje poštanske marke s likom sv. Nikole Tavelića

Šibenik, 20. lipnja 2020.

U klaustu Samostana sv. Frane u Šibeniku, u subotu 20. lipnja 2020. godine predstavljeno je prigodno izdanje poštanske marke s likom sv. Nikole Tavelića u izdanju Hrvatske pošte. U ime Hrvatske pošte okupljenima se obratila Vlatka Duilo, voditeljica mreže poštanskih ureda Šibensko-kninske županije. „Hrvatska pošta pridružila se proslavi jubileja na sebi svojstven način. Od jučer je u opticaju prigodna poštanska marka s motivom prvog hrvatskog sveca – Nikole Tavelića“, rekla je Duilo te naglasila kako je marku dizajnirala Arijana Noršić, a otisnuta je u 100 000 primjeraka. Izdanje prati i prigodna omotnica prvoga dana. Podsjetila

je kako kroz filateliju svaka država promiče određene kulturološke, civilizacijske i povijesne vrijednosti koje smatra važnim.

„Filatelija njeguje baštinu povezivanja i očuvanja kulturnih i civilizacijskih ostvarenja koja redovito bilježimo na prigodnim markama. Poštanske marke dimenzijama su mali predmeti, ali njihova je povijesno-dokumentacijska uloga velika. Hrvatska pošta izdavanjem poštanskih maraka održava ulogu autentičnog svjedoka vremena, jer pomno bilježi sva društvena zbivanja. Na markama se ističu mnogi znanstveni, sportski i kulturni događaji koji su za Hrvatsku posebno važni, a često prikazuju prirodne ljepote Hrvatske ili važne osobe iz naše povijesti, ali i sadašnjosti“, rekla je Vlatka Duilo te podsjetila kako će ova poštanska marka izdana u povodu 50. obljetnice kanonizacije sv. Nikole Tavelića ostati trajni svjedok ovoga važnog događaja. „Sv. Nikola Tavelić na pismima će obići cijelu Hrvatsku, te 600 godina nakon njegovog mučeništva sve nas podsjetiti na sjevremensku poruku evanđelja“, kazala je Vlatka Duilo, voditeljica mreže ureda Hrvatske pošte Šibensko-kninske županije. Rektor Nacionalnog svetišta sv. Nikole Tavelića, fra Ivan Bradarić, OFMConv zahvalio je Hrvatskoj pošti koja je prepoznala važnost prvoga sveca.

U ovoj prigodi, predsjednik Filatelističkog društva u Šibeniku Petar Čičin-Šain podsjetio je kako je 1970. godine o kanonizaciji sv. Nikole Tavelića objavljena prigodna dopisnica i dva prigodna žiga, jer je u to vrijeme bilo nemoguće izdati marku s vjerskim motivima. Jedan žig nosi datum same kanonizacije, a drugi datum prve proslave u Šibeniku. Autor tih žigova bio je Mate Milišić, tadašnji tajnik Društva. Društvo je

tri desetljeća kasnije izdalo dopisnicu i žig u čast Nikole Tavelića na prijedlog biskupijskog ordinarijata, a autor je bio član Društva Dražen Kalodera. Uz ovu proslavu, prigodni žig izradio je tajnik Društva Petar Alfirević. Čičin-Šain je podsjetio kako hrvatski filatelisti izlažu na mnogim međunarodnim izložbama, te je izrazio nadu da će se na njima naći i ova marka. (IKA)

U Šibenik stigao kip sv. Nikole Tavelića

Šibenik, 20. lipnja 2020.

Djelo akademskog kipara Vida Vučaka, kip sv. Nikole Tavelića, u Šibenik je dopremljeno u subotu 20. lipnja 2020. godine u prijedpodnevnim satima, a postavljeno malo prije podne. Nazočan je bio i šibenski biskup Tomislav Rogić, koji je rado podijelio prvi dojam. „Providnost je htjela da budem slučajno tu kad je došao kip sv. Nikole Tavelića, i tome se iskreno veselim, kao i da upoznam autora. Prvi dojam vatre, križa i Nikolina svjedočanstva ovaj kip doista uprisutnje, te poziva i na križ i na žrtvu.“

Rektor Nacionalnoga svetišta sv. Nikole Tavelića, fra Ivan Bradarić, OFMConv, koji je pomagao u skidanju kipa s kamiona i postavljanju na postolje, nije krio zadovoljstvo realizacijom projekta proslave jubileja, čiji je dio i postavljanje svečeva kipa u Jeruzalemu. Sveti Nikola Tavelić iz rodnoga Šibenika s proslave odlazi u Jeruzalem na mjesto mučeničke smrti. Na taj način Hrvati uzvraćaju svojemu sunarodnjaku na toj divnoj žrtvi i svjedočanstvu koje je dao, a ova gesta spomenika ostat će sjećanje na to, rekao je Bradarić.

Postavljanje kipa u Šibeniku bila je prigoda upoznati i autora, akademskog kipara Vida Vučaka. Govoreći o inicijativi, istaknuo je kako ga je inicijator projekta fra Tomislav Glavnik odveo u Svetu zemlju te mu pokazao lokaciju gdje bi kip trebao biti postavljen. „Nakon što sam vidio lokaciju, odlučio sam se za ovu kompoziciju. Sv. Nikola u jednoj ruci drži križ, a drugom pokazuje na taj križ i govori: uime tog križa se živi, a ako treba i umire. Vatra u njegovu habitu je simbol njegova mučeništva. Na taj način je zaokružena poruka koju on nama šalje i danas“, istaknuo je Vučak. (IKA)

Dokumentarni film HRT-a: Nikola Tavelić – 50 godina svetosti

Zagreb, 21. lipnja 2020.

Hrvatska je televizija u nedjelju 21. lipnja u 21.10 sati na Prvom programu prikazala pedesetdvominutni dokumentarni film „Nikola Tavelić – 50 godina svetosti“. Nikolino štovanje do izražaja dolazi 1889., nakon što ga je blaženim proglasio papa Lav XIII. O čovjeku iz vremena davnog i danas svjedoče: Šibenik, u kojem je rođen nakon godine 1340., Samostan franjevaca konventualaca sv. Frane s istoimenom crkvom koja je Nikolino nacionalno svetište i samostanski muzej koji čuva svečeve sandale. Nadalje, svjedoči zemlja bosanska u kojoj je prvi službeno proglašeni hrvatski svetac dvanaest godina djelovao kao misionar te Jeruzalem u kojem je 14. studenoga 1391. godine s trojicom subrača, iz Francuske i Italije, mučenički umro za Krista. Proglašenjem svetim u bazilici sv. Petra 21. lipnja 1970. godine, papa Pavao VI. u nazočnosti velikoga mnoštva iz Hrvatske i di-

jaspore stavio je Nikolu Tavelića pred vjernike kao zadatak da ga prihvate, štiju i da mu se mole.

Dokumentarni film sniman je u Zagrebu, u Župi sv. Nikole Tavelića na Kustošiji i u crkvi sv. Antuna i franjevačkom samostanu na Svetom Duhu, u Šibeniku, u Nacionalnom svetištu i u samostanu u kojem je boravio, u Bosni i Hercegovini, te u Svetoj zemlji, s naglaskom na Jeruzalem. Snimljena je bogata arhivska građa, a zahvaljujući nositelju autorskih prava, „Kršćanskoj sadašnjosti“, uvršteni su i ulomci iz filma kanonizacije u Rimu 1970. godine. U dokumentarnom filmu sudjeluje vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić, šibenski biskup Tomislav Rogić, rektor Svetišta fra Ivan Bradarić, OFMConv, redovnici četiriju franjevačkih provincija, jedna redovnica i vjernici laici. Scenarist i urednik je Neno Kužina, redatelj Davor Borić Bubi, direktor fotografije Dražen Lipka, a montažerka Davora Feller. (IKA)

Proslavljena pedeseta obljetnica kanonizacije Nikole Tavelića

Šibenik, 21. lipnja 2020.

Pedeseta obljetnica kanonizacije Nikole Tavelića proslavljena je u nedjelju 21. lipnja 2020. godine u Šibeniku misnim slavljem koje je na Trgu Ivana Gorana Kovačića uz svečevo Nacionalno svetište predvodio apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj mons. Giorgio Lingua.

Slavlje je počelo procesijom iz katedrale sv. Jakova u kojoj su uz svećenike i biskupe sudjelovali vjernici u narodnim nošnjama, predstavnici župa i udruga sa svojim barjacija te katolički skauti.

U uvodnom djelu slavlja sve je pozdravio biskup Rogić, istaknuvši kako i danas vjernici u životu svetog Nikole Tavelića iščitavaju poziv na svetost. „Sveti Nikola Tavelić živio je i umro za Krista jer je vjerovao u vječni život s Bogom. Žarko je želio ostvariti poziv na svetost i nebesko blaženstvo. Njegov primjer neka svakom vjerniku osvjetli životni cilj: vječnost u Bogu. To danas molimo ovom svetom misom za svaku vjerničku dušu, čitav naš narod i cijelu Crkvu po svem svijetu“, kazao je biskup Rogić.

Nuncij Lingua u homiliji je istaknuo kako Isus poziva svoje učenike da se ne boje ljudi, štoviše poziva ih da njeguju strah Božji. Ponavlja to tri puta, u različitim nijansama. „Mogu nas također i nepravедno optužiti, lažno svjedočiti protiv nas, ali: ‘Ne bojte se’, sve će jednog dana doći na vidjelo, iako katkada tek nakon naše smrti. Ponekad ne možemo dokazati svoju nevinost i lažne optužbe protiv nas: no ‘jednog dana’ sve će biti jasno. Ako ne prije, sigurno onda kada dođemo pred Milosrdnog Oca koji sve zna i o sve vidi, koji će otkriti svu istinu o nama i o drugima“, kazao je nuncij.

Osvrnuo se i na aktualni društveni trenutak u svijetu. „U ovom trenutku želio bih vas pozvati da usmjerimo svoje misli na sve one koji trpe posljedice lažnih optužbi, na sve one koji su nepravедno osuđeni – a ima ih mnogo! – kao i na sve one koji su osuđeni na kaznu nerazmjernu krivici koju su počinili, a posebno na sve one koji su bez regularnog suđenja izgubili svoje živote. Tako zvane *fake news*, odnosno lažne vijesti, tako se jednostavno proizvode i šire i mogu lako diskreditirati i najpoštenije osobe. Ali Isus nas poziva da se borimo protiv lažnih vijesti šireći *good news*, odnosno dobre vijesti. U

stvari, nakon što je rekao: ‘Ne bojte se ljudi, jer ništa nije skriveno što se neće otkriti ni tajno što se neće saznati’, dodaje: ‘Naprotiv, sve što u tami rekoste, na svjetlu će se čuti; i što ste po skrovištima u uho šaptali, propovijedat će se po krovovima.’ Ova rečenica je poziv na hrabrost naviještanja dobrih vijesti s krovova. U nama i oko nas ima toliko dobrih i lijepih stvari koje možemo podijeliti s drugima. Mržnja se može širiti nevjerojatnom brzinom, laž je često nemoguće zaustaviti. Sveti Franjo Saleški klevete uspoređuje s punom vrećom perja bačenog s vrha zvonika koje je nemoguće pokupiti. Evo zašto Isus od nas traži da širimo dobro, da vičemo s krovova čak i one sitne dobre stvari koje nam govore na uho, kao da su tajna“, poručio je apostolski nuncij.

Nuncij je napomenuo kako smo prije nekoliko tjedana bili svjedoci bolne smrti, prikazivane tisuću i tisuću puta na našim televizijama, siromašnog Afroamerikanca Georgea Floyd-a kojeg je policajac nemilosrdno ugušio. Bili smo prestravljeni eksplozijom nasilja koje je uslijedilo nakon njegove smrti. Televizije, novine i mrežne stranice već danima na naslovnice stavljaju ovaj tužan prizor. „Neki misli da se tako bore za pravdu i pokazuju poštovanje prema žrtvi. Ne. Sam brat siromašnog Georgea mudro je izjavio: ‘Nasilje neće oživjeti mog brata. Molimo vas, prosvjedujte drugačije, mirno.’, i pozvao je ljude da izgovore dobro poznati slogan: ‘Mir na lijevo, pravda na desno’.“

Nuncij Lingua naglasio je kako je širenje dobra najbolji lijek za zaustavljanje zla. „Možda mi ne možemo sami promijeniti svijet, ali možemo pozitivno utjecati na našu najbližu okolinu, i tako, da se slikovito izrazimo, metar po metar stići do

nakraj svijeta. Ako je istina da nasilje rađa novim nasiljem, ljubav rađa novu ljubav. U svijetu ima puno 'blata', okruženi smo lošim vijestima, slikama ratova i nasilja. No, u tom metežu ima i puno bisera. Zašto ih ne bismo potražili? Kanonizacija sv. Nikole Tavelića prije pedeset godina bio je izvanredan događaj za cijeli hrvatski narod, kako u domovini, tako i u dijaspori. Pitamo se gdje je danas sveti Nikola!? Gdje svijetli njegova svjetlost? Odgovor nije težak. On je i dalje prisutan u rodnom mjestu, Krešimirovu gradu. Tu je njegovo svetište. Tu se odvijaju razne aktivnosti i pobožnosti, ali ne samo tu. Izdaju se knjige i bilteni. I ova današnja svečanost, koja je imala svoju pripravu posebno po župama Šibenske biskupije, govori da je sveti Nikola Tavelić, prvi hrvatski svečano proglašeni svetac, još uvijek živ i prisutan u Crkvi u Hrvatskoj kao svjedok vjere sve do mučeništva, koji može i dalje biti primjer života koji je u potpunosti predan Kristu. Prigodom ove svečane proslave pedesetgodišnjice kanonizacije zamolimo ga da štiti ovaj grad, čuva našu vjeru, da ostanemo vjerni vjeri otaca koji su sagradili ovaj grad na čvrstoj 'stijeni', a to je Isus Krist: isti jučer, danas i sutra", zaključio je homiliju apostolski nuncij.

Sveto misno slavlje završilo je blagoslovom kipa sv. Nikole Tavelića koji će biti postavljen na svečev blagdan, 14. studenoga ove jubilarne godine u parku uz dvoranu Posljednje večere na Sionu u Jeruzalemu, gdje se i danas nalazi samostan u kojem je sv. Nikola živio za vrijeme svoga boravka u Svetoj zemlji. Kip je blagoslovio biskup Rogić. Prigodno se obratio i rektor nacionalnog svetišta svetog Nikole Tavelića fra Ivan Bradarić, OFMConv. Nunciju Lingui daro-

vao je simboličan poklon – šibensku kapu. Zahvalio je svima koji su pridonijeli organizaciji slavlja. Posebno je zahvalio biskupu Tomislavu Rogiću i njegovim prethodnicima koji su u Nikoli Taveliću prepoznavali put svetosti. (IKA)

Relikvije sv. Romualda nakon 10 st. u Samostanu sv. Mihovila nad Limom

Vrsar, 22. lipnja 2020.

Prigodom dolaska moći sv. Romualda u Samostan sv. Mihovila nad Limom, mons. Dražen Kutleša, biskup porečki i pulski predslavio je u nedjelju 21. lipnja 2020. godine svečanu misu.

Nakon gotovo deset stoljeća, zalaganjem vlč. Lina Zohila dobivene su relikvije svetog utemeljitelja koje su u nedjelju nakon svečvog spomendana svečano unijete u samostansku crkvu.

Nakon svečane procesije, porečki i pulski ordinarij mons. Dražen Kutleša unio je svečeve relikvije u samostansku crkvu gdje su u prigodnom relikvijaru tijekom mise bile izložene uz svečevu sliku. Nakon misnoga slavlja održano je predstavljanje monografije „Crkve i crkvice Sutlovreštine i okolice“ autora vlč. Josipa Kalčića. Svečanost je završena molitvom sv. Romualdu koju su svi okupljeni primili na prigodnim sličicama.

Sveti Romuald rođen je u Raveni u Italiji u 10. stoljeću. S dvadeset godina položio je zavjete prema Pravilu sv. Benedikta u Samostanu sv. Apolinara u Classi. Bio je redovnik duboke kontemplacije i istinski čovjek Crkve: živio je pustinjačkim životom i aktivno se bavio problemima Crkve svojega vremena. Završio je svoj zemaljski hod

u Valdicastru, nedaleko od Ancone u Italiji, 19. lipnja 1027. godine, kada se i slavi njegov spomendan.

Najznačajniji od mnogih samostana koje je utemeljio je Camaldoli, pustinjački samostan, od kojeg dolazi ime Reda kamaldolijanaca po Pravilima sv. Benedikta. Krajem prve polovice 10. stoljeća utemeljio je Samostan sv. Mihovila nad Limom u Kloštru. (IKA/HRK)

Orguljaški koncert u franjevačkom samostanu u Slavonskom Brodu

Slavonski Brod, 22. lipnja 2020.

U nedjelju 21. lipnja 2020. godine, Franjevački samostan u Slavonskom Brodu darovao je slavonskobrodskim ljubiteljima glazbe i 31. brodskom glazbenom ljetu orguljaški koncert u povodu Svjetskog dana glazbe, u znak dugogodišnje uspješne suradnje s Kazališno-koncertnom dvoranom Ivane Brlić-Mažuranić, organizatorom Brodskog glazbenog ljeta koja programe klasične glazbe većim dijelom ostvaruje upravo u crkvi Presvetoga Trojstva.

Time je obilježena i deseta obljetnica kolaudacije obnovljenih orgulja koje su u ovoj crkvi izgrađene prije 182 godine, koja je upriličena također u sklopu Brodskog glazbenog ljeta sada već davnog 11. srpnja 2010. godine. Ovom prilikom Orguljašku večer priredila su dvojica uglednih hrvatskih virtuoza na orguljama, Pavao Mašić i Ante Knešaurek, obojica studenti prof. Marija Penzara, s kojim su danas kolege na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Šezdesetak ljubitelja klasične glazbe uživalo je tako ponovno u zvucima brodskih orgulja u uvjetima „no-

vog normalnog“, pridržavajući se epidemioloških mjera.

Program je otvorio Mašić svirajući *Capriccio* za odlazak ljubljenoga brata Johanna Sebatijana Bacha i *Capriccio sopra il Cucù* Johanna Kaspera Kerlla. S Bachom je nastao i Knešaurek izvodeći preludij na koral *Nun komm, der Heiden Heiland* BWV 659 te *Toccatu i fugu u d-molu*, BWV 565. Slijedili su sv. Franjo Asiški: *propovijed pticama* Franza Liszta i *Toccatu* Miroslava Grđana u virtuosnoj izvedbi P. Mašića te *Melodia*, op. 129. br. 4. Maxa Regera u izvedbi A. Knešaureka, koji je koncert završio onim po čemu je najpoznatiji, improvizacijom koja je oduševila prisutne slušatelje. Zahvalu uglednim glazbenicima uputio je na kraju domaćin fra Klaudio Milohanović, gvardijan. (IKA)

Fr. Slavko Slišković novoizabrani provincijal hrvatskih dominikanaca

Zagreb, 23. lipnja 2020.

Hrvatska dominikanska provincija Navještenja Blažene Djevice Marije objavila je kako je fr. Gerard Francisco III. Timoner, 88. učitelj Red propovjednika, u utorak 23. lipnja 2020. godine potvrdio fr. Slavka Sliškovića za novog provincijala.

Provincijska skupština, koja je započela svoj rad u Bolu na Braču, skup je izabranih predstavnika dominikanskih samostana iz Provincije i dok traje vrhovno je tijelo hrvatskih dominikanaca. Novu upravu, uz Provincijala, sačinjavaju novoizabrani definitori: Anto Bobaš, Tomislav Kraljević, Kristijan Dragan Raič, Zvonko Džankić, Mihael Mario Tolj i Ivan Marija Tomić.

Slavko Slišković rođen je 16. siječnja 1975. godine. Prve zavjete u Redu propovjednika položio je 16. rujna 1995. godine, a za svećenika Hrvatske dominikanske provincije zaređen je 16. srpnja 2000. godine. Teologiju je magistrirao na Sveučilištu u Fribourgu (Švicarska) 2000. godine, i doktorirao je povijest na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu 2005. Od 2000. godine predaje crkvenu povijest na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu.

Pročelnik je Katedre crkvene povijesti KBF-a Sveučilišta u Zagrebu. Obnašao je službu priora Samostana Kraljice sv. Krunice u Zagrebu. Godine 2016. izabran je za provincijala za razdoblje od 2016. do 2020., a od 2017. dopredsjednik je Hrvatske redovničke konferencije.

S današnjim izborom fr. Slavko Slišković započinje svoj drugi mandat, za razdoblje od 2020. do 2024., objavljeno je na stranici Dominikanci. (IKA)

U Kaštel Starom proslavljena 100. obljetnica rođenja sluga Božjega fra Ivana Perana

Kaštel Stari, 25. lipnja 2020.

Svečanim euharistijskim slavljem koje je na svetkovinu Rođenja sv. Ivana Krstitelja, u srijedu 24. lipnja 2020. godine, u Župi Ivana Krstitelja – Kaštel Stari predvodio splitsko-makarski nadbiskup mons. dr. Marin Barišić, proslavljena je 100. obljetnica rođenja sluga Božjega fra Ivana Perana.

U uvodnom dijelu homilije mons. dr. Barišić upoznao je vjernike s fra Ivanovom biografijom. „Sluga Božji fra Ivan Peran rođen je u Kaštel Starom 1920. godine. Imao je tri sestre i bio je najstarije dijete u obitelji

oca Ivana i majke Nediljke. Na krštenju je dobio ime Srećko, po svom djedu. Njegov otac je bio trgovac i želio je da on nastavi njegov posao. No, Srećko je osjećao duhovni poziv u čemu mu je obitelj bila podrška. Najprije želi otići u dominikansko sjemenište, ali ga oni odbijaju jer je sin jedinac. Na poticaj župnika šalje zamolbu franjevačkom samostanu na Poljudu, u kojoj prešućuje da je sin jedinac, te biva primljen.

Godinu novicijata započinje 1936. godine u samostanu na Košljunu te 1937. godine polaže prve redovničke zavjete, uzevši redovničko ime Ivan.“ Nadbiskup je istaknuo „da je Srećko izabrao ime Ivan iz poštovanja prema ocu i jer je bio određen duhovnošću svoje župne zajednice koja je posvećena Ivanu Krstitelju. Za svećenika je zaređen 1943. godine, a 1946. godine odlazi u Ljubljanu služiti vojni rok. U vojsci je zbog svoje vjere i svećeništva lažno optužen kao neprijatelj države. On nije bio niti državni neprijatelj niti rušitelj komunističkog sustava. Bio je svećenik koji je pošteno, odgovorno i savjesno vršio svoje poslanje. Prilikom lažnog optuživanja pozivao se na Ustav, po kojem je vjera bila slobodna, ali su ga zbog toga ismijavali. Konačno, optužili su ga na smrtnu kaznu strijeljanjem, a prilikom ispitivanja podnosio je različite dugotrajne torture“, nastavio je nadbiskup i zatim pročitao fra Ivanov tekst koji je napisan dok je iščekivao smrtnu presudu.

„Ovaj tekst nam govori da je fra Ivan, bez obzira na sve nepravde, bio spreman svima oprostiti i umrijeti za Krista“, poručio je i dodao „kako je želio ostati na životu samo da bi ljudima bio ‘odsjev Božji’, posrednik Kristove radosne vijesti. Vojni sud u Beogradu je promijenio presudu, a fra Ivan

je osuđen na pet godina robije i tri godine gubitka građanskih prava. Iako je tijekom te robije nailazio na različita moralna podmetanja i maltretiranja, fra Ivan nije posustajao. Još je jače svijetlio u tami oko sebe, konstatirao je mons. dr. Barišić te rekao „da je fra Ivan nakon svega što je u životu prošao ostao vedar i veseo redovnik koji je cijeli život živio u dijalogu s Bogom. Osim što je obogatio našu kulturnu i glazbenu baštinu djelima poput ‘Peranove mise’ koju poznaje cijela Domovina, fra Ivan nas je naučio kako treba strpljivo podnositi nepravdu usmjeravajući pogled na Krista – na Onoga koji je također na ljudskom sudištu izgubio parnicu“, zaključio je.

Na kraju mise župnik don Franko Prnjak zahvalio je nadbiskupu na dolasku i ohrabrujućim riječima. Zatim je održan kratki recital temeljen na fra Ivanovim proznim tekstovima, stihovima i skladbama. Tekstove su čitali tajnica Postupka Renata Jukić i vicepostulator fra Bernardin Škunca, a pjevao je solist splitskog HNK-a Špiro Boban.

Postupak za proglašenje svetim fra Ivana Perana pokrenut je u travnju 2011. godine te se vodi u Nadbiskupskom ordinarijatu u Splitu pod predsjedanjem nadbiskupa Barišića, uz rad njegova delegata mons. Josipa Delića i komisije od dvanaest članova. Također, postupak se odvija i preko „Vicepostulature slugе Božjega fra Ivana Perana“ u franjevačkom samostanu na Poljudu.

Molitva za beatifikaciju slugе Božjega fra Ivana Perana: „Svevišnji, Svemogući, Gospodine dobri, naš nebeski Oče, sluga Tvoj fra Ivan Peran u žaru vjere, posve nevini, podnio je osudu na smrt strijeljanjem, spreman da s Kristom pođe i u smrt. Nakon pomilovanja i održane zatvorske kazne,

otvoren darovima Duha Svetoga, ostavio je trag svetog i radosnog življenja u svojim redovničkim i svećeničkim dužnostima. Udo stoj se, Svevišnji Oče, slugu svojega Ivana proslaviti sjajem blaženika Crkve, a nama udijeli da slijedeći njegov primjer budemo radosni svjedoci evanđelja Krista Tvoga. Po istom Kristu Gospodinu našem. Amen.“ (IKA)

Novi franjevački provincijal posjetio požeškoga biskupa

Požega, 25. lipnja 2020.

U Biskupskom domu u Požegi 25. lipnja 2020. biskup Antun Škvorčević primio je fra Milana Krištu, OFM, nedavno izabranog provincijala Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda u Zagrebu.

Premda mu je već čestitao na izboru prošle nedjelje kad je kao župnik Župe Duha Svetoga u Požegi sudjelovao na slavlju svete potvrde u Požeškom Brestovcu, biskup je izrazio radost što je za časnu službu provincijala izabran franjevac rodnom i službom iz Požeške biskupije, te mu je uputio najbolje želje i obećao trajnu molitvenu potporu u njegovu novom i odgovornom poslanju. Zahvalio je provincijalu na dosadašnjem doprinosu koji je dao u Požeškoj biskupiji kao gvardijan i župnik u Požegi te u službi povjerenika za Bogu posvećene osobe.

Razgovarali su o više pitanja povezanih sa službom provincijala, te razmotrili nekoliko tema iz djelovanja franjevaca zagrebačke provincije u Požeškoj biskupiji, među ostalim i s obzirom na njihovu ugrađenost u mjesnu Crkvu, duhovnost sestara klarisa u Požegi te prisutnost u Katoličkoj osnovnoj školi i Katoličkoj klasičnoj gimnaziji u

Virovitici. Dotaknuli su se i pitanja župa u kojima djeluju pojedinačni franjevački svećenici te potrebe da oni žive u zajednici. Razgovarali su i o novom svećeničkom rasporedu u župama, koji će nakon kapitula idućeg mjeseca srpnja obuhvatiti i franjevačku braću na službi u Požeškoj biskupiji. (IKA)

Osnovana molitvena mreža „Hrvata svega svijeta“

Zagreb, 26. lipnja 2020.

Tijekom dvanaeste istovremene krunice „Hrvata svega svijeta“ u subotu 27. lipnja 2020. godine s početkom u 14.00 sati, predstavljen je novi projekt – molitvena mreža „Hrvata svega svijeta“. Inače, online molitvenu inicijativu krunice „Hrvata svega svijeta“ pokrenuo je otac Ivan Ike Mandurić. Prva istovremena krunica „Hrvata svega svijeta“ molila se 4. travnja 2020. godine. Otac Ike Mandurić najavio je osnivanje molitvene mreže „Hrvata svega svijeta“ putem svoje službene Facebook stranice: „To ćemo učiniti ove subote, za vrijeme istovremene krunice Hrvata svega svijeta, nakon čega ćemo joj svi moći pristupiti. Cilj ove mreže je stvoriti uvjete za što sveprisutniju i što sveumreženiju molitvu Hrvata diljem svijeta, kako bi ujedinenije, ustrajnije i sve angažiranije molili za našu Domovinu i sve potrebe našega naroda“, napisao je otac Ivan Mandurić. „Otvorimo svoja srca Božjoj ljubavi. Oraspoložimo se za sve milosti koje Bog pripravlja.“, zaključuje otac Ike Mandurić. (IKA)

Devetnica Gospi Fatimskoj za hrvatski narod i Domovinu

Zagreb, 26. lipnja – 4. srpnja 2020.

Pokret krunice za obraćenje i mir, na čelu s fra Smiljanom Draganom Kožulom, pozvao je na molitvu devetnice za hrvatski narod i Domovinu. Devetnica u čast Gospi Fatimskoj molila se devet dana prije parlamentarnih izbora u Republici Hrvatskoj, od 26. lipnja do 4. srpnja 2020. godine, a mogla se pratiti putem radija i interneta. (IKA)

Nadbiskup Barišić za prezbitere zaredio osmoricu đakona

Split, 27. lipnja 2020.

Splitsko-makarski nadbiskup i metropolit mons. dr. Marin Barišić u subotu 27. lipnja 2020. godine u crkvi Gospe od Zdravlja u Splitu predvodio je svečano euharistijsko slavlje za vrijeme kojega je za prezbitere zareadio osam đakona. Na naslov Splitsko-makarske nadbiskupije zaređeni su don Ivan Odrlić, don Nikola Šakić, don Mirko Šakić i don Slavko Volarević, a na naslov Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Ivo Rastočić, fra Slaven Čeko, fra Filip Čogelja i fra Željko Štrbac.

„Današnje ređenje nalikuje na ređenja u podzemnim Crkvama. Koronavirus COVID-19 nas je prisilio na ograničen broj ljudi i na skućeni prostor, ali vjerujem da su srca naših ređenika otvorena i cjelovito predana Gospodinu“, rekao je nadbiskup Barišić uvodeći u misno slavlje, uputivši pozdrave provincijalu Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Marku Mrši, generalnom vikaru Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Miroslavu Vidovi-

ću, pastoralnom vikaru Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Nediljku Anti Ančiću, odgojiteljima rednika, nazočnim svećenicima i bogoslovima, redovnicima, obiteljima rednika te svim vjernicima koji su ređenje pratili preko YouTube kanala Splitsko-makarske nadbiskupije.

Govoreći u prigodnoj homiliji o dostojnosti kandidata za prezbiterat, mons. dr. Barišić je istaknuo „da ljudsko mišljenje o tome nije dovoljno jer mi ne poznajemo srca kandidata u potpunosti“. „Kroz današnje Evanđelje Gospodin govori da ne može biti Njegov učenik onaj tko više voli oca ili majku od Njega te nas podučava da je dostojan onaj tko prihvaća svoj križ i ide za Njim. Mi trebamo ljubiti svoje roditelje, ali Gospodin treba biti na prvom mjestu jer je On punina ljubavi“, nastavio je i dodao „da nas Gospodin poznaje te zna kako svojim snagama ne možemo postati dostojni“. „Koliko god molili, postili ili živjeli asketskim načinom života, bez Božje milosti i pomoći nismo sposobni za primanje Njegova dara, nismo Ga dostojni“, ustvrdio je nadbiskup. Pojasnio je i „da Gospodin intervenira u naš život od krštenja po kojem postajemo dionici Njegove muke, smrti i uskrsnuća“ te kazao: „Od samoga krštenja nas prati Njegova riječ iz koje izvire naša dostojnost. Gospodin nas posiljuje i čini djecom Božjom, što je očitovanje Njegove ljubavi te znak našega dostojanstva. Potrebno je dopustiti Njegovu ljubavi da nas zahvati jer nismo gospodari svoga života. Darovani smo ovom svijetu i jedino ako se predamo Njemu, postajemo po Njegovom križu sposobni za život.“ „Draga mladosti, Gospodin vas želi učiniti znakom svoje ljubavi u ovome svijetu. Kako biste to postali, trebate se otvoriti Njegovoj

riječi. Ako se povežete s njom, ona će postati vaša hrana, svjetlo i snaga. Vjerujući Riječi postajete sposobni za izgradnju Crkve i društva. Ovaj svijet vas treba jer treba Boga. On je onaj koji nadilazi sva bogatstva i bez kojega ostajemo siromašni. Vi ste Njegovi svjedoci, svjedoci najvećeg bogatstva kojeg čovjek može imati. Zbog toga vam želim da grijehu kažete zbogom kako biste bili s Bogom te tako postali blagoslov sredinama u kojima budete djelovali. Neka vam u tome pomogne zagovor Blažene Djevice Marije, majke svih svećenika“, zaključio je.

Nakon homilije uslijedio je središnji čin ređenja, polaganje ruku i posvetna molitva, čin koji je tumačio vicerektor Centralnoga bogoslovnog sjemeništa u Splitu don Ivan Urlić. U nastavku euharistijskog slavlja mlado misnici su se pridružili nadbiskupu za stolom Gospodnjim. Nakon popričesne molitve, okupljenima se obratio provincijal Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Marko Mrše. Zahvalio je nadbiskupu Barišiću što je predvodio misno slavlje u kojem je za svećenike zaredio četiri redovnička kandidata. Obraćajući se mladomisnicima, rekao je: „Isus je rekao jednu vrlo znakovitu rečenicu: Tko ustraje do konca taj će se spasiti. Siguran sam da ste je tijekom teološkog studija iz predmeta Sveto Pismo detaljno studirali i dobro upamtili, shvatili i prihvatili. Neka vam ona bude svakodnevno životno opredjeljenje. Ustrajte, braćo, na započetom putu, ostvarite sreću i mir kroz življenje svećeničkog i redovničkog zvanja koje ste odabrali. Budite podrška i svjedocanstvo drugima i na sličan način će vam, siguran sam, biti uzvraćeno. Biti revan, biti dobar, biti ustrajan u dobru, ne može biti nezamijećeno i sakriveno.“ Misno slavlje,

koje je pjesmom uvećao župni mješoviti zbor pod ravnanjem maestra fra Stipice Grgata, završeno je himnom „Tebe, Boga hvalimo“. (IKA)

Nuncij Lingua u Stepinčevu Karmelu

Brezovica, 28. lipnja 2020.

Apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj nadbiskup Giorgio Lingua, u pratnji tajnika Apostolske nuncijature Janusza Stanisława Blachowiaka i dviju sestara milosrdnica koje rade u Nuncijaturi, s. M. Laure Tuba i s. Božidare Valjak posjetio je, na uoćnicu Petrova, u nedjelju 28. lipnja 2020. godine, prvi puta, Stepinčev Karmel u Brezovici. Sestre su nuncija srdačno dočekale u svojoj klauzuri pjesmom sv. Ivana Pavla II.: „Krist na žalu“, a tajnik Janusz pjevao ju je s njima na poljskom.

Nakon molitve u sestrarskom koru, srdačan susret nastavio se u klauzuri samostana, gdje je časna majka Ilijana Terezija Cvetnić predstavila nunciju i prisutnima zajednicu i upoznala ih s njezinom poviješću, posebno s njezinim počecima u koje je svoj pečat duboko utisnuo njezin utemeljitelj, ondašnji zagrebački nadbiskup dr. Alojzije Stepinac. Nuncij se zanimao za prve sestre, a osobito za blaženog Alojzija Stepinca. Pitao je između ostalog i ovo: „Je li živa koja od sestara koje su ga poznavale?“ Osobno mu se predstavila svaka sestra, od kojih nijedna nije blaženika osobno poznavala, a on se srdačno zahvalio sestrama za molitve i rekao im da je u Hrvatskoj osjetio snagu molitve i da je bio iznenađen kako je lijepo prihvaćen u Hrvatskoj. U vedrom i prijateljskom susretu primijetio je da ga sestre svojom radošću podsjećaju na karmelićanke na Kubi, gdje je

bio apostolski vizitator; često ih je posjećivao, a one su bile uvijek radosne. Zaključio je da je radost plod molitve i druženja s Isusom, te života u Božjoj prisutnosti.

Na susretu se nuncij prisjetio svojih najdražih svetaca i svoga puta do svećeništva. Sv. Franjo Saleški, sv. Augustin i sv. Katarina Sijenska najdraži su mu sveci na kojima se nadahnjuje i čijoj se pomoći utječe. Kao predškolsko dijete prvi svetac koji mu je prirastao srcu bio je sv. Tarzicije, pa sv. Dominik Savio, čije je knjige prve čitao, još kao predškolac. Njegov otac se svake večeri molio sv. Maloj Tereziji: „Sv. Terezijo od Djeteta Isusa, o našim potrebama razmišljaj ti.“ Svećenički poziv niknuo je u njegovoj dobroj katoličkoj obitelji. Vidio je da roditelji žive ono što vjeruju. Još prije škole, želio je biti svećenik. Kad je krenuo u školu, učitelj ga je pitao: „Što će biti kad odrasteš?“ On mu je odgovorio: „Svećenik.“ I tako nekoliko puta, a djeca su mu se rugala. S 11 godina ulazi u sjemenište, godine su mu duge, polako odrasta i pita se: „Što Gospodin od njega želi? Je li njegova želja i Božja želja?“ Duhovnik mu pomaže u tim kriznim godinama i đakon Giorgio Lingua doznaje pred svećeničko ređenje da mu je majka čitav život molila da joj jedan sin bude svećenik, jer je ona željela biti časna sestra. „Bog ima za svakoga od nas svoj plan“, posvjedočio je nuncij.

Prijateljski susret završio je preporukom u molitve, izmjenom darova, fotografiranjem, Domjanićevom pjesmom „Fala“, uz nuncijev blagoslov i srdačan pozdrav. (IKA)

Franjevac trećoredac Jerko Penava, TOR proslavio zlatni svećenički jubilej

Zagreb, 28. lipnja 2020.

Fra Jerko Penava, franjevac trećoredac, član Samostana sv. Franje Ksaverskoga u Zagrebu, proslavio je u nedjelju 28. lipnja 2020. godine svoj zlatni svećenički jubilej. Prigodnu homiliju, polazeći od nedjeljnog Evanđelja, održao je slavljenikov rođak fra Petar Grubišić, TOR, župnik u Ogulinu. „Tko ne uzme svoga križa i ne pođe za mnom, nije mene dostojan.“ Nadovezujući se na te riječi iz Evanđelja po Mateju, fra Petar je podsjetio da mu je fra Jerko bio propovjednik na mladoj misi stavljajući mu na srce upravo poruku na tragu tih riječi. „Nema života bez križa. Može čovjek od njega bježati koliko god hoće, ali ne može pobjeći.“

„Naš je današnji zlatomisnik fra Jerko“, nastavio je propovjednik u uvodnom dijelu homilije, „ostao vjeran ovim Isusovim riječima cijeli svoj redovnički i svećenički život. (...) Tolike je duše približio Bogu dijeleći sveta sakramentalna otajstva, dajući različite savjete i upute tražiteljima duhovne okrepje. A da ne spominjemo tolike molitve koje je, za razne duše i u raznim prigodama upućivao Svemogućem Bogu. Ovim slavljem želimo ponajprije zahvaliti Bogu za jedan vjerno življen redovnički i svećenički život i istodobno ga moliti da fra Jerka još podrži svojom snagom da služi njemu i njegovu narodu. Zahvaljujemo i fra Jerku na lijepom jubileju i na svemu što je učinio tolikim dušama, kao i nama fratrima u Provinciji, djelujući posebno kao odgojitelj mladih redovnika.“

Na završetku slavlja, fra Ivan Paponja, TOR, zahvalivši Bogu za jubilarno slavlje zahvalio je svim koncelebrantima i nazočnima te posebno, u ime Provincije, zlatomisniku, podsjećajući na njegovo djelovanje u Provinciji, Crkvi i Župi sv. Franje Ksaverskog. „Fra Jerko se u našoj Provinciji istaknuo jednostavnim životom služeći odano Crkvi i svojoj redovničkoj zajednici: djelovao je u župnom pastoralu, bio odgojitelj u novicijatu, pučki misionar i propovjednik, kapelan u domu za starije osobe; posebno se isticao kao revni i brižljivi ispovjednik i duhovni vođa, što se očituje i sada u ovoj župi. Pamte ga i nazivaju, tražeći savjete, naši vjernici iz svih mjesta u kojima je djelovao – Zadra, Ogulina, Krka, Splita. Naša mu Provincija zahvaljuje za sve dobro koje je činio i moli za njegovo zdravlje, da ga Bog podrži kako bi još, u svojim mogućnostima, mogao pomoći u ovoj župi, posebno u službi ispovjednika.“

Svečana euharistija slavljena je na Kalvariji ispred župne i samostanske crkve sv. Franje Ksaverskoga, koja se ne može koristiti zbog oštećenja u potresu prije tri mjeseca. S fra Jerkom misu su slavili: provincijalni poglavar fra Ivo Martinović, gvardijan, župnik i provincijski vikar fra Ivan Paponja, propovjednik fra Petar Grubišić, samostanski vikar fra Zvonimir Brusač, mladomisnik fra Mirko Mišković, gvardijan Samostana sv. Franje u Odri fra Branko Lovrić te braća fra Rafael Lukarić iz Odre i fra Marko Neretljak iz Splita. Na euharistijskom slavlju uz župljane je sudjelovala fra Jerkova rodbina te njegovi prijatelji i poznanici. Pjevanje je predvodio župni pjevački zbor u suradnji sa Zvonimirom Palićem, Josipom Čulumovićem i Terezijom Glasnović. Nakon mise,

ispred crkve bio je domjenak za rodbinu, župljane i prijatelje, a zatim svečani objed u samostanu, na kojem su se pridružila i druga braća redovnici iz samostana u Odri.

Provincijalni poglavar, fra Ivo Martinović, TOR u svojoj je čestitci podsjetio na fra Jerkov životni put, od školovanja u Posuškom Gradcu, Zadru i Zagrebu preko djelovanja u župnom pastoralu i redovničkom odgoju do raznih oblika pastoralno-duhovnog djelovanja za njegova življenja u samostanima u Ogulinu, Krku, Splitu i Zagrebu. Istaknuvši da su njegov život i djelovanje bili obilježeni „molitvom, predanošću Bogu, služenjem u svetim sakramentima i ljubavlju prema ljudim“, čestitao mu je jubilej i u ime Provincije zahvalio za sve što je učinio za Boga, Provinciju i Božji narod. (IKA)

Nova uprava Provincije Božje providnosti Družbe Kćeri Božje ljubavi

Granešina, 29. lipnja 2020.

Provincija Božje providnosti Družbe Kćeri Božje ljubavi od 25. do 27. lipnja 2020. godine u Duhovnom centru u Granešini slavila je svoj redoviti XX. provincijalni kapitul o temi „Zajedno hodimo u Božjoj providnosti“. Tijekom kapitula promišljalo se i razgovaralo o temama važnima za život Provincije te se u sestrinskoj i molitvenoj atmosferi došlo do odluka i smjernica za život i djelovanje u sljedeće četiri godine.

Posljednji dan Kapitula, u subotu 27. lipnja 2020. godine, izabrano je i novo provincijalno vijeće od četiri savjetnice koje će pomagati s. Gordani Igrec, provincijalnoj glavarici, koju je s. Maria Dulce Adams, vrhovna glavarica, imenovala na tu službu

bu još četiri godine. Provincijalnu upravu sada čine provincijalna glavarica s. Gordana Igrec, FDC, prva provincijalna savjetnica i zamjenica provincijalne glavarice s. Ankica Juranović, druga provincijalna savjetnica s. M. Jeronima Juroš, FDC, treća provincijalna savjetnica s. M. Elizabeta Ćosić, FDC i četvrta provincijalna savjetnica s. M. Leopoldina Đurić, FDC. (IKA)

Svećenici salezijanci proslavili pedesetu godišnjicu svećeničkog ređenja

Zagreb, 29. lipnja 2020.

Mjesec lipanj bio je mjesec osobitog Božjeg blagoslova za Salezijansku provinciju. Dvojica mlade braće, don Ivan Veriga i don Pavao Špoljar, zaređeni su za prezbitere, a druga dvojica, Tomislav Lukač i Marijan Zovak, za đakone. Devetorici kandidata prihvaćene su molbe za ulazak u novicijat u rujnu.

Salezijanci don Alojz Jurak, don Antun Palić, don Marijan Rodić, don Mihael Rodić, don Josip Stepan i velečasni Pavao Crnjac, koji je zajedno s njima zaređen, proslavili su u ponedjeljak 29. lipnja 2020. godine na svetkovinu svetog Petra i Pavla pedesetu godišnjicu svećeničkog ređenja u crkvi Svete Mati slobode na zagrebačkom Jarunu. Misno slavlje predslavio je don Mihael Rodić uz koncelebraciju ostalih zlatomisnika. Prisutan nije mogao biti don Antun Palić koji je zbog zdravstvenih razloga zlatnu misu proslavio u zajednici Klanjateljica Krvi Kristove u Ivanečkom Vrhovcu gdje vrši službu dušobrižnika. Uz slavljenike koncelebrirali su mnogi salezijanci predvođeni provincijalom don Tihomirom Šutalom koji je u

homiliji govorio o svećeništvu i tragu koji su slavljenici utisnuli na svom svećeničkom putu. Slavlje je uveličala brojna rodbina i prijatelji zlatomisnika. Misi su nazočili bogoslovi Hrvatske salezijanske provincije i vjernici koji su također željeli Bogu zahvaliti i čestitati svojim salezijancima.

U lipnju su svi salezijanski bogoslovi pristigli u domovinu. Radi epidemioloških mjera, neko su vrijeme proveli u zajednici na Plitvicama, a nakon toga su s provincijalom don Tihomirom bili na Postirama gdje su im se pridružili i bogoslovi koji trenutno obavljaju svoju pedagošku praksu ili asistenciju, tako da ih je bilo sveukupno 26. Nedostajala su dvojica bogoslova koji su bili spriječeni doći zbog ranije preuzetih obveza. Nakon posjeta svojim obiteljima, bogoslovi će biti raspoređeni po zajednicama u provinciji do povratka na studij. Krajem kolovoza salezijanska zajednica slavit će obnovu zavjeta te doživotne zavjete trojice bogoslova: Sanjina Jurića, Marka Majića Mazula i Josipa Tafre.

I na kraju, ono što posebno ohrabruje jest vijest da u salezijansku odgojnu zajednicu u Podsusedu na jesen ulazi desetak mladića koji osjećaju da ih Gospodin poziva u „salezijanski vinograd“. (don Milan Ivančević/IKA)

Nova uprava Hrvatske karmelske provincije svetog oca Josipa

Zagreb, 29. lipnja 2020.

Provincijalni kapitul Hrvatske karmelske provincije svetog oca Josipa, na kojem se svake tri godine, među ostalim, bira i nova uprava Provincije, održao se od 29. lipnja do 3. srpnja 2020. godine u Duhovnom

centru sv. Ivana od Križa pri Karmelskom samostanu Majke Božje Remetske u Zagrebu (Remete).

Kapitul je izabrao novu provincijalnu upravu i nove samostanske poglavare. O. Dario od Božje Dobrote (Tokić) izabran je za provincijala, o. Anto od Djeteta Isusa (Knežević) za prvog savjetnika, o. Ivan od Božanskog Milosrđa (Živković) za drugog savjetnika, o. Nikola od sv. Obitelji i Male Terezije (Grizelj) za trećeg savjetnika i o. Tiho od Kraljice Mira (Radan) za četvrtog savjetnika.

Prior u Somboru je o. Bernardin od Kraljice svete Krunice (Viszmeg), prior u Remetama o. Stjepan od Duha Svetoga (Vidak), prior u Splitu o. Branko (Zečić), prior u Krku o. Ivan od Majke Božje Bistričke (Podgorelec), prior na Buškom jezeru o. Jakov od Ljubavi (Kuharić), prior u Sofiji o. Joan od Križa i Milosrđa Božjeg (Viktor Franz Hadziev) i prior u Rimu o. Ervin od Bezgrešnog Srca Marijina (Ukušić).

Za pratitelja (socius) provincijala na sljedećem Generalnom kapitolu izabran je o. Vinko od Bezgrešnog Srca Marijina (Mamić), a za zamjenika pratitelja izabran je o. Srećko od Blažene Djevice Marije (Rimac). Nakon izbornog dijela Kapitul je nastavio s radom baveći se sadržajima i temama relevantnim za život i djelovanje Provincije. (IKA)

„Poruke sv. Nikole Tavelića, našeg sugrađanina“

Šibenik, 30. lipnja 2020.

Izdavačka kuća „Teovizija“ u sunakladništvu samostana „Sv. Franjo Asiški“ franjevača trećoredaca glagoljaša u Krku objavila je

knjižicu „Poruke sv. Nikole Tavelića ‘našeg sugrađanina’“. Riječ je o pet propovijedi koje je o svečevu blagdanu od 1991. do 1995. godine izrekao tadašnji šibenski biskup Srećko Badurina. Izdanje je uredio Antun Badurina. U jubileju proslave 50 godina od kanonizacije sv. Nikole Tavelića, Šibenčani, a i svi drugi imaju priliku ponovno produbiti svečevu poruku kroz riječi biskupa Srećka Badurine koje je izrekao u ratnim godinama (1991. – 1995).

U predgovoru, krčki biskup Ivica Petanjak naglašava kako se u tim propovijedima, odnosno kako ih priređivač naziva, porukama, „zrcale misli i srce samog biskupa Srećka, koji svetom Nikoli Taveliću prilazi kao Hrvatu, šibenskom sugrađaninu, redovniku franjevcu i svećeniku, a nadasve kao kršćaninu i mučeniku koji je svojim kršćanskim uvjerenjem i herojskom hrabrošću sve do mučeništva proslavio Boga, ali i sebe i sve one kojima je na bilo koji način pripadao po narodu, rodu, gradu, zvanju i pozivu“. Biskup daje osvrt na svaku od propovijedi, te šalje poruku čitatelju: „Pročitat ćeš ove poruke u jednom dahu, i poželjet ćeš ih opet čitati i prečitavati, i makar su odaslane u točno određeno vrijeme i u određenim okolnostima, vrijede za sva vremena i za svakog čovjeka, kao što to vrijedi Kristovo evanđelje koje je sjevremensko i koje duboko proživljeno prožima svaku od ovih poruka.“

Kao svojevrsni uvod, u „Pismu vjernicima u povodu 600. obljetnice mučeničke smrti sv. Nikole Tavelića“ biskup Srećko 5. studenoga 1991. piše: „Svetog mučenika častimo krvlju obliveni. Tko je mogao zamisliti takav program za njegov Jubilej!“ Na to se pismo nastavlja prva propovijed o svečevu

blagdanu, 14. studenoga 1991., u kojoj biskup u svetištu sv. Nikole u Šibeniku između ostaloga upozorava: „Čini se da se opet uspostavlja jedno sudište. Sudi se istini.“ Ta je propovijed simbolično naslovljena „Svjedočiti istinu“. Druga propovijed, „Tko će optužiti izabranike Božje“, izrečena je dvije godine kasnije na istome mjestu, i biskup u njoj u duhu evanđelja podsjeća kako je „nositi svoj križ svaki dan, uzimati ga iznovice svaki dan, suprotno od trčati samo za ugodnim, postaviti kao pravilo života užitak, lagodnost, bez obzira na moralnost, na poštenje, na smislenost“. „Prisno prijateljstvo s Kristom“ naslov je treće propovijedi od 14. studenoga 1994., u kojoj biskup ukazuje na Isusove riječi „Vi ste moji prijatelji“, te naglašava kako je to „nešto sasvim osobno, sasvim intimno“.

Iz 1995. godine u knjizi su dvije propovijedi. U prvoj, na sam blagdan sv. Nikole u šibenskome svetištu, propovijed je naslovljena „Širenje i sužavanje vjere“. Posebno je progovorio o Nikolinoj revnosti za širenje vjere, te „poslušnosti i vjernosti učitelju Isusu Kristu i tom vjerovjesničkom pozivu koji je primio i koji je slijedio“. Posljednju iz niza poruka, „Gubitnik može postati dobitnik“, biskup Badurina je izrekao 19. studenoga na proslavi sv. Nikole Tavelića u Lišanima, pokraj srušenog svetišta sv. Nikole Tavelića, ispred zapaljene župne kuće. Govoreći o ratnim stradanjima, biskup je upitao može li gubitak biti dobitak? „Gubitak se pretvara u dobitak ako nas sve to stradanje ne rastavi od ljubavi Kristove, ako to prihvatimo kao i sveti mučenik Nikola Tavelić, kao način na koji se potvrđuje i učvršćuje vjernost prema Kristu; ako to nosimo u sebi kao odgovor na poziv Kristov: ‘Hoće li tko za mnom, neka

se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom' (Mt 16,24)". (IKA)

Mladomisnici dijecezanci kod bosonogih karmelićanki u Brezovici

Brezovica, 30. lipnja 2020.

Zagrebački, varaždinski i bjelovarsko-križevački mladomisnici, u pratnji svojih duhovnika preč. Vlade Razuma i vlč. mr. Andrije Miličevića, hodočastili su, na svoj način, 30. lipnja Gospi Karmelskoj i Bosonogim karmelićankama u Brezovici. Nastavili su tradiciju prijašnjih generacija mladomisnika koji su redovito nakon svećeničkog ređenja dolazili u Karmel i zahvalili Majci Božjoj na daru svećeništva, a sestrama na molitveno-duhovnoj pratnji.

Tu zahvalu posvjedočili su i euharistijskim slavljem koje je predvodio mladomisnik Marko Dominić iz Župe bl. Alojzije Stepinac, Trnjanska Savica u Zagrebu. Uz njega su suslavili vlč. Marko Nimac iz Župe Blagovijest Naviještenja Gospodinova, Vrbanj, Zagreb, vlč. Tomislav Medić iz Župe Isusova uskrsnuća, Sesvetski Kraljevac, vlč. Branimir Jagodić iz Župe blaženi Alojzije Stepinac, Duga Resa, vlč. Ivan Koretić iz Župe sv. Brcko, Kalnik, Bjelovarsko-križevačka biskupija, vlč. Filip Jakupec iz Župe sv. Vid, Pitomača, Varaždinska biskupija, vlč. Lovro Biškup iz Župe sv. Vid, Varaždin, Varaždinska biskupija, koji je i propovijedao, te duhovnik bogoslova preč. Vlado Razum i asistent duhovnika vlč. mr. Andrija Miličević, uz ministrante i čitače Tomislava Skendera i Leu i Luku Balaško.

Homiliju je mladomisnik Biškup počeo mislima iz ulomka Matejeva evanđelja: „A on je spavao. Oni pristupiše i probudiše ga

govoreći: 'Gospodine, spasi, pogibosmo!' Kaže im: 'Što ste plašljivi, malovjerni?' Tada ustade i zaprijeti vjetrovima i moru te nasta velika utiha'" (Mt 8,24–26). Istaknuo je da se onaj koji ima pravog prijatelja ne boji jer ima potpuno povjerenje u njega i zna da mu prijatelj želi samo najbolje i da će mu on pomoći u svim životnim situacijama. Takav prijatelj je Isus. No, apostoli su pali na ispit, jer su se više plašili oluje i mora, nego što su imali povjerenja u Isusa. U nastavku homilije mladomisnik je govorio o dva božanska svojstva: Bog je tajanstven i Bog je beskrajn. Obzirom na tajanstvenost, Bog neizmjerljivo ljubi čovjeka, uvijek je s njim, a objavljuje se samo kad je potrebno, tajanstveno. Sva Božja djela i sva stvorenja govore bez riječi o beskraju Božje ljubavi. „Svaka travka, svaki cvijet se klanja i pokorava Gospodinu, zato ne budimo nevjerni, nego vjerni“ poručio je propovjednik.

Pjevanje su predvodile karmelićanke pod ravnanjem s. Bonite Kovačić. Misno je slavlje završilo zajedničkim i pojedinačnim mladomisničkim blagoslovom, zahvalom za molitve i preporukom u daljnje molitve vlč. Miličevića, uz pjesmu „Zdravo Djevo“ i prijateljskim druženjem u govornici. (IKA)

Molitve i pobožnosti sv. Nikoli Taveliću

Šibenik, 30. lipnja 2020.

Hrvatsko nacionalno svetište sv. Nikole Tavelića u Šibeniku 2016. godine objavilo je „Molitvenik štovatelja svetog Nikole Tavelića“, a uoči jubileja 2020. godine i manje izdanje „Molitve i pobožnosti: Sv. Nikola Tavelić, prvi hrvatski kanonizirani svetac“.

„Molitvenik štovatelja svetog Nikole Tavelića“ donosi redovite svakodnevne molitve te molitve hrvatskim svecima i blaženicima, kao i pobožnost drugim svecima dragim hrvatskome narodu. Poseban dio posvećen je pobožnosti sv. Nikoli Taveliću.

„Molitve i pobožnosti: Sv. Nikola Tavelić, prvi hrvatski kanonizirani svetac“ osim molitve Večernje, donosi krunicu sv. Nikoli Taveliću, potom litanije, „Sedam zaziva po zagovoru svetog Nikole“ te, naposljetku, molitvu sv. Nikoli. Drugi dio molitvenika sadrži osam pjesama u čast sv. Nikoli. Tu je i nekoliko euharistijskih, kao i marijanskih pjesama. Na kraju vjernici na desetak stranica mogu upoznati život sv. Nikole Tavelića prema opširnijem životopisu „Mučenik iz Krešimirova grada“ iz pera Yvesa Ivonidesa. Izdanje je ilustrirano fotografijama crkve Sv. Frane, tj. Nacionalnog svetišta sv. Nikole Tavelića u Šibeniku. (IKA)

Prvi dan devetnice bl. Mariji Propetoga Petković

Blato, 30. lipnja 2020.

Ovogodišnja devetodnevna priprava za blagdan bl. Marije Propetog Isusa Petković u blaženičinu rodnom mjestu Blatu na Korčuli posebna je zbog više razloga. Svaki dan devetnice ima određenu nakanu te je tako prvi dan bio Dan molitve za nezaposlene i one u financijskim poteškoćama. Posebnost je i mjesto odvijanja devetnice, koje je ove godine, zbog pandemije koronavirusa COVID-19, prostor ispred župne crkve Svih svetih, Plokata, gdje se svakog dana devetnice odvijala pobožnost i euharistijsko slavlje. Krunicu su predmolila djeca, ovogodišnji

prvopričesnici, koji su svojim pjevanjem uzveličali euharistijsko slavlje.

Predvoditelj slavlja, župnik župe Svih svetih u Blatu don Željko Kovačević u svojoj je homiliji naglasio da se nalazimo u velikoj milosnoj godini s dva velika jubileja: 100. godina od utemeljenja Družbe Kćeri Milosrđa Trećega samostanskog reda sv. Franje i 225. obljetnici otkad su donesene relikvije sv. Vincence mučenice u Blato. Dvije velike žene.

Don Željko je naglasio da je „Marija Petković shvatila Božju milost i predala se Božjem milosrđu da bude posvećena Bogu i njegovoj Providnosti, da se brine za ljude u nevoljama siromaštva i bijede. Kad ljudi pokušavaju pronaći svoje životno ostvarenje, oni traže sebe, očekuju da im djeca postanu netko i nešto, ne pitajući se je li to u skladu s Božjom voljom, s onim što Bog želi od svakog čovjeka. Jesam li ostvaren čovjek, je li moj život, moj poziv, ono što Bog očekuje od mene? U traženju svoga smisla i sigurnosti trebamo tražiti i dopustiti da nam Bog progovori. Svoju sigurnost trebamo staviti u Božje ruke, u Providnost. Koliko ja imam povjerenja u Boga i vjere da on vodi moj životni put i da mi može i želi pomoći? Kod blaženice možemo vidjeti njezino povjerenje u Božju providnost. Nije sigurnost stavljala u bogatstvo svoga oca Antuna, veleposjednika onoga doba. Njezino je nastojanje bilo nadahnuto od Boga, ali ona trenutke nejasnoća i nesigurnosti stavlja u Božju providnost. S takvim povjerenjem dobiva i pokaznicu od pape Pija XII. kojem se obratila za pomoć kad im je to zatrebalo. Svatko se od nas treba zapitati: Kakva je moja vjera? Moje osluškivanje Božjega poziva? Živimo u vremenu punom nepoznanica. Dubinska

vjera se rađa u susretu s Bogom koji će omogućiti da shvatim koliko sam ljubljen kada se budem dijelio od ovoga života. Bog želi da se svatko od nas osjeti voljenim od njega. On nam daje sve, ali najviše ljubavi. Marija Propetoga je hodila u vjeri, obraćajući se svome nebeskom Ocu kojega je neizmjereno voljela, komu se redovito molila s povjerenjem, kao dijete. Neka svatko od nas bude dijete koje se obraća svome nebeskom Ocu, kojega tražimo da nam bude pomoć kad nam je teško, kad su nam pomršeni svi putovi. Gospodine, sad mi pomози i daruj mi svoga svjetla, svoje ljubavi da budem tvoje dijete zauvijek.“

Molitvu vjernika izrekli su prvopričesnici, a u nju su bili uključeni oni u teškoćama zbog nezaposlenosti i manjka materijalnih sredstava. Euharistijsko je slavlje zaključeno blagoslovom s moćnikom bl. Marije Propetoga. (IKA)

Koncertna večer u atriju franjevačkog samostana na zagrebačkom Svetom Duhu

Zagreb, 30. lipnja 2020.

U atriju samostana Svetoga Duha u Zagrebu, u utorak 30. lipnja 2020. godine održan je koncert „Moj Zagreb, tak imam te rad!“. Riječ je o koncertnoj večeri u okviru Festivala glazbe Zagreb na kojem su nastupili djevojački zbor „Zvezdice“ i komorni zbor „Ivan Filipović“.

Riječ dobrodošlice publici uputio je župnik Župe sv. Antuna Padovanskoga fra Roko Bedalov, OFMConv. On je posebno podsjetio kako ovaj samostan od samog početka djelovanja prije stotinjak godina ima tradiciju organiziranja raznih kulturnih sa-

držaja, pa je i ovaj, iako u posebnim uvjetima pandemije koronavirusa COVID-19, jedan od njih. „Zvezdice“ su pod ravnanjem Zdravka Šljivca i solistica Magdalene Baćanek i Karle Filet izvele sakralna i klasična djela raznih skladatelja (Stevan Stojanović Mokranjac, Wolfgang Amadeus Mozart, Franz Schubert).

Zbor „Ivan Filipović“ pod ravnanjem Gorana Jerkovića na repertoaru je imao i djela domaćih i inozemnih skladatelja (Kristina Vasiliauskaite, Morten Lauridsen, Ola Gjeilo, Emil Cosseto). Pojedine izvedbe na klaviru je pratio Tomislav Šošić. Kao posebnu točku, dva su zbora zajedno otpjevala pjesmu po kojoj je koncert i dobio ime, „Moj Zagreb, tak imam te rad!“. Koncertna večer bila je prigoda skrenuti pozornost i na humanitarni rad vezan uz samostan i župu, a osobito na rad pučke kuhinje. (IKA)

Klanjateljice Krvi Kristove izabrale novu regionalnu poglavaricu i savjetnice

Zagreb, 3. – 5. srpnja 2020.

Klanjateljice Krvi Kristove Regije Zagreb na svome su Izbornom saboru, održanom od 3. do 5. srpnja u Zagrebu, izabrale regionalnu poglavaricu i savjetnice za službu na pet godina (2020. – 2025). Za regionalnu poglavaricu izabrana je s. Zdravka Leutar, a za regionalne savjetnice s. Ana Lipovac, s. Marija Pranjić i s. Vesna Abramović. „Novoj regionalnoj poglavarici i savjetnicama želimo Božji blagoslov i uspjeh u odgovornoj službi koju im zajednica povjerava“, stoji u priopćenju iz tajništva Klanjateljice Krvi Kristove Regije Zagreb. (IKA)

KRONIKA REDOVNIŠTVA U BOSNI I HERCEGOVINI

Poruka provincijala Hercegovačke franjevačke provincije i predsjednika UFME fra Miljenka Šteke o Uskrsu 2020. godine

Mostar, 9. travnja 2020.

Draga braćo provincijalni ministri i kustosi, draga braćo franjevci u Europi, braćo i sestre! Naša Unija – UFME OFM već dva desetljeća govori o svojem projektu „Europa“. Mnogo je pothvata u svim vidovima u našim provincijama i kustodijama po Europi. A tako je bilo stoljećima prije nas. Zapravo, od samih milosnih početaka otkad nam je evanđelje postalo forma vitae u bratskome poslanju. Prisjetimo se franjevačke prošlosti Europe. Kako su se brzo Cis i Transmontanija razvile u respektabilne franjevačke zajednice još za života našega Serafskog oca, pokazujući radost i međusobno ohrabrenje (usp. PPr, 6).

Već od ranoga 13. stoljeća znameniti su franjevci obilježili Europu svojim duhom, radom, intelektom, svojim prokušanim i čistim riječima, na korist i izgradnju naroda (usp. PPr, 9). Braća su odmah prepoznala Franjinu izvanrednu ljubav za „pisane božanske riječi“, a iz te ljubavi rođena su brojna slavna sveučilišta diljem Europe, obilježena imenima kao što su Aleksandar Haleški, Bonaventura iz Bagnoregija, Pietro di Giovanni Olivi, Duns Scot, William Ockham, i toliki drugi.

U našoj franjevačkoj tradiciji, teologija je mudrost. I to ona mudrost koja nam pomaže da iskustvo milosti postane snaga za život i preobrazbu svijeta osobito u njegovim nedaćama. Stoga, kada je Europa bila pred svojim litostratosima, kada je bila vezana uza stup i bičevana, kada je ustra-

javala na tolikim svojim križnim putovima i kalvarijama, uvijek je tu bio i Manji brat. Na koljenima klečao i molio za svoju Europu. Franjevci su svojom žrtvom proživljavali kataklizme, davali nebrojene živote, zbrajali onaj proročki broj od stotinu četrdeset i četiri tisuće, koji su svoje haljine bijelili u krvi svoga Spasitelja. Jesmo li posustali?! Ideali?! Samo Pravilo ili Pravilo i život?! Možda smo se odviše prepustili i pomislili da sve što se u povijesti rađa u nekomu trenutku i umire?!

Znam da je mnoge od nas životno ranio koronavirus COVID-19. Naše zajednice, obitelji i prijatelje. Teško je. Strah od nepoznatoga i neizvjesnog, strah od osamljenosti, strah od smrti, strah od sebe samih. Ne znati kada ćemo ponovno vidjeti svoje bližnje, pa čak i kada ćemo se ponovno moći bezbrižno rukovati s poznanikom kojeg nismo odavno vidjeli. Sjetimo se da u maloj Sijenskoj oporuci Franjo piše ondašnjoj braći Reda, ali i braći koja će doći do svršetka svijeta. On nam i danas nudi svoj blagoslov. Povijest naše karizme i Franjin blagoslov uče nas ovomu: kleknemo li pažljivo pred Svetohranište ili križ Gospodinov, vidjet ćemo da u nama ima mnogo snage. Jer je to Njegov dar (usp. 2 Tim 1,7). S tom se snagom možemo dignuti poslije svakoga pada i ponovno krenuti. Nikad, možda, kao u ovome vremenu pandemije nismo stajali ujedinjeni – zajedno s čitavim svijetom – u molitvi. Neka ovo postane naš najvažniji projekt i putokaz. Kleknimo pred križ Gospodinov, iskažimo štovanje i čast euharistijskomu Sakramentu, poklonimo se i molimo. Stari i mladi. Oni narušenoga zdravlja i oni zdravi. Usmjerimo sve ovo vremenito na duh svete molitve i pobožnosti.

Bio je petak i jedan je čovjek molio sam na Trgu svetoga Petra na kojemu nikada nitko u povijesti sam ne bijaše. A u njega su bile uprte oči cijeloga svijeta. Iza svakoga osvijetljenog prozorskog okna nazirali su se obrisi obitelji, stisnutih jedni uz druge i oči-ju i misli uprtih na taj trg, u toga čovjeka, u taj tračak nade koji nam je pružao. Naš papa Franjo! Svi odvojeni jedni od drugih, a nikada u većemu zajedništvu. Svi braća, svi ljudi svijeta, svi Božja djeca. Svi ponizni i ustrajni u istoj misli. Kao gorušičino zrno kada bi vjere imali, rečeno nam je davno. Zbrajamo sada i množimo sva naša sitna, životna, goruščina zrna, sve naše tihe i male molitve i sva naša htijenja i želje.

Pomozi nam, Gospodine, napokon cijeli svijet zajedno moli. Usliši nas, Gospodine... Koliko smo samo puta ovih dana čuli riječ „izolacija“? Kako to može biti teško, mnogima neizdrživo... obitelji, prijatelji, bližnji, naše redovničke zajednice... Naš život satkan je od susreta, a znamo i uviđamo da taj isti susret može biti smrtonosan i nama i drugomu, veli ovih dana jedan redovnik. A proljeće buja. Život raste. Bez obzira na to što je naš naoko stao. Prazne crkve, mjesta molitve, ulice i trgovi, tolika posebna mjesta koja nam mnogo znače. Tek sada vidimo koliko nam to nedostaje.

No izolacija ima još jedan naboj: koliko smo god više izolirani, to smo i još više bliže onima koje volimo, onomu što nam je sve-to. Možda nam je mnogima i jedina prigoda u ovo vrijeme spoznati što znači osamiti se, povući se iz svijeta, što znači izolirati se. To-liko smo ponavljali o tome „izlasku iz svijeta“, o „osami“, o „samotništvu“. Pravili smo planove i oni su propadali i prije nego što su zaživjeli. Zašto?! Možda i zato jer nismo

iskreno i dušom otišli iz svijeta. Ostavili ga. Izolirali se. U toj se izolaciji na koljenima i pred križem spojili i jedno postali s Gospo-dinom. I preko Njega jedno sa svima koje imamo u srcu i duši, sa svim što čovječnije želimo, što smo zavjetovali.

Sjetimo se samo La Verne i svetoga Fra-nje – danima je sam na rubu ambisa, ostav-ljen pustoj želji da očuti „dio one boli koju je On imao na križu“. Ta njegova osama, ta žarka molitva i to danonoćno klečanje na koljenima donosilo je spajanje s Bogom, spoj sa cijelim svijetom, spoj sa svakim bra-tom i svakom sestrom, što mu podaruje onaj božanski atribut, *alter Christus*. Naš se utemeljitelj toliko sjedinio s Kristovom mu-kom da je, predajući se Kristu potpuno, sam postao Kristovo djelo, ne svoje. Koliko god moglo zvučati oporo, i u prvi mah neshvat-ljivo, Isus je bio prepušten izolaciji, odvo-ženosti, osamljenosti, ostavljenosti i smrti. I tu se dogodio život! Novi život. Uskrsli! Osjetio je sveti Franjo da je ono Djetešce iz Betlehema – Greccia, i onaj Patnik na Kalvariji – La Verni bio izoliran, „odijeljen“. Koliko se Isus na križu osjetio izoliranim i ostavljenim da je čak kriknuo: „Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?!“ On, Spasi-telj svijeta, bez ikakva kontakta, u socijalnoj distanci, prikovan na križu!

Koliki i danas vape i viču sa svojih kri-ževa. Sigurno ih i vi poznajete. Osamljeni, prepadnuti, lišeni od svih. Nadahnuće nam moraju biti baš ti patnici na respiratorima, koji u dubokoj tjeskobi i svjesni da umiru, svom dušom grle svoga Oca, mole Ga da ih ne ostavi. Puni straha žele posljednjim atomom snage u duhu zagrliti svoju majku, oca, suprugu, dijete, djevojku, mladića, pri-jatelja. Oni su nam, poštovana braćo, iskre-

na i aktualna prigoda pokrenuti projekt koji će sličiti na svetog našega oca Franju. Pa njegovo se obraćenje dogodilo baš iz toga susreta s čovjekom koji pati, ostavljenim čovjekom, čovjekom punim tjeskobe, straha i gledanja smrti u oči – gubavcem. Sveti je Franjo sa svojom braćom išao u njihova naselja i donosio im hranu, njegovao ih, progovarao riječ utjehe, s njima se u zadnjim časovima njihove tjeskobe družio. Životno je htio biti u Isusovu poistovjećanju s njima jer „oboljeh i pohodili ste me“ (Mt 25,36).

U ovo vrijeme svoju samoću, u svekoliku izolacionizmu, nastajuće suzbijanje i nemogućnost kontakta prikaži Isusu! Vijesti prenose da je u jednoj našoj europskoj pokrajini starac svećenik došao na intenzivni odjel s Biblijom u ruci. Znao je da je teško i nasmrtn bolestan. Išao je od umirućega do umirućeg, dokle je god mogao, i čitao mu retke Biblije držeći ga za ruku. Liječnici, koji su već zaboravili na svoja krštenja, prve pričesti i sv. krizme zavoljeli su svoga bolesnog starog duhovnika. I kažu, kada je umro uzeli su njegovu i našu Knjigu nad knjigama i nastavili čitati umirućima, sve kako ne bi na odjelu intenzivne njege zamuknuo glas nade.

Jer, u ovome vremenu strahota, ova bogoslovna krepost nade prosijeva posebnim snopovima svjetla. Nadati se da će se na naše trgove vratiti život. Da će zveckati potplatima cipela po vrelinim ulicama i da će smijeh ponovno dopirati s uglova i parkova. I naše će crkve ponovno biti pune. I s ushitom i uzbuđenjem odgovarat ćemo „... i s duhom tvojim“ i stisnuti ruku osobe pored sebe i zahvaliti Gospodinu što smo živi i što smo tu. Isus se prije svoje muke povukao u osamu, ostavio sve da bi bio s Ocem

nebeskim. I, ako je igdje osim u Očenašu svoga Oca nazvao *Abba* – Tatom, onda je to učinio u Getsemaniju, znojeći se te noći krvavim znojem, uz romon potoka Cedrona. Petar, Ivan i Jakov su spavali. Bili su u nekoj svojoj izolaciji. Pozivao ih je da mole i budni budu. Ta ga je izolacija u Getsemaniju okrijepila za sve ono što se toga petka dogodilo.

Molimo i Mariju, Odyjetnicu i Zagovornicu našega Reda, Žalosnu Majku, koja je u suzama gledala svoga Sina izdvojenog od svijeta, neka svrne svoj majčinski pogled na toliku svoju izoliranu djecu koja trpe. A povijest bilježi tolike tužne i uciviljene majke na nedužnu putu, prateći krvave tragove svoje djece. U Zagrebu, Hrvatska, gdje je gotovo urušena središnja crkva i samostan naše zagrebačke provincije, u rano jutro četvrte korizmene nedjelje (22. ožujka 2020. godine) gledali smo nezaboravan prizor majki koje su istrčale iz zagrebačke bolnice na ulicu sa svojom tek novorođenom dječicom u naručju. Potres! Uplakane i uplašene!

Marija je uvijek s onima koji pate, posebno s majkama. Pridružimo se Blaženoj Djevici i s njom susretnimo na križnomu putu sve koji nesnosno pate pod svojim križevima. Do uspona prema vrhu. Kristu Spasitelju. Krist iz naših umiranja je i Krist naših uskrsnuća! Slijedimo stope Njegova života, muke, smrti i uskrsnuća. Ne neke druge. Neka se uskrsni pjev „Aleluja“ dogodi s puno svjetlosti, u svoj snazi uskrsnuća, usred svih boli, bijeda i tragedija našega svijeta! Braćo, vama, našim franjevačkim obiteljima i svima onima s kojima dijelimo prostor i vrijeme, sretan Uskrs! (Fra Miljenko Šteko, predsjednik UFME)

Uskrs u Visokom

Visoko, 12. travnja 2020.

U Franjevačkom samostanu sv. Bonaventure u Visokom naizgled kao da se ništa nije promijenilo. Mir i tišina vladaju svake godine u blagdansko vrijeme jer sjemeništarci blagdane provode sa svojim obiteljima. Ove su godine zbog pandemije koronavirusa COVID-19 svojim kućama otišli već 11. ožujka. Isto tako, iako župna zajednica nije velika, s nutarnjom patnjom, prema uputama crkvenih i civilnih vlasti, izostala je njihova nazočnost u obredima Velikog tjedna. Na obredima okupljali su se fratri i sestre te u praznoj crkvi promišljali muku i smrt te slavili uskrsnuće Kristovo.

Početkom Velikog tjedna franjevci su pokušali na neki način pokazati župljanima, s kojima su često u kontaktu – pogotovo starijima, da su uz njih te su svima preko volontera i članova župnog pastoralnog vijeća u svaku kuću donijeli posvećeni kruh i maslinovu grančicu, nekoliko pisanica-jaja i primjerak časopisa „Svjetlo riječi“. Brojne njihove zahvale znak su naše vjerničke povezanosti i u ovim teškim danima. Župljanima, ali i drugim sugrađanima, fra Franjo Radman, OFM, visočki župnik i gvardijan, uputio je preko lokalnih medija prigodnu poruku i uskrsnu čestitku:

„Slavimo najveće kršćansko liturgijsko slavlje. Cijeli je naš godišnji kalendar usmjeren upravo na ove vazmene dane svake godine, pa i ove, u slavlju Uskrsa susrećemo se s vlastitom egzistencijom postavljajući sebi pitanja: Tko smo? Zašto smo na ovom svijetu? Koji je smisao svega? Čemu patnja? Kamo zapravo odlazimo nakon ovog života? Iako ih postavljamo, odgovore bismo rado

odgodili i odgurnuli od sebe. No, u trenu poput sadašnjega shvatimo da je život postao prebrz te da su prošle mnoge godine i brojne svetkovine, a da smo na ova pitanja odgovore tražili ipak samo površno. Ako smo ih i našli, često ih je zaglušila buka svakodnevice. Toliko smo puta stoga čeznuli za mirom i tišinom.

Sestre i braćo, ove godine naš ubrzani životni hod i svakodnevnu jurnjavu zaskočila je nevidljiva i opasna bolest koja hara svim kontinentima. Zaustavila je tvornice, prizemljila zrakoplove, ukočila vlakove, utišala brujanje automobila i sve nas stavila pred realnost nas samih, u vanjsku i nutarnju tišinu. Tišina je to koja ovih dana gromko odzvanja također u našim crkvama i kapelama, ispovjedaonicama i vjeronaučnim dvoranama. Takve pak tišine nismo bili željni. Postala nam je breme i teret. Ipak, unatoč svemu, ona je možda naša šansa i dar s neba. Nemojmo je tako olako odbaciti kao neplodnu. U njoj se zasigurno kriju važni odgovori na smisao našega postojanja.

Vrijeme pripreve za svetkovinu Uskrsa završava se najtežim Isusovim uspinjanjem prema vrhu Golgote. Mi se toga uspona tijekom korizme sjećamo moleći pobožno put križa te slušajući izvještaj muke Gospodnje na Veliki petak. Isus mora svladati uzbrdicu, ali On treba također iznijeti teški križ osude na kojemu će biti razapet. Promišljajući o tome stojimo pred tajnom zla i patnje. Stojimo pred tajnom nemoći. Tu se, u golgotskoj šutnji, rađaju ranije spomenuta pitanja o smislu, pokori i nošenju križa, na koja kao da je odgovorilo vrijeme koje trenutno živimo. Upravo ono otkriva čovjekovu bespomoćnost i pritisnutost križem. Doista je tužno čuti brojke stotina i ti-

suća umrlih u jednom danu. To su korizma i Golgota kroz koju ove godine prolazimo, zajedno i pojedinačno.

Dragi prijatelji, nosimo strpljivo ovaj križ! Znam da ovu stvarnost nije lako živjeti. Osjećamo: nedostaje nam blizina, iskren stisak ruke, pogled pun suosjećanja, zagrljaj... Vjerujem da svakomu nedostaju članovi obitelji u zajedničkom uskrsnom slavlju, i još puno toga što bismo u ovo proljeće mogli staviti na popis želja... Dugačka bi to bila lista – trenutno teško ostvariva. Pa kamo onda ide naš život? Prema onome što trenutno čujemo, kao najjači odgovor – ispriječilo se groblje! Vidimo kako se životi brzo gase i kolone kamiona odvoze umrle na groblja diljem svijeta.

Međutim, treba jasno i glasno kazati: za nas vjernike – groblje nije odgovor na postavljeno pitanje! Navaljeni grobni kamen nije bio odgovor ni apostolima, Majci Mariji i malom stadu prvih Isusovih učenika. Mi u ovim danima možda zbunjeni i uplašeni, ali puni nade gledamo u prazan, baš prazan grob. Vjerujemo: grob je to koji je Ljubav ispraznila!

Stojimo tako i pred tajnom ljubavi koja se dragovoljno daruje – do smrti. Onaj koji nas uči nositi životni križ, koji nas uči podnositi nepravde, poruge, osude, klevete i prezir svijeta, pokazao nam je da ljubav ne može umrijeti ni biti sahranjena. Isus nam je preko križa pokazao slavnu pobjedu nad smrću i usmjerio naš put u vječnost. To je Uskrs! To je vjera i nada koju smo u ovim danima pozvani probuditi i koja jedina daje smisao svim besmislima ljudskih bioloških, genetskih, političkih, ekonomskih i inih manipulacija. Okrenimo se oko sebe. Uočimo: u ljudskoj krhkosti punoj boli i patnje

zasjala je Ljubav i požrtvornost: medicinskog osoblja, policijskih i vojnih službenika, radnika u trgovinama i drugim javim mjestima, naših obrazovnih djelatnika, roditelja, brojnih koji na koljenima mole snagu Svemogućega svima koji daruju sebe da bi drugi živjeli.

Sjetimo se Isusovih riječi: Ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta – bez obzira na sve. Bog nije napustio ljude i svijet. Pobijedio je i smrt... Uskrsnuo je! Krist Gospodin nas je poučio da ne smijemo posustati, ne smijemo odustati. Živimo stoga ovo darovano vazmeno vrijeme u svijesti da izolacija nema zadnju riječ, koronavirus COVID-19 nema zadnju riječ, strah od sutrašnjice nema zadnju riječ, Uskrsli neka obiteljskim zajedništvom potakne naš napor da čuvamo sebe i druge tijekom ovih dana, neka nam daruje nadu da postoji sutra, neka nas u tišini pouči da budemo bolji ljudi spremni doživjeti vlastito uskrsnuće.

Dragi prijatelji, nemojte se zaboraviti radovati. Isus je uskrsnuo. To znači: u grob je spustio sve naše strepnje i patnje, a darovao nam novi život! U ime braće i sestara iz Visokog, sretan vam i blagoslovljen Uskrs.“ (fra Franjo Radman, OFM)

Otvaranje svibanjske pobožnosti u Olovu bez hodočasnika

Olovo, 1. svibnja 2020.

Prema tradiciji svibanjske pobožnosti na razini Vrhbosanske nadbiskupije započinju 1. svibnja 2020. godine hodočašćem Gospi Olovskoj. Tako je bilo i ove godine, ali bez vjernika u skladu s odlukama Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine zbog pandemije koronavirusa COVID-19.

U ovom najstarijem Gospinu svetištu na Balkanu euharistiju bez naroda predslavio je nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić, a koncelebrali su mons. dr. Tomo Vukšić, nadbiskup koadjutor vrhbosanski, provincijal Franjevačke provincije Bosne Srebrene fra Jozo Marinčić, OFM zajedno s čuvarem olovskog svetišta fra Ilijom Božićem, OFM te nekoliko svećenika. Kako se nalazimo u izvanrednim uvjetima, nije bilo ispovijedi te blagoslova hodočasnika niti procesije s čudotvornom slikom Gospe Olovске, nego je, budući da je prvi petak u mjesecu, moljena u crkvi žalosna krunica koju je predvodio kardinal Puljić.

Na početku je kardinal Puljić istaknuo kako „vjernici nisu mogli doći Gospi u Olovo, ali se nada da će Gospa svima ući u njihova srca u domovima“. Naglasio je da će se za vrijeme krunice i mise posebice moliti za one koji su u tjeskobi zbog koronavirusa COVID-19, medicinske djelatnike i sve one koji brinu za oboljele te napose za bolesne.

Prije početka svete mise upravitelj svetišta pozdravio je sve koji misu prate preko interneta. „Drago mi je što ćemo vam barem ovako predočiti početak svibanjskih pobožnosti u Vrhbosanskoj nadbiskupiji“, rekao je fra Ilija te je potom na dolasku zahvalio kardinalu Puljiću i provincijalu fra Jozu te ostalim svećenicima.

Potom se nazočnima obratio provincijal fra Jozo Marinčić ističući kako su štovatelji BDM željeli biti u Olovu, ali zbog poznatih razloga to nije bilo moguće. „Sve vas pozdravljam preko elektroničkih medija i želim da vam Bog po zagovoru Blažene Djevice Marije usliša vaše zavjete i molitve“, rekao je provincijal te podsjetio kako je svetište prolazilo kroz teška vremena, a napose 1704.

godine nakon paleži. „Kroz 200 godina od paleži do obnove crkve vjernici nisu zaboravili hodočašća. Taj plamičak vjere i štovanja Blažene Djevice Marije u Olovu prenijeli su i nama“, rekao je provincijal i zahvalio što „ni u vremenu pandemije ne prekidamo tradiciju“.

Na početku svete mise kardinal Puljić je istaknuo kako su hodočasnici prije običavali dolaziti na misu u Olovo te naglasio kako „danas mi dolazimo vama preko medija“. Rekao je da se za vrijeme zaraze javlja ozračje straha te potaknuo na molitvu i prikazao svetu misu da se što prije zaustavi pandemija i da se opet vrati radost i vedrina svagdanjeg života. U prigodnoj propovijedi kardinal Puljić je naglasio da su prije početka svete mise Gospinim litanijama molili za zdravlje. „To je prirodno. Djeca idu majci kad imaju problema. Majka ih sasluša i zagrli. Svaka majka, ako ima ispravno srce, strepi za zdravlje svoje djece. Tako i mi idemo Mariji koju je Isus na križu ostavio nama kao majku. Očekujemo od nje onaj majčinski zagrljaj“, rekao je kardinal Puljić i progovorio o tri današnje bolesti tijela, psihe i duha.

„Ova današnja bolest je nepoznata stručnjacima, a svjedoci smo što se moralo donijeti da se spriječi njezino širenje. Osim ove zaraze u prošlosti su bile brojne bolesti poput kuge“, rekao je kardinal Puljić te se zapitao „zašto se brinemo i toliko borimo za zdravlje“. Odgovor je ponudio u činjenici da je čovjek stvoren za život i da je Bog ljudima povjerio brigu o zdravlju i životu te kako je Krist pobijedio smrt na križu. „Čovjek je nažalost poremetio prirodni zakon. Priroda je dar Božji koja čovjeku služi. Ako se ogriješimo o prirodu, koju Papa zove Zemlja, ona će se osvetiti, jer Bog uvijek pra-

šta, čovjek katkad, a priroda nikad“, rekao je kardinal Puljić te naglasio kako je čovjek izgubio prirodni ritam i često načinom života uzrokuje brojne bolesti. Osim tjelesne boli naveo je i onu duševnu za koju se rjeđe ide liječniku jer se ljudi stide ili smatraju kako liječnici ne mogu pomoći. Govoreći o bolesnoj psihi, istaknuo je brojne obiteljske probleme, srdžbe, agresivnost i ovisnosti u kojima onda najviše stradavaju djeca.

Govoreći o trećoj dimenziji čovjeka, duhu, istaknuo je kako najdublje posljedice ostavlja grijeh koji čovjek čini kršeći moralni zakon. „Nije Bog dao zapovijedi da nas opteretiti, nego da nam olakša kako bismo postigli život iskonske sreće. Mnoge se bolesti lakše podnose ako čovjek umiri savjest i očisti se grijeha. Ispravna savjest i odanost Bogu kroz skrušenost i poniznost put je za sreću“, rekao je na kraju i istaknuo kako nas je pandemija malog i nevidljivog koronavirusa COVID-19 probudila iz opasnosti u koje je čovječanstvo upalo vjerujući da je svemoćno.

Na kraju mise, koju je pjevanjem uljepšao zbor bogoslova Franjevačke teologije u Sarajevu „Fra Nenad Dujić“, pod ravnanjem fra Emanuela Josića, fra Ilija je uputio riječi zahvale fratriba koji su omogućili izravnij prijenos svete mise. (KT)

Fra Miro Relota, OFM i vlč. Milenko Krešić – Novi misionari milosrđa

Sarajevo, 7. svibnja 2020.

Dekretom Papinskog vijeća za novu evangelizaciju od 2. travnja 2020. godine, koji potpisuju nadbiskup Salvator Fisichella i tajnik Octavius Ruiz Arenas fra Miro Relota, OFM, duhovnik Franjevačke provincije

Bosne Srebrene, i don Milenko Krešić, duhovnik Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa u Sarajevu i profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Sarajevu, imenovani su misionarima milosrđa.

Dekrete su im uručili 7. svibnja u prostorijama Vrhbosanskog ordinarijata u Sarajevu: nadbiskup kardinal Vinko Puljić i mons. dr. Tomo Vukšić, nadbiskup koadjutor. Misionare milosrđa ustanovio je papa Franjo u Godini milosrđa 2015./2016. i podijelio im ovlasti održavanja od grijeha koji su pridržani Svetoj Stolici. (KVRPP BiH/www.bosnasrebrena)

Obilježen spomen na slugu Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera

Sarajevo, 8. svibnja 2020.

U petak 8. svibnja 2020. u sarajevskoj katedrali Presvetog Srca Isusova obilježen je dan molitve i spomena na prvog vrhbosanskog nadbiskupa slugu Božjega Josipa Stadlera. Euharistijsko slavlje predvodio je postulatore kauze mons. dr. Pavo Jurišić u koncerebriaciji s katedralnim župnikom vlč. Matom Majićem te uz sudjelovanje naroda, poštujući propisane mjere zaštite od koronavirusa COVID-19. Prije svete mise, krunicu su predmolili župnik Majić i sestre Služavke Malog Isusa. Na početku euharistijskoga slavlja don Pavo je kazao kako svetu misu prikazuje na nakanu svih onih koji se utječu zagovoru sluga Božjega Josipa Stadlera koji je cijeloga života svoju snagu crpio iz vjere u Trojedinoga Boga.

Mons. Pavo u svojoj se kratkoj propovijedi osvrnuo na lik i primjer svetoga Pavla, koji je bio neumorni tražitelj Krista i koji se nije bojao nikakvih patnji niti osuda drugih,

radosno navješćujući uskrsloga Gospodina. Svjestan svoje malenosti i grešnosti, sveti je Pavao spoznao kako svoju snagu treba crpiti iz vjere u Isusa i to se trudio usvojiti od onoga trenutka kada ga je osvojila Kristova ljubav. Tako je i sluga Božji Josip Stadler sve svoje pouzdanje stavljao u Božje ruke, svakodnevno ponavljajući riječi: „U Gospodina ja se uzdam. O da ne budem postićen nikada.“ Propovjednik je potaknuo nazočne vjernike da se više pouzdaju u Gospodina.

Nakon svete pričesti uslijedilo je klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom, a zatim su se svi okupljeni uputili prema grobu sluge Božjega Josipa Stadlera kako bi izmolili molitvu za njegovo što skorije proglašenje blaženim i za uslišanje molitava po njegovu zagovoru. (KVRPP BiH/s. M. Mihaela Martinović)

Izjava za javnost Uprave Bosne Srebrene u povodu svete mise zadušnice za nevine žrtve stradale u II. svjetskom ratu i poraću

Sarajevo, 12. svibnja 2020.

Suočena s neutemeljenim i zlonamjernim napadima u javnosti na uzoritog gosp. kardinala Vinka Puljića, koji su eskalirali tijekom višednevne hajke u povodu najavljene mise zadušnice za sve nevine žrtve nastradale u Drugom i nakon Drugoga svjetskog rata u Sarajevskoj katedrali, Uprava Franjevačke provincije Bosne Srebrene odlučno odbacuje te klevetničke napade ne samo na kardinala nego, implicite, i na Katoličku crkvu u hrvatskom narodu.

Odlučno odbacujući te huškačke napade kao i pokušaje ugrožavanja vjerskih sloboda i politikantskoga zadiranja u is-

ključivo vjerska pitanja, Uprava Provincije daje svoju punu potporu kardinalu Puljiću i održavanju toga kršćanskoga molitvenog i vjerničkog čina na kojem će se moliti i za bleiburške te tolike druge nevine žrtve jugoslavenskog komunističkog režima 1945. godine i nakon toga. Potpuno je neprihvatljivo da bilo tko i iz bilo kojih motiva, pogotovo prijeteci i ucjenjujući, određuje Katoličkoj crkvi na koji način i na kojem mjestu ona smije moliti za svoje pokojne i iskazivati im svoj pijetet!

Ne tako davna ratna zbivanja u našoj domovini Bosni i Hercegovini uče nas kako je svaki rat veliko zlo koje iza sebe ostavlja žrtve na svim stranama te da je odavanje poštovanja prema svim žrtvama u ratnim zbivanjima prvi i temeljni korak ka pomirenju i mirnom suživotu nekad zaraćenih strana. Ne smije se dopustiti da ratno nasilje preraсте u povijesno nasilje nad nekom stranom, zaustavljajući tako povijest u njezinom toku i onemogućujući da se dogodi nova, bolja budućnost. Tako nas i osuda četničkih, ustaških, njemačkih i talijanskih zločina za vrijeme Drugog svjetskog rata na našim prostorima ne smije zaslijepiti za previđanje jednako strašnih partizanskih zločina i svega onoga što se događalo koncem Drugog svjetskog rata i nakon toga s neistomišljenicima jugoslavenskog komunističkog režima koji je iza sebe ostavio tolike grobnice od Slovenije do Makedonije.

Među žrtvama tog režima nalaze se i deseci franjevaca Bosne Srebrene. Provincija je ostala bez 57 svojih članova (39 svećenika, 1 brat laik, 9 studenata i 8 đaka sjemeništara), pobijenih iz vjerske i nacionalne mržnje. Jugoslavenska komunistička vlast pogubila je 663 crkvene osobe, što se ni

približno nije dogodilo ni u jednoj komunističkoj državi nakon Drugog svjetskog rata i što zorno pokazuje o kakvom se zločinačkom i protuvjerskom režimu radilo. Iz iste te mržnje, na najokrutniji način – uz teška i masovna kršenja „Ženevske konvencije o zaštiti ratnih zarobljenika“ iz 1929. godine te zakona i običaja ratovanja – ubijen je golem, još uvijek neutvrđen broj ratnih zarobljenika i civila, među njima starijih osoba, žena i djece.

Pitanje je postoji li ijedno naše selo i obitelj koji nisu 1945. godine ostali bez nekog od članova svoje uže ili šire obitelji. Čitavi krajevi nakon Drugog svjetskog rata ostali su prepuni ratnih udovica i ratne siročadi. Bleiburg, Kočevski Rog, Tezno, Maribor, Huda jama i stotine drugih jezivih lokaliteta od Slovenije do Makedonije najbolji su dokaz „antifašizma“ i „humanizma“ komunističkog režima koji je vladao ovim krajevima od 1945. do 1990. godine, a čiji pad još mnogi ne mogu prežaliti.

Uprava Bosne Srebrene podsjeća javnost kako je Vijeće Europe 2006. godine usvojilo „Rezoluciju o potrebi međunarodne osude zločina totalitarnih komunističkih režima“ u kojoj je osudilo „masovna kršenja ljudskih prava koja su počinili totalitarni komunistički režimi te izrazilo sućut, razumijevanje i priznanje žrtvama tih zločina“, precizirajući „da su ta djela nasilja uključivala individualna i kolektivna pogubljenja, kao i smrt u koncentracijskim logorima, izgladnjivanje, deportacije, mučenje, ropstvo, prisilni rad i druge oblike masovnog psihičkog terora“.

Godine 2019. Europski parlament usvojio je „Rezoluciju o važnosti europskog sjećanja za budućnost Europe“, koja izrijeком izjednačava zlo fašizma i zlo komunizma.

Europski parlament naime „naglašava da je Drugi svjetski rat najrazorniji rat u povijesti Europe, započeo kao neposredni rezultat zloglasnog nacističko-sovjetskog Sporazuma o nenapadanju od 23. kolovoza 1939. [...]“ i „podsjeća da su nacistički i komunistički režimi provodili masovna ubojstva, genocid, deportacije i doveli do nezapamćenih gubitaka života i slobode u 20. stoljeću u dotad neviđenim razmjerima u ljudskoj povijesti“ [...], te „najoštrije osuđuje djela agresije, zločine protiv čovječnosti i masovna kršenja ljudskih prava koje su počinili nacistički, komunistički i drugi totalitarni režimi“. Stoga Europski parlament „izražava svoje duboko poštovanje za svaku žrtvu tih totalitarnih režima i poziva sve europske institucije i aktere da učine sve što je u njihovoj moći kako bi održali sjećanje na stravične totalitarne zločine protiv čovječnosti i sustavna teška kršenja ljudskih prava, [...] jer bez sjećanja ne može biti pomirenja“.

Obje te rezolucije u našoj su javnosti gotovo u potpunosti ignorirane, što i ne treba čuditi kad se zna da u njoj dominiraju tzv. „antifašisti“ kojima je glavni cilj spriječiti suočenje našeg društva s komunističkim zločinima i nasljeđem, te čitav hrvatski narod, izuzev tzv. „poštenih Hrvata“, proglasiti ustaškim.

Uz odlučno odbacivanje orkestriranih huškačkih napada, politikantskih zadiranja u isključivo vjerska pitanja i pokušaja ugrožavanja vjerskih sloboda te uz podršku održavanja mise za sve nevine žrtve nastradale u Drugom i nakon Drugoga svjetskog rata, Uprava Bosne Srebrene u potpunosti se i nedvosmisleno ograđuje od nekolicine članova Provincije koji svojim javnim nastupima u medijima na bilo koji način relativiraju

ziraju bleiburšku tragediju našeg naroda, a koji i inače svojim dosadašnjim necrkvenim aktivizmom već dugo godina, kršeći norme crkvenog i redovničkog prava, pridonose rušenju ugleda Provincije Bosne Srebrene i zbunjivanju naših vjernika.

Slijedeći evanđeosku poruku ljubavi prema Bogu i svakom čovjeku i njegujući vlastiti vjerski i nacionalni identitet hrvatskog naroda u Bosni i Hercegovini, bosanski franjevci su uvijek iskreno žalili za svim nevinim žrtvama kako svoga tako i svih drugih naroda u našoj domovini Bosni i Hercegovini kojima su razne ideologije, posebno fašistička i komunistička, oduzele pravo na život i budućnost. (Uprava Franjevačke provincije sv. Križa – Bosne Srebrene)

Kćeri Božje ljubavi proslavile blagdan sv. Leopolda Mandića u Travniku

Travnik, 12. svibnja 2020.

Primjereno vremenu i okolnostima, u uto-rak 12. svibnja 2020. godine, sestre Kćeri Božje ljubavi u Samostanu sv. Leopolda Mandića proslavile su blagdan svog zaštitnika. Za ovo slavlje sestre su se pripremale devetnicom u čast sv. Leopoldu, a na sam blagdan sv. misu u samostanskoj kapelici predslavio je župnik vlč. Marko Mikić.

U svojoj propovijedi vlč. Mikić je govorio o sv. Leopoldu Mandiću kao uzoru u malenosti, skromnosti, poniznosti i požrtvornosti. Naglasio je da je taj svetac iako malen stasom, bio velik duhom. Iako bolehljiv, slab, malen i neznatan, ljude je privlačio Bogu. Sv. Leopold je četrdeset godina proveo u ispovjedaonici tješeći i pomažući ljudima da se pomire s Bogom i bližnjima.

Mali, tihi radnici ostaju do kraja uspravni, naglasio je vlč. Mikić i dodao da često za života ne vidimo uspjehe rada, nego poslije jer nakon smrti, djela rastu. U ovo „virusno“ vrijeme, naše najbolje „dezinfekcijsko“ sredstvo je ispovjedaonica, zaključio je župnik Mikić te naglasio: „Nemojmo bježati od Isusovog puta! Isus daje mir! Isusov mir posebno dolazi po sakramentu svete ispovijedi!“

Na kraju propovijedi vlč. Mikić čestitao je sestrama blagdan poželjevši da im sv. Leopold bude uzor u poniznosti, praštanju i ljubavi. (s. M. Marinela Garić)

25. obljetnica mučeničke smrti župnika Filipa Lukende i redovnice Cecilije Grgić

Presnače, 12. svibnja 2020.

U župi i svetištu sv. Terezije od Djeteta Isusa u mjestu Presnače u predgrađu Banje Luke, na spomendan sv. Leopolda Bogdana Mandića 12. svibnja 2020. godine slavljen je misa u povodu 25. obljetnice ubojstva tadašnjeg župnika i graditelja svetišta vlč. Filipa Lukende i redovnice Družbe sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog, katehistice i voditeljice župnog pjevačkog zbora s. Cecilije Grgić. Misu je predvodio banjolučki biskup, mons. Franjo Komarica u zajedništvu s banjolučkim pomoćnim biskupom mons. Marko Semrenom te uz koncelebraciju sedmorice svećenika Banjolučkog dekanata. Zbog ograničenja broja prisutnih u euharistijskim slavljinama za vrijeme aktualne pandemije koronavirusa COVID-19, sudjelovalo je samo desetak vjernika.

Prije euharistijskog slavlja biskup Komarica predvodio je svibanjsku pobožnost.

Uvodeći u misno slavlje biskup Komarica ukratko je progovorio o svećeniku Filipu i s. Ceciliji kao svjedocima vjere i vjernosti Bogu. Izrazio je uvjerenje da će njih dvoje u cijeloj Crkvi biti prepoznati kao istinski mučenici za svoju vjeru.

Prigodnu propovijed uputio je biskup Semren koji je podsjetio da se, osim slavlja spomendana sv. Leopolda, „sjećaju ratnoga proljeća od prije 25 godina, tj. 25. obljetnice mučeničke smrti vlč. Filipa Lukende i s. Cecilije Grgić. Današnji Dan memorije – sjećanja poziva nas na moljenje za svećenička i redovnička zvanja. Pozvani smo prepoznati Kristov glas i spremno se odazvati u služanju Bogu i čovjeku. Susresti Isusa znači susresti njegovu ljubav na što nas upućuje sv. Pavao, sv. Leopold i naši pokojnici. Ta nas ljubav preobražava i omogućuje nam da drugima prenosimo snagu koja nam je darovana. Time postajemo Kristonosci, nositelji Kristove radosti – evanđelja“, rekao je biskup Semren te podsjetio na riječi pape Franje izrečene u sarajevskoj katedrali 6. lipnja 2015. tijekom apostolskoga pohoda:

„Drage sestre, draga braćo, nemate pravo zaboraviti svoju povijest. Ne da se svetite, nego da stvarate mir. Ne da bi gledali na ova svjedočenja kao na nešto čudno što se dogodilo, nego da biste voljeli kao što su oni voljeli. U vašoj krvi, u vašem pozivu je poziv, u njemu je krv vaših mučenika. Tu je krv i poziv mnogih redovnika i redovnica, mnogih svećenika i sjemeništara i bogoslova. Oni su pošli Isusovim stopama.“

„I naši fra Leopold Mandić i pokojni don Filip i s. Cecilija išli su Isusovim stopama dajući vlastite živote za bližnjega i time su našli novi život u Uskrsnom Učitelju“, kazao je biskup Semren te istaknuo da je „poziv

na svećeničku službu i redovnički posvećeni život u prvom redu plod stalnoga dodira s Bogom živim i ustrajne molitve koja se uzdiže ‘gospodaru žetve’ bilo u župnim zajednicama bilo u kršćanskim obiteljima, bilo na molitvenim sastancima na kojima se moli za zvanja. Nasljedovanje Krista i danas je zahtjevno: to znači naučiti trajno upirati pogled u Isusa, dobro ga upoznati, slušati ga u Riječi i susretati se s njim u sakramentima; to isto tako znači naučiti suobličiti svoju volju njegovoj.

Naši pokojnici, don Filip i s. Cecilija, ispunjeni su snagom Kristova Duha mogli podnijeti mučeničku smrt sa svjedočkim žarom što pokazuju misli vodilje njihovih života: Bogu i ljudima služiti. Životna misao vodilja vlč. Filipa bila je: ‘Zaista, kažem vam, meni ste učinili, koliko ste učinili jednom od ove moje najmanje braće’ (Mt 25,40) i s. Cecilije: ‘Oslanjajući se jedino na pomoć i dobrotu Svevišnjega te zagovorom dobre Majke idem u susret budućnosti, koju mi Bog nudi.’ Svome Učitelju uzvratili su ljubav ljubavlju. Jer ‘od ove ljubavi nitko nema veće: da život svoj položi za onoga koga ljubi’ (Iv 15,13)“, rekao je biskup Semren.

„Braćo i sestre, jedino po nama, koji smo jedno s Kristom, svijet može biti pomiren. U nepomirenom svijetu: svijetu ratova, ravnodušnosti, mržnje, nemilosrdnosti – mi, kršćani, trebamo biti svjedoci pomirenog svijeta, svijeta gdje se živi jedno s drugim, gdje se poštuje drugoga, gdje se milosrđe živi i spram onih koji nas muče i ubijaju. Sami to ne možemo, ali ukoliko smo jedno s Kristom, možemo donositi pomirenje u svijet i stvarati pomireni svijet. Isuse Kriste, pomози nam da svladamo svoju samodod-

statnost. Da budemo otvoreni tvom Duhu koji nas potiče da budemo jedno. Da ljubav Očeva koja je u Isusu bude i u nama“, poručio je biskup Semren u prigodnoj propovijedi.

Prije i poslije svete mise, sudionici su posjetili spomen sobu mučeničke smrti župnika Filipa i sestre Cecilije, koja se nalazi u ponovno obnovljenom, u ratu spaljenom župnom uredu, i pomolili se u tišini. 12. svibnja 1995. godine, u noći između 2.00 i 4.00 sati spaljen je presnački župni stan u kojem su izgorjeli župnik vlč. Filip Lukenda i s. Cecilija Grgić, a župna crkva srušena je miniranjem. Crkva i župni stan obnovljeni su poslije rata, a mjesto stradanja preuređeno je u spomen sobu koju posjećuju žitelji Presnača i banjolučkog kraja te brojni drugi, s puno ljubavi čuvajući uspomenu na vlč. Filipa i s. Ceciliju. Za to, ničim izazvano ubojstvo i spaljivanje župnika Filipa i redovnice Cecilije, kao i za spaljivanje župne kuće i rušenje župne crkve nitko nije pozvan na odgovornost iako je od tada prošlo 25 godina. (IKA)

Izjava Provincijalata Hercegovačke franjevačke provincije iz Mostara uoči svete mise o 75. obljetnici bleiburške tragedije

Mostar, 14. svibnja 2020.

Povijest naših krajeva obilježili su različiti događaji. Nedvojbeno je da su najava i sam čin svete mise za žrtve bleiburške tragedije, koju je predvodio kardinal Vinko Puljić u subotu 16. svibnja 2020. u katedrali Srca Isusova u Sarajevu, obilježili ovo vrijeme.

Povodom navedenoga, ovaj Provincijalat izjavljuje:

1. Pridružujemo se jasnoj Izjavi koju su biskupi Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine uputili javnosti 13. svibnja 2020. godine, uoči svete mise koju će predvoditi nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić u subotu 16. svibnja 2020. u katedrali Srca Isusova u Sarajevu.

2. U prostoru onoga neizrecivog, u našim najdubljim molitvama, nalaze se sve žrtve, a osobito one čije kosti ni nakon sedam i pol desetljeća ne mogu u miru počivati, a većini od njih ne zna se za grobove. Među ovima su i zemni ostaci naše ubijene braće franjevaca Hercegovačke franjevačke provincije sa sjedištem u Mostaru.

3. Na kraju, ne možemo propustiti uputiti žuran apel, svima na koje se to odnosi, da ostave crkvenoj zajednici slavlje svete mise, a da učinkovitije porade na zaustavljanju ekonomskoga propadanja ove zemlje i da rješavaju sve nepravilnosti u raznim nabavkama medicinske i ine opreme u vrijeme kada je ova virusna ugroza prijetila i još uvijek prijeti svima nama. Mir i dobro! (Provincijalat Hercegovačkih franjevaca)

Kardinal Puljić pohodio Služavke Maloga Isusa u samostanu „Egipat“

Sarajevo, 22. svibnja 2020.

Vrhbosanski nadbiskup i metropolit kardinal Vinko Puljić na svetkovinu Uzašašća Gospodinova 21. svibnja 2020. godine pohodio je Služavke Malog Isusa u samostanu „Egipat“ u Sarajevu. Slavljena je misa te upriličeno predavanje „Praštanje u osobnom životu“. Osim sestara juniorki, na predavanju su sudjelovale i provincijalna glavarica – s. Maria-Ana Kustura, tajnica provincije – s.

Kristina Adžamić, magistra sestara juniorki – s. Ljilja Marinčić te ostale sestre, novakinje i kandidatice.

U zanimljivom predavanju nadbiskup je prikazao važnost oprosta u životu svake osobe te kako istinski oprostiti. Istaknuo je kako je nepraštanje izvor svih lomova u životu. „Praštanje je prevažno i za osobni život i za život u zajednici. Ono se temelji na Božjoj biti, a Božja bit je ljubav (usp. 1 Iv 4,16). Božje kraljevstvo je kraljevstvo milosrdne i praštajuće ljubavi. Bez ljubavi nema života. Mržnja je zapravo uništenje ljubavi. Praštanje je Božji dar, jer praštati ne možemo ljudski, nego samo vjerom“, neke su od kardinalovih misli koji je upozorio i na posljedice nepraštanja. „Nepraštanje ovjekovječuje u nama i u drugima zlo i nepravdu. Ne praštati znači živjeti u neprestanom ogorčenju i ostati vezan na prošlost. Ono za sobom često nosi i osvetu, što čini da se rane samo produbljuju“, rekao je vrhbosanski nadbiskup.

„Oprostiti nekome ne znači opravdati ga. Oprostiti ne znači odreći se svoga dostojanstva. Isto tako ne znači pokazati svoju moralnu nadmoć, jer tada bi to bio samo čin oholosti“, ustvrdio je te napomenuo kako je praštanje proces. „Najprije treba sebi priznati od koga nam dolaze uvrede, treba priznati svoju ranu. Zatim je potrebno donijeti odluku o zaustavljanju daljnjeg vrijeđanja. Također je vrlo bitno prihvatiti to da nam je potrebna nečija pomoć, da svoju bol podijelimo s nekom osobom od povjerenja, jer kada izrečemo svoju ranu odmah nam postane lakše i drukčije gledamo na nju. Potrebno je ukloniti ogorčenost i nepraštanje.“ Naposljetku je podsjetio nazočne kako „i sam Isus od nas traži da opraštamo nepri-

jateljima“. Isto tako i sv. Pavao piše kako zlo treba nadvladati dobrim (usp. Rim 12,21).

Nakon predavanja i kratkog razgovora o temi oprosta, sestre su zajedno s kardinalom Puljićem izmolile kronicu kojom su se pripremile za misu koju je predvodio nadbiskup u koncelebraciji sa svojim tajnikom vlč. Štefanom Markovićem. U prigodnoj propovijedi kardinal Puljić se osvrnuo na učenike koji su slušali Isusovu riječ tri godine, ali su i dalje imali neke svoje planove. „Isus im govori kako će im poslati svoga Duha, a oni su razmišljali o tome kada će Isus u Izraelu uspostaviti kraljevstvo“, napomenuo je te istaknuo kako se „mi možda danas čudimo kako to da učenici koji su tri godine slušali Isusa, sada imaju neke svoje planove, sumnjali su, bojali se. No i mi danas nismo drugačiji, zapravo mi slušamo Isusove riječi cijeli život i opet činimo kao i učenici. Isus je učenicima dao zapovijed da mu budu svjedoci, ali im je i dao snagu Duha Svetoga. I nas danas Isus poziva da svjedočimo. Sami ništa ne možemo učiniti i zato trebamo moliti Duha Svetoga da nas vodi i prosvjetljuje“, rekao je kardinal. (IKA)

Zahvalno hodočašće Prijatelja Malog Isusa iz Neuma Kraljici Mira

Hrasno, 26. svibnja 2020.

U nedjelju 26. svibnja 2020. godine, članice Društva Prijatelja Malog Isusa iz Neuma na čelu s pročelnicom Povjerenstva s. Danicom Bilić, SMI hodočastili su u svetište Kraljice Mira u Hrasnom gdje ih je dočekaio župnik i upravitelj svetišta don Antun Pavlović, te izrazio hodočasnicama dobrodošlicu. Hodočasnice su najprije molile pobožnost križ-

nog puta uz meditaciju koju je pripremila s. Danica. Zatim su se popele na Gradinu gdje se nalazi posvetni kip Kraljice Mira, pjevajući marijanske pjesme, potom su zastale u Gospinoj špilji u svetištu prikazujući svoje molitvene nakane. Nakon osobne molitve, sudionice hodočašća su u crkvi Bezgrješnoga začeca molile slavnog otajstva krunice i Gospine litanije. Župnik ih je okrijepio Presvetim tijelom Kristovim, podjelivši im blagoslov mira.

Članica Prijatelja Malog Isusa, Nada Krešić, u svom osvrtu piše: „Zahvalili smo Gospi za njenu skrb nad nama, za sve što čini za nas, pa i u vrijeme pandemije koronavirusa COVID-19, što nas je sačuvala od svake zaraze, posebna zahvalnost za čistoću duše koju postižemo, razmatrajući i čitajući Sveto pismo, na euharistijskim slavljinama koja su nam upravo u ovo vrijeme pandemije bila ponuđena putem medija i prisutnošću u našoj crkvi koja je bila otvorena i na raspolaganju cijele dane, sakramentima pomirenja, djelima milosrđa i ljubavi, praštanjem i prihvaćanjem volje Božje. Ipak, ovo vrijeme je vrijeme milosti, vrijeme spasa – mnogi su kroz ovo razdoblje još dublje uronili u molitvu predanja i zahvale.“

U zahvalnosti Trojedinom Bogu i Blaženoj Djevici Mariji, hodočasnice su se vratile svojim kućama ohrabrene, osnažene i obnovljene Duhom Svetim. (KVRPP BiH/ Nada Krešić)

Seminar – post, molitva i šutnja u izvanrednim okolnostima pandemije

Bijelo Polje (Mostar), 30. svibnja 2020.

Seminar posta, molitve i šutnje, koji se običava održavati u duhovnom centru „Biskup

fra Paškal Buconjić“ u Bijelome Polju nedaleko od Mostara, planiran uoči blagdana Duhova, u ovim izvanrednim okolnostima pandemije koronavirusa COVID-19 nije se mogao održati. Voditeljica redovitih seminara s. Ljilja Pehar predložila je zainteresiranim sudionicima malo drugačiji način sudjelovanja i duhovne obnove. Tako se trenutna nemogućnost pretvorila u novu mogućnost.

Vrijeme posta i molitve sudionici su započeli u vlastitom domu i to ne uobičajena četiri dana, nego devet, spominjući se prve devetnice Crkve i silaska Duha Svetoga na Isusovu majku i apostole. Za zadnji dan devetnice, u subotu 30. svibnja 2020. godine, planiran je zajednički susret u Međugorje, molitvom i hodom na brdo Križevac te sudjelovanjem u molitvenom programu u župnoj crkvi.

Marija Žepić, jedna od 25 djevojaka i mladića, sudionika susreta u Međugorju, govori o svome iskustvu: „Sama duhovna obnova zapravo je počela u tišini naše sobe. Prije odlaska u Međugorje molili smo deveticu Duhu Svetom i tri dana postili. Od s. Ljilje dobili smo zadatak napisati razmatranje na određenu postaju križnoga puta koju smo potom u subotu ujutro i predmolili uspinjući se od postaje do postaje uz Križevac. Oduševila me duhovnost tih mladih ljudi i njihovo proživljeno razmatranje određenih postaja. Posebno smo se zadržali na dvanaestoj postaji križnoga puta, razmatrajući sedam Isusovih posljednjih riječi na križu. Kada smo došli do vrhunca, nakon zajedničke molitve imali smo vremena za tišinu i osobnu molitvu. Nigdje nam se nije žurilo.

Nakon silaska s Križevca zajedno smo blagovali. Potom smo otišli do groba po-

kojnog fra Slavka Barbarića, a u 15.00 sati u župnoj crkvi molili smo krunicu Božjega milosrđa. Kišu za koju smo molili da ne pada na Križevcu, Gospodin je ipak odlučio pustiti popodne i to u velikim količinama. Mi smo svoje sklonište našli u crkvi sudjelujući u molitvi i svetoj misi. U naša oraspoložena, gladna i žedna srca došao je Isus u svetoj pričesti. Tako je Gospodin i na nas spustio kišu milosti i blagoslova. Sjeme, koje je posijano u nama, sada je natopljeno i čeka svoje sunce kako bi krenulo rasti. Bilo je to predivno iskustvo za koje možemo samo reći: 'Bože, hvala ti! Hvala na djelovanju Duha, na Božjoj Riječi, susretu, poticajima preko drugih osoba, preko s. Ljilje.' Pandemiju straha, nemira i klonulosti, Bog je pretvorio u pandemiju ljubavi, radosti i zahvalnosti.“ (šsf-mostar)

Proslavljen blagdan Pohoda Blažene Djevice Marije na Bjelavama

Sarajevo, 31. svibnja 2020.

Blagdan Pohoda Blažene Djevice Marije, naslovnik kapelice u kući na Bjelavama 43 u Sarajevu, Školske sestre franjevske Bosansko-hrvatske provincije proslavile su misnim slavljem u jutarnjim satima koje je predslavio preč. Mato Majić, katedralni župnik, uz sudjelovanje sestara iz provincijalne kuće.

Razmišljajući o ovom blagdanu, vlč. Mato je kazao kako je Utjelovljenjem započelo Kristovo djelo spasenja, a pohodom Marije Elizabeti radost tog spasenja je izašla među ljude. Iako je do tada živjela skrovitim životom, Marija je, noseći Isusa u svojoj utrobi, pošla među ljude, među kojima je prva njezina rođakinja Elizabeta, i donijela im radost. Marija je također bila prva pri-

malja, prva medicinska sestra, na neki način prva časna sestra, koja je pohitala u pomoć onoj koja je bila potrebna. Propovjednik je pozvao okupljene sestre da budu nositeljice Kristove radosti i spasenja svakom stvorenju, posebno onima kojima su poslone.

Popodnevni sati blagdani bili su prigoda za radosni susret sa studenticama koje stanuju u sestrarskom Domu Majke Margarete. Tom prilikom ujedno su se i oprostile sa studenticama iz Hrvatske, Sanjom i Antonijom, koje su na početku epidemije koronavirusa COVID-19 došle na studentsku razmjenu u Sarajevo i sa sestrama provele tri mjeseca. Sestre su im zahvalile na radosti koju su unijele u njihove živote i ljepoti susreta koji su ostavili duboki trag u njihovim srcima. (KVRPP BiH/šsf)

Salezijanci otvaraju učenički dom u Žepču

Žepče, 6. lipnja 2020.

Salezijanci ove godine slave 25 godina prisutnosti u Žepču. Uz pomoć dobrotvora iz Europe privode kraju projekt gradnje učeničkog doma. Završeni su radovi na fasadi te je 4. lipnja skinuta skela, a u tijeku je unutrašnje uređenje. Svi radovi trebali bi biti gotovi do svetkovine Uznesenja Marijina (Velike Gospe).

KŠC „Don Bosco“ u Žepču dio je Sustava katoličkih škola za Europu koji sačinjava sedam katoličkih školskih centara u Bosni i Hercegovini. Taj centar zapravo je jedina salezijanska prisutnost u BiH, iako su salezijanci na svim kontinentima prisutni s tisućama svojih odgojno-obrazovnih ustanova, od dječjih vrtića do sveučilišta. U Žepče su došli neposredno nakon Domovinskog rata,

prvenstveno radi opstanka hrvatskog naroda na tim prostorima, ali su otvoreni prema svima koje žele prihvatiti njihov sustav vrijednosti uz čuvanje, naravno, svojega vlastitog identiteta.

U sastavu KŠC-a „Don Bosco“ u Žepču su dvije škole koje rade po Hrvatskom nastavnom planu i programu: Opća gimnazija (OG) i Tehničko-obrtnička škola (TOŠ). Za školsku godinu 2020./2021. učenici će u TOŠ-u moći upisati sljedeća usmjerenja: tehničar za mehatroniku/elektrotehničar, agroturistički tehničar, elektroinstalater/electromehaničar i bravar/zavarivač. U dom će sljedeće školske godine primati samo muške osobe koje se upišu u neku od njihovih škola ili škola u gradu (npr. Glazbena škola). Za djevojke postoji mogućnost stanovanja kod časnih sestara milosrdnica u Žepču. (IKA)

Obilježen spomen na slugu Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera

8. lipnja 2020.

U ponedjeljak 8. lipnja 2020. godine obilježen je dan spomena na slugu Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera u sarajevskoj prvostolnici, uz sudjelovanje vjernika sarajevskih župa, bogoslova Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa, sestara Služavki Maloga Isusa iz Sarajeva i djece iz Stadlerovog dječjeg Egipta. Euharistijskom slavlju prethodila je molitvena priprava koju su animirale sestre i djeca iz Stadlerovog dječjeg Egipta, moleći radosna otajstva Gospine krunice, uz poticajne misli nadbiskupa Stadlera o Presvetom Trojstvu.

Euharistijsko slavlje predvodio je vlč. Mato Majić, katedralni župnik, uz koncertaciju vlč. Milenka Krešića, duhovni-

ka Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa u Sarajevu, te asistenciju bogoslova. Uvodeći u misno slavlje, župnik Majić je podsjetio na misnu nakanu koja je za proglašenje blaženim sluga Božjega Josipa Stadlera i nakanu sestara Služavki Malog Isusa. Misna čitanja za vrijeme sv. mise, kao i liturgijsko pjevanje animirale su sestre Služavke Malog Isusa, djeca iz Stadlerovog dječjeg Egipta, a molitvu vjernika predmolio je bogoslov Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa.

Župnik Majić započeo je svoju propovijed primjerom jednog svećenika, koji je bio premješten na jednu siromašniju župu, navodeći kako je nekako svima blisko i poznato, kada dobijemo neki zadatak koji nam nikako ne odgovara, onda se u nama nešto buni, nešto što bismo rado zatomili, da budemo fini. Zatim je u nastavku propovijedi govorio o liku i primjeru proroka Ilije, koji je pozvan i poslan da bude prorok narodu, da ga vodi, poučava i čuva, a onda je iznenađeno primio zapovijed od Boga da se povuče od ljudi, i to nigdje drugdje nego pravo u pustinju. Bog mu zauzvrat obećava da će se brinuti o njemu.

Bila je to posebna avantura s Bogom, a kada se čovjek upusti u takvu avanturu onda mora računati s tim da će biti i zgodno i nezgodno, kazao je župnik Majić i dodao: „Kada je riječ o pozivu, onda se sve nosi sa sobom, a Bog je onaj koji uz našu spremnost da se odazovemo preuzima brigu za nas. Bog je s nama na svim putevima našim i zato na Božju zapovijed bez prigovora potrebno je ići kamo nas Bog šalje.“ Propovjednik je sažeo svoje misli u četiri jednostavne riječi: povjerenje, poniznost, poslušnost, predanost, te pozvao nazočne da svoje pouzdanje stave u Božje ruke.

Na koncu, citirajući misli sluge Božjeg Josipa Stadlera, koji je pisao sestrama svoje Družbe: „Mali Isus neće da budete žalosne, nego hoće da mu veselim srcem služite“, župnik Majić potaknuo je sve nazočne da radosno služe Bogu, svatko u svom zvanju i poslanju. Nakon popričesne molitve svi su se okupili oko groba sluge Božjeg Stadlera u dnu katedrale te su, pod vodstvom vlč. Mate, izmolili molitvu na nakanu proglašenja blaženim nadbiskupa Stadlera. (KVRPP BiH/M.P.)

Završni koncert glazbene radionice „Canticum“

Livno, 8. lipnja 2020.

Polaznici glazbene radionice „Canticum“ na kraju školske godine upriličili su, 8. lipnja 2020. godine, prigodni koncert na kojem su nastupili s različitim, osobno odabranim skladbama koje su tijekom godine sa svojim nastavnicima pripremali.

Te večeri, kad se održavao koncert u dvorani samostana Školskih sestara franjevki Krista Kralja na Gorici u Livnu, među slušateljima je bio i Zlatko Dalić, izbornik Hrvatske nogometne reprezentacije. Budući da je tih dana zajedno sa svojom suprugom Davorkom došao u posjet svojim roditeljima u Livno koji stanuju u blizini sestrarskog samostana, Zlatko se odazvao pozivu sestara franjevki i svojom nazočnošću uzveličao koncertno muziciranje. Na kraju koncerta uručio je svim polaznicima „Priznanje za uspješno završen stupanj Glazbene radionice“ u sklopu koje se polaznicima pruža osnovno glazbeno obrazovanje i odgoj za liturgijsko slavlje.

„Unatoč nazočnosti tako velikog svjetskog trenera na našem malenom koncertu, mi smo odsvirali svoje skladbe usredotočeni na tipke našeg klavira i naših harmonika kao što se Dalićevi dečki fokusiraju na loptu na nogometnom terenu. Ovom završnom koncertu prethodilo je, naravno, vrijeme naše pripreme tijekom cijele godine. Ova školska godina je bila vrlo specifična u našem glazbenom obrazovanju jer zbog pandemije i koronavirusa COVID-19 nismo uspjeli sudjelovati na svim aktivnostima kao prethodnih godina. Uobičajene probe zbora sa profesoricom Melani Strinić i sa s. Anđelkom Mlakić, voditeljicom glazbene radionice, nisu se mogle održavati, tako da ove godine nismo bile u mogućnosti učiti i vježbati nove liturgijske pjesme te s njima obogatiti naš koncertni program.

Poduke iz *solfeggia* odvijale su se uz pomoć video-poziva kao i individualni sati sviranja s našim nastavnicima kojima smo slali video zapise nakon što bismo naučili neku skladbu. Unatoč takvom neobičnom načinu poučavanja i vježbanja, uspjeli smo ostvariti ciljeve postavljene na početku školske godine te na kraju održati koncert i pokazati se našim bližnjima u najboljem izdanju unatoč uvijek prisutnoj tremi koja nas prati na našim nastupima“, napisala je Iva Ivković u svom osvrtu na održani koncert. (www.ssf.hr)

Duhovne vježbe sestara klarisa

Brestovsko, 14. – 19. lipnja 2020.

U samostanu sv. Klare u Brestovskom od 14. do 19. lipnja 2020. godine fra Josip Ikić, misionar milosrđa i prefekt sjemeništaraca Franjevačkog sjemeništa u Visokom, održao je sestrama klarisama duhovne vježbe. Mi-

sao vodilja duhovnih vježbi bila je „Dirnut Bogom“. Kroz te dane voditelj je razmatrao o temama: molitva, praštanje, ljubav, Kraljevstvo Božje, nasljedovanje Krista.

Sve izrečeno u predavanjima i propovijedima poticalo je na produbljivanje osobnog susreta s Isusom. Euharistijska slavlja i klanjanja Isusu u Presvetom Oltarskom Sakramentu bila su povlašteno vrijeme za takav susret. Duhovne su vježbe bile prigoda da se sestre intenzivnije druže s Kristom i Njegovom riječju, da u srcima stvore i produbljuju šutnju u kojoj će bolje raspoznati glas Božji. Vođene Isusovim riječima, „Bez mene ne možete učiniti ništa“ (Iv 15,5), sestre su prinosile Bogu svoju nedostatnost, tražeći milost i blagoslov za potrebe Crkve i svijeta. (sestre klarise)

U Sarajevu proslavljen zaštitnik Provincije – Prečisto Srce Marijino

Sarajevo, 20. lipnja 2020.

Patron Školskih sestara franjevkica Krista Kralja Bosansko-hrvatske provincije – Prečisto Srce Marijino, proslavljen je u zajedništvu i molitvenom ozračju u svim njezinim zajednicama. U provincijalnoj kući u Sarajevu, gdje je i sjedište Provincije, jutarnjom molitvom i euharistijskim slavljem 20. lipnja 2020. godine također je proslavljen Patron. Euharistijsko slavlje predslavio je fra Nikica Vujica, OFM, definitor i ekonom Provincije sv. Križa Bosna Srebrena u koncelecijaciji s prečasnim Matom Majićem, župnikom katedralne Župe Presvetog Srca Isusova i dekanom sarajevskog dekanata. Slavlju su, uz provincijsku predstojnicu s. Katu Karadžu i zamjenicu provincijske predstojnice i kućne predstojnice s. Lidiju Jurišić, nazočile sestre

zajednice na Bjelavama 85 te sestre iz zajednice u Sarajevu.

U svojoj je homiliji fra Nikica, postavivši pitanje kakvo je Marijino Prečisto Srce, kazao da je to srce u prvom redu poslušno Božjoj volji. Marija je od samog Anđelova navještenja, od izrečenog *fiat* – neka mi bude, slobodno podredila svoju volju Božanskoj radi spasenja svega svijeta.

Marijino srce je jako i hrabro srce – od trenutka Šimunova proročanstva da će joj mač boli probosti dušu, preko bijega u Egipat zbog Herodove nakane da ubije novorođenog Mesiju, na križnom putu u susretu sa svojim Sinom patnikom do trenutka pod križem kada u boli bespomoćno gleda probodeno srce Sina jedinca. Srce Prečiste je riznica, škripanja, u koje pohranjuje sve spasenjske događaje i o njima promišljala. Iznad svega, njezino srce je srce Majke – Majke Isusove, Majke Crkve, Majke čovječanstva. U dubokoj vjери koja izvire iz njezina prečistog srca mogla je reći poslužiteljima stola na svadbi u Kani Galilejskoj, činite sve što vam kaže On – Sin moj. Upravo ovakvo zagovorno srce, ovakvu Majku, treba svaki čovjek, cijelo čovječanstvo – srce koje poziva na novost života.

Valja moliti zagovor Bezgrešnog Srca Marijina da ono isprosi milost čovječanstvu, posebno u slabostima. Taj zagovor se može isprositi u razmatranju Križa i Božje riječi i u euharistijskoj žrtvi. Ugledati nam se u ovo Prečisto Srce Marijino kako bismo zajedno s njom gledali Presveto Božansko Srce u vječnosti. Poput Blažene Djevice Marije, Boga treba tražiti svim srcem svojim, moleći ga da nam dade milost čistog srca. Svoju homiliju fra Nikica je završio čestitkom sestrama za Patron, moleći Marijin zagovor za cijelu Provinciju sestara.

Nakon euharistijskog slavlja uslijedilo je zajedničko druženje u sestrarskoj blagovaonici. Provincijska predstojnica s. Kata pozdravila je braću svećenike i sestre, izrazivši radost i zadovoljstvo zbog susreta te čestitala svima Patron Provincije. (www.ssf.hr)

Novo vodstvo Sarajevske provincije sestara Služavki Maloga Isusa

Sarajevo, 24. lipnja 2020.

Sarajevska Provincija Bezgrješnog Začeca BDM, sestara Služavki Maloga Isusa, od 21. do 28. lipnja 2020. godine slavila je svoj XVI. redoviti provincijski kapitul u Kući Navještenja u Gromiljaku nedaleko od Kiseljaka.

Nakon molitvene pripreme, 24. lipnja 2020. godine, pod vodstvom Duha Svetoga i moćnom pratnjom oca Utemeljitelja, sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera, članice su Kapitula izabrale novu upravu Provincije: s. M. Ana Marija Kesten, provincijska glavarica; s. M. Kata Zadro, prva savjetnica i zamjenica provincijske glavarice; s. M. Ljilja Marinčić, druga savjetnica; s. M. Marinela Zeko, treća savjetnica i s. M. Jadranka Lacić, četvrta savjetnica.

Za novoizabranu Upravu provincije sestre su zahvalile Bogu večernjim misnim slavljem, u kapelici samostana kojemu je predsjedao kardinal Vinko Puljić, metropolit i nadbiskup Vrhbosanski u koncelebraciji s vlč. Štefanom Markovićem, tajnikom kardinala. (s. M. Kristina Adžamić, SMI)

Slavlje zlatnog jubileja Školskih sestara franjevki Bosansko-hrvatske provincije

Bugojno, 25. – 30. lipnja 2020.

Prije pedeset godina svoje predanje Bogu izreklo je deset redovnica, članica Školskih sestara Franjevki Bosansko-hrvatske provincije: s. Terezija Jelečević, s. Bernarda Ištuk, s. Auksilija Milić, s. Lucija Budimir, s. Kornelija Grubeša, s. Filipa Mlakić, s. Aleksandra Baotić, s. Danijela Mostarac, s. Andrijana Sluganović i s. Maksimilijana Pendeš. Iako su planirale zajedničku proslavu jubileja u Bugojnu, radost sestara pomutila je pandemija koronavirusa COVID-19 zbog koje su sestre iz Hrvatske, njih pet, imale pripremu i slavlje u Kloštru Ivaniću, a tri sestre u Bugojnu. Teško bolesna s. Danijela nije mogla biti sa svojim susestrama, a s. Aleksandra Baotić preselila se u vječnost.

Tri sestre, s. Terezija, s. Lucija i s. Kornelija započele su pripravu u Bugojnu 25. lipnja 2020. godine. Kroz šest dana zajedno sa s. Lidijom Jurišić, zamjenicom provincijske predstojnice razmišljale su o jubileju kao povlaštenom trenutku zahvalnosti za Božje vodstvo kroz proteklih pedeset godina. Svakodnevno su u duhu blaženstava, radosno i s povjerenjem iščitavale prijedeni put, povjeravajući Bogu svoju prošlost, sadašnjost i budućnost.

U subotu 27. lipnja zaputile su se prema Livnu, gdje su posjetile grob s. Aleksandre i drugih sestara koje su pokopane na groblju sv. Mihovila na Gorici. U nedjelju 28. lipnja, hodočastile su sv. Ivi u Podmilačje. Toga dana posjetile su i zajednicu sestara u Jajcu.

Sestre jubilarke u Kloštru Ivaniću također su tijekom pripreme međusobno dijelile

svoja životna iskustva i ljepotu zajedništva te u molitvi Bogu zahvaljivale za Njegovo vodstvo u zgodnom i nezgodnom vremenu kojim je bilo protkano vrijeme njihovog pedesetogodišnjeg redovničkog života i služenja.

Kruna duhovne pripreme bila su euharistijska slavlja u sestarskim kapelama. U Bugojnu sveto misno slavlje je predslavio fra Miro Jelečević, OFM, profesor na Franjevačkoj bogosloviji u Sarajevu i brat s. Terezije, u koncelecijaciji s fra Markom Lovrićem, OFM, župnikom Župe sv. Marije Anđeoske u Gornjoj Tramošnici. Ovom zahvalnom slavlju nazočile su, uz sestre iz Bugojna, također i provincijska predstojnica s. Kata Karadža, zamjenica provincijske predstojnice s. Lidija, sestre iz Gornje Tramošnice i Jajca te fra Hrvoje Radić, župnik Župe sv. Ante Padovanskog u Bugojnom.

U isto vrijeme sveto misno slavlje u Klostru Ivaniću je predslavio fra Goran Rukavina, OFM^{Cap}, zamjenik provincijalnog ministra Hrvatske kapucinske provincije sv. Leopolda Mandića i župnik u Župi Pohoda Blažene Djevice Marije u Topuskom, također u zajedništvu sestara zajednice iz Zagreba (samostan u Držićevoj). (ssf)

Srebrni jubilej redovničkoga života s. Snježane Pavić

Vareš, 27. lipnja 2020.

U Samostanu Preobraženja Gospodinova Školskih sestara franjevki Bosansko-hrvatske provincije u Varešu obilježen je, 27. lipnja 2020. godine, srebrni jubilej – 25 godina redovničkoga života s. Snježane Pavić. Slavlju obljetnice prethodili su dani duhovne obnove koju je animirala s. Ines Vujica, provincijska savjetnica.

Jubilej je proslavljen euharistijskim slavljem koje je predslavio fra Ilija Božić, OFM, upravitelj svetišta Majke Božje u Olovu u koncelecijaciji s fra Ivanom Nujićem, OFM, profesorom u Franjevačkoj klasičnoj gimnaziji u Visokom. Slavlju je, uz sestre zajednice, s. Teofilu Živković iz Tolise kao i djecu i mlade iz Ustanove za prihvata i odgoja „Mala škola“ Vareš, nazočila i provincijska predstojnica s. Kata Karadža. U svojoj homiliji fra Ilija je sve pozvao da „u uvijek budemo zagledani u obzor Božjeg vodstva“.

Po završetku euharistijskog slavlja provincijska predstojnica s. Kata uputila je prigodnu riječ. Na poseban način obratila se s. Snježani ističući da je „ovaj jubilej u svojoj biti – slavlje jedinstva između Božjeg dara i našega truda“. Osim čestitke i zahvale, provincijska predstojnica joj je također poželjela ustrajnost, mir i obilje blagoslova u predstojećem životnom razdoblju. Čestitke i lijepe želje za srebrni jubilej s. Snježane također su stigle i od Vrhovne uprave iz Rima.

Nakon euharistijskog slavlja druženje je nastavljeno za zajedničkim objedom kojem su se pridružili i braća svećenici mjesne župe Vareš, fra Leon Pendić, OFM, fra Tomislav Brković, OFM i fra Anto Cvitković, OFM. (šsf)

Svećeničko ređenje u Sarajevu

Sarajevo, 29. lipnja 2020.

Na svetkovinu sv. Petra i Pavla, 29. lipnja 2020. godine, nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić zaredio je za svećenike tijekom euharistijskog slavlja u katedrali Srca Isusova u Sarajevu sedmoricu đakona Vrhbosanske nadbiskupije i četvoricu đakona Franjevačke provincije sv. Križa Bosne Srebrene: vlč. Josipa Antukića, vlč.

Marina Babića, vlč. Vedrana Ćosića, vlč. Sandra Jurešića, vlč. Jadranka Kurta, vlč. Marcela Tunjića i vlč. Antu Ljulju koji je svoju formaciju završio u Nadbiskupijskom misijskom međunarodnom sjemeništu „Redemptoris Mater“ u Sarajevu te fra Nikolu Neimarevića, fra Vincenca Kajtazija, fra Stjepana Antolovića i fra Stjepana Lukaševića.

Kardinal Puljić predvodio je misno slavlje u zajedništvu s apostolskim nuncijem u Bosni i Hercegovini mons. Luigijem Pezzutom i s nadbiskupom koadjutorom vrhbosanskim i apostolskim upraviteljem Vojnog ordinarijata u Bosni i Hercegovini mons. dr. Tomom Vukšićem te uz koncelebraciju provincijala Franjevačke provincije Bosne Srebrene fra Joze Marinčića, OFM i još oko 60 svećenika među kojima su bili poglavari i profesori ređenika te župnici župa iz kojih dolaze ređenici. Na svetoj misi sudjelovali su roditelji, braća, sestre i rodbina ređenika, redovnice raznih kongregacija, župljani iz rodnih župa ređenika te drugi vjernici. Asistenciju kod oltara i liturgijsko pjevanje animirali su kolege ređenika – bogoslovi iz triju bogoslovnih sjemeništa u Sarajevu.

Na početku svete mise nadbiskup Vukšić podsjetio je da kardinal Puljić toga dana obilježava zlatni jubilej – pedeset godina svećeničkog ređenja te je pročitao čestitku koju je kardinalu Puljiću tim povodom uputio sveti otac papa Franjo. Također je čestitao svim svećenicima koji toga dana slave obljetnicu svoga ređenja i poželio da nastave „sretno služiti Gospodinu, oltaru i braći ljudima“. Čestitkama pape Franje pridružio se i nuncij Pezzuto, koji je izrazio radost da zlatomisnik Puljić na obljetnicu svoga svećeničkog ređenja ima prigodu zarediti nove svećenike kojima će ostati u sjećanju po

tome što je njihov zareditelj upravo na toj misi proslavio svoj zlatni svećenički jubilej.

Uvodeći u misno slavlje kardinal je Puljić zahvalio Gospodinu za dar svećeništva te napomenuo da toga dana slavi svoju 21 850 misu od dana kada je zaređen. Preko nuncija Pezzuta zahvalio je papi Franji na njegovoj čestitci i svima koji su mu čestitali taj jubilej i koji tom prigodom mole za njega. „Započinjući ovu svetu misu, želim da svi Bogu zahvalimo za to veliko povjerenje koje je Isus dao svojim učenicima da vrše najsvetije čine“, kazao je kardinal Puljić koji je pozdravio sve prisutne te uputio čestitku svim svećenicima koji su zaređeni upravo na svetkovinu sv. Petra i Pavla, a čestitao je i imendan svima koji nose ime ovih apostolskih prvaka. Pozdravio je i sve koji su misu pratili putem radio valova Radio Marije Bosne i Hercegovine. „Želim da danas doživimo istinski svim srcem zahvalu Bogu što danas imamo jedanaest ređenika za prezbitere. Neka Gospodin primi naše molitve i zahvale iz skrušenog srca i žive vjere“, pozvao je kardinal Puljić sve okupljene.

Nakon što su, poslije misnih čitanja, rektor Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa u Sarajevu preč. Zdenko Spajić, prvi meštar Franjevačke bogoslovije u Sarajevu fra Danijel Nikolić, OFM i rektor Nadbiskupijskog misijskog međunarodnog sjemeništa „Redemptoris Mater“ u Sarajevu preč. Michele Capasso predstavili ređenike te rekli da „Majka Crkve ište da ih zaredi za službu prezbitera“ i zajamčili da ih „kršćanski puk koji je pitan i odgovorne osobe koje su izrazile svoje mišljenje smatraju dostojnima“, kardinal Puljić uputio je prigodnu propovijed.

Obraćajući se na početku homilije ređencima, podsjetio je da činom ređenja

preuzimaju „najsvetije i najljepše povjerenje koje Sveta Crkva, primivši od Isusa Krista to poslanje, danas polaganjem svojih ruku vama predaje – a to je slaviti euharistiju“. Potaknuo ih je da nikada ne zaborave da, pristupajući oltaru, čine ono što je Isus na Posljednjoj večeri učinio rekavši: „Ovo činite meni na spomen.“ „Jasno da ćete nekad biti umorni, bolesni, neraspoloženi, nekad pomalo i u svojoj slabosti doživljavati ćete svoju grješnost... Svaki put neka vam to bude 'jedina misa'. Ja sam Bogu zahvalan da sam to primio od onih koji su me odgajali, da sam svaki put pristupajući oltaru pobudio u sebi svijest da činim nešto neponovljivo, najsvetiji čin na zemlji. Ako budete vi tako radili, uvjeren sam da ćete, poput sv. Petra koji je ispovjedio 'Ti si Krist, Sin Boga živoga', i vi živjeti i imati posebnu naklonost Dobrog Pastira – Velikog Svećenika“, kazao je kardinal Puljić.

Progovorivši o opasnostima današnjice koja često ignorira sve sveto „sustavnim raskršćanjem javnog mnijenja i lokalnih zajednica“, kardinal Puljić upozorio je svećenike da neće ustrajati u svom pozivu ako ne budu stalno ispovijedali vjeru poput Petra, svjesni da Bog u njih ima povjerenja. „Živite radosno to poslanje! To je posebno Božje povjerenje“, kazao je kardinal Puljić upućujući zahvalu Bogu što je doživio da, ispovijedajući druge, Bog djeluje po njegovoj smrtnosti i grješnosti dijeleći milost nutarnjeg mira.

Podsjetivši da danas Crkva slavi svetkovinu sv. Petra i Pavla, kardinal Puljić kazao je da su oni bili svjedoci uskrslog Krista, za kojeg su položili živote – Petar skončavši na križu, a Pavao od mača. „Često sam bolno iskusio što znači trpjeti za Isusa Krista. Nije

to jednostavno, to ljudska snaga ne može. To može jedino milost Božja“, kazao je kardinal Puljić i upozorio da u životu postoje mnogi koji će pokušati svećenike „sputati, smesti i odvući“ od njihovog poslanja. „Hoćete li imati nutarnje rasvjetljenje i snagu Duha da se ne date sputati verigama javnog mnijenja, verigama politike, verigama strasti koje zarobljavaju?“, zapitao je kardinal Puljić te podsjetio ređenike da im svetim redom Bog daje snagu Duha Svetoga kako bi se mogli oduprijeti svim izazovima i sablaznima.

Kardinal je istaknuo da se u mnogima urušava vjera upravo zato što su tu vjeru zatajili oni koji je trebaju svjedočiti. Ohrabrio ih je kazavši da na svoj svećenički jubilej „doživljava najljepši dan“ jer može njih jedanaesticu zarediti za svećenike, dijecezanske i franjevačke, u kojima vidi „produženje života ove Crkve“. Potaknuo je sve da apostolske prave osobito mole za mjesnu Crkvu, ali i za „Crkvu u malome“ – obitelj iz koje smo došli, „majčinsko srce koje nas je devet mjeseci nosilo pod svojim srcem i onu kolijevku u kojoj smo odnjihani i onu obiteljsku kuću u kojoj smo othranjeni, ali i u vjeri odgajani“. „Bože, daj nam po zagovoru Petra i Pavla sačuvati tu Crkvu u malome koju ova ideologija želi uništiti, da imamo hrabrosti ne prepasti se ni *mass*-medija niti javnog političkog mnijenja nego da sačuvamo to gnijezdo vjere, to prvo sjemenište“, riječi su kardinala Puljića.

Kardinal Puljić naglasio je i važnost ljubavi u pastoralnom djelovanju prema „malom čovjeku koji želi opstati“, kako bi doživio da nije prezren. Upozorio je i na opasnost današnjeg svjetonazora u kojem se čovjek vrjednuje kroz materijalnu dobit,

koja, kako je naglasio, ljudima treba služiti, a ne da joj se robuje. Pozvao je misnike da nove svećenike prime kao braću, da ih ne pokvare zlim navikama, nego da ih ohrabre u vjernosti i postojanosti. Bogoslove je ohrabrio da ne gledaju na ljudske dimenzije jer „Isus je onaj koji te pita, i ti Isusu odgovaraš: ‘Ti si Krist, Sin Boga živoga’“. Rodbinu ređenika pozvao je da mole za njih kako bi ustrajali.

Na kraju propovijedi kardinal Puljić uputio je otvorenu zahvalu svima koji su mu pomogli na putu svećeništva: roditeljima koji su ga donijeli na svijet, svećeniku koji ga je krstio, svima koji su ga odgajali u vjeri, đakovačkom biskupu mons. Stjepanu Bäuerleinu koji ga je zareadio za svećenika Banjolučke biskupije, svetom papi Ivanu Pavlu II. koji ga je zareadio za biskupa. Zahvalio je i velikom broju onih koji su za njega molili te i sada mole, ističući da za njih prikazuje svetu misu jer su za njega oni „bili blagoslov“.

Nakon homilije uslijedio je sam obred ređenja tijekom kojeg su ređenici obećali cijelog života vršiti službu svećeništva, obavljati službu riječi u propovijedanju evanđelja i izlaganju katoličke vjere, pobožno i vjerno slaviti otajstva prema predaji Crkve te se posvećivati Bogu za spasenje ljudi. Dok su svi u katedrali pjevali litanjske prošnje, ređenici su ležali prostrti na tlu. Zatim je uslijedio najvažniji čin ređenja, kada je kardinal Puljić položio ruke na glavu svakog od ređenika moleći u tišini. Zbog aktualne pandemije koronavirusa COVID-19, ostali biskupi i svećenici nisu polagali ruke na glave ređenika kao znak zajedništva. Pošto je izmolio molitvu ređenja, kardinal Puljić pomazao je svetim uljem dlanove svakog

ređenika i svakom od njih predao hostije i kalež te stiskom ruke dao znak mira. Potom je uslijedila euharistijska služba, a novozaređeni svećenici zauzeli su mjesto za oltarom pokraj kardinala Puljića na slavlju svoje prve svete mise.

Na kraju euharistijskog slavlja, kardinal Puljić podijelio je novim svećenicima svjedodžbe o ređenju te dao prigodne darove vrhbosanskim svećenicima i svećenicima franjevcima koji slave srebrni i zlatni svećenički jubilej, a djeluju na teritoriju vrhbosanske nadbiskupije. Prije nego što je kardinal Puljić blagoslovio sve nazočne, mlado misnici su svima podijelili svoj mlado misnički blagoslov. (KTA)

Svećeničko ređenje u Mostaru

Mostar, 30. lipnja 2020.

Za vrijeme sv. mise u crkvi sv. Petra i Pavla u Mostaru, u utorak 30. lipnja 2020. godine, pomoćni biskup banjolučki mons. dr. Marko Semren zareadio je za svećenike fra Zlatka Ćorića, fra Renata Galića, fra Stipu Rotima i fra Lovru Šimića.

Tijekom euharistijskog slavlja, u koncelecijaciji su bili: provincijal Hercegovačke franjevačke provincije fra Miljenko Šteko, OFM, gvardijan fra Danko Perutina, OFM, župnici rodničkih župa novoređenika i pedesetak svećenika. Crkva je bila ispunjena rodbinom i vjernicima koji su prisustvom i molitvom podržali novoređenike. Svetu misu svojim je pjevanjem uzveličao župni zbor. U liturgijskoj asistenciji bili su franjevački bogoslovi, novaci i postulanti.

Biskup Marko u svojoj homiliji pozvao je novoređenike na blizinu s Isusom, koji ih je pozvao: „Poziv koji Isus upućuje ono-

me kome hoće kaže: 'Slijedi me!' jest u isto vrijeme zahtjevan i uzvišen. Isus ih poziva da budu njegovi prijatelji, da slušaju izbliza njegovu riječ i žive s njim; uči ih potpunom predanju Bogu i širenju Kraljevstva prema zakonu evanđelja, unatoč svim olujama. Dao im je iskusiti bratstvo, koje se rađa iz te potpune otvorenosti za Boga i koje je prepoznatljiv znak Isusove zajednice: 'Po ovom će svi znati da ste moji učenici; ako budete imali ljubavi jedni za druge'."

Na kraju svoje homilije, biskup Marko ohrabrio je novoređenike na ustrajnost u teškoćama: „Draga braćo, kad vam se učini da kušnja nadilazi vaše snage, sjetite se onoga što evanđelist kaže o Isusu: 'A kad je bio u smrtnoj mucu, usrdnije se moljaše' pa i sami poput apostola na olujnom moru zavapite: Gospodine, spasi, pogibosmo!'"

Pri kraju obreda, biskupu, novozaređenima, njihovim obiteljima i puku obratio se provincijal fra Miljenko Šteko, OFM. On se osvrnuo i na dvaput spomenutu činjenicu u homiliji predsjedatelja o pobijenoj braći na Širokome Brijegu, te kazao: „Crkveni pisac iz prvih stoljeća Crkve, Tertulijan, napisao je da je krv mučenika sjeme novih kršćana. Ako je krv jednih kršćana sjeme novih kršćana, onda je i zemlja natopljena krvlju mnoge naše braće pogodno tlo da na njemu Bog snažnije progovori, pa i po novim zvanjima. Vjerujem da je i u ovome ređenju vidljiv taj govor.“ Na kraju je gvardijan fra Danko Perutina, OFM zahvalio svima i pozvao na bratsko druženje u klaustar franjevačkog samostana. (Miriam)

KONFERENCIJA VIŠIH REDOVNIČKIH POGLAVARA I POGLAVARICA BiH SARAJEVO

REDOVNIČKI DAN

Subota, 5. rujna 2020.

**Župa sv. Jakova apostola
MEĐUGORJE**

HRVATSKA REDOVNIČKA KONFERENCIJA

XXXVI. REDOVNIČKI DANI

BOŽJA RIJEČ I POSVEĆENI ŽIVOT

„Neka svakog dana u rukama imaju Sveto pismo.“ (PC, br. 6.)

18. - 19. rujna 2020.

Split

Franjevački samostan Gospe od Zdravlja
Trg Gaje Bulata 3

19. rujna 2020.

Dubrovnik

Dvorana Ivana Pavla II.
Poljana P. Miličevića 4

25. - 26. rujna 2020.

Zagreb

Franjevački samostan u Dubravi
Avenija Gojka Šuška 2

26. rujna 2020.

Rijeka

Dvorana u Nadbiskupskom domu
Ivana Pavla II. br. 1.